

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

1. oktober 2020

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Regionsudvalget

RU's 139. plenarforsamling via Interactio (hybridmøde), 30.6.2020-2.7.2020

2020/C 324/01	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Den reviderede flerårige finansielle ramme og investeringsplanen for et bæredygtigt Europa	1
2020/C 324/02	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for 2020-2025 — Landsbyer, byer og regioner bringer Europa tættere på borgerne	8
2020/C 324/03	Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs forslag med henblik på Kommissionens arbejdsprogram for 2021	16

UDTALELSER

Regionsudvalget

RU's 139. plenarforsamling via Interactio (hybridmøde), 30.6.2020-2.7.2020

2020/C 324/04	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemførelse af frihandelsaftaler: Det regionale og lokale perspektiv	21
2020/C 324/05	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Kvalitetskontrol af vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav og oversvømmelsesdirektivet	28
2020/C 324/06	Det Europæiske Regionsudvalgs perspektivudtalelse — Den fremtidige EU-politik for ren luft inden for rammerne af ambitionen om nul forurening	35

2020/C 324/07	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mod en køreplan for ren brint — de lokale og regionale myndigheders bidrag til et klimaneutralt Europa	41
2020/C 324/08	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove	48

III *Forberedende retsakter*

Regionsudvalget

RU's 139. plenarforsamling via Interactio (hybridmøde), 30.6.2020-2.7.2020

2020/C 324/09	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Tjenesteydelsespakken: en ajourført holdning fra Europas lokale og regionale myndigheder	53
2020/C 324/10	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske klimalov: rammerne for at opnå klimaneutralitet	58
2020/C 324/11	Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fonden for Retfærdig Omstilling	74

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

REGIONSUDVALGET

RU'S 139. PLENARFORSAMLING VIA INTERACTIO (HYBRIDMØDE), 30.6.2020-2.7.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Den reviderede flerårige finansielle ramme og investeringsplanen for et bæredygtigt Europa

(2020/C 324/01)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Den reviderede flerårige finansielle ramme og EU-genopretningsinstrumentet

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens forslag til den næste **flerårige finansielle ramme (FFR)** på 1 100 mia. EUR og **EU-genopretningsinstrumentet (»Next Generation EU«)** på 750 mia. EUR, der kan bane vejen for en stærkere, mere bæredygtig, sammenhængende og modstandsdygtig Union. Det udgør det første svar på, hvordan vi tackler den umiddelbare virkning af covid-19-krisen og tager fat på EU's langsigtede mål;
2. anerkender den indsats, Kommissionen har gjort for at imødekomme bekymringerne hos de medlemsstater, der er hårdest ramt af krisen, og de medlemsstater, hvis **regioner stadig er bagud**, alt imens den forsøger at finde en balance mellem behovet for tilskud og de finansielle instrumenters løftestangseffekt;
3. er dog bekymret over, at det **reviderede forslag til FFR** på 1 100 mia. EUR er 34,6 mia. EUR lavere end Kommissionens forslag fra 2018 og endnu lavere end i RU's og Europa-Parlamentets udtalelser, hvilket gør det sværere for EU at nå sine langsigtede mål. Her er det vigtigt at inddrage Regionsudvalget og Europa-Parlamentet på passende vis og tage deres synspunkter seriøst;
4. bemærker, at en **forøgelse af loftet for EU-budgettet** ved midlertidigt at øge loftet for egne indtægter med 0,6 % af EU's BNI giver EU et mere passende budget til at støtte EU's genopretning og matche ambitionerne i EU's strategiske dagsorden;
5. noterer sig, at Kommissionen har bebudet forslag om potentielle **nye egne indtægter**, som er knyttet til genopretningsplanens mål, men understreger dog, at Kommissionen to år efter sit første forslag til FFR for perioden efter 2020 endnu ikke har stillet lovgivningsmæssige forslag om reelle egne indtægter. Udvalget gentager i den forbindelse sin opfordring til Kommissionen om snarest muligt at fremlægge konkrete lovgivningsmæssige forslag på dette område, f.eks. om en afgift på plastic eller indtægter fra emissionshandel;
6. gentager, at både FFR og genopretningsplanen bør have fokus på **samhørighed som en grundlæggende værdi** for Den Europæiske Union med henblik på at tackle store udfordringer såsom genopretningen efter covid-19-krisen, den europæiske grønne pagt, målene for bæredygtig udvikling, den europæiske søjle for sociale rettigheder såvel som fremme af konkurrenceevnen og fjernelse af forskellene samt den digitale omstilling for at sikre, at ingen personer og steder lades i stikken;

7. understreger, at de **lokale og regionale myndigheder tegner sig for en tredjedel af de offentlige udgifter** og to tredjedele af de offentlige investeringer, og at de gennemfører 70 % af al EU-lovgivningen, 70 % af foranstaltningerne til modvirkning af klimaforandringer og 90 % af klimatilpasningspolitikkerne. Der skal derfor træffes en vigtig beslutning om nødvendigheden af at inddrage alle lokale og regionale myndigheder i forbindelse med udarbejdelse, høring, gennemførelse og forvaltning af fonde samt at gøre det bindende for medlemsstaterne at give alle lokale myndigheder mulighed for at drage fordel af og anvende fondene til investeringer, bl.a. integrerede territoriale investeringer.

Samhørighed i centrum for genopretningen

8. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de asymmetriske virkninger af covid-19-pandemien på EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og EU's regioner kræver en passende politisk respons;

9. bifalder Kommissionens forslag om at sikre **samhørighedspolitikens rolle som stærk langsigtet investeringspolitik for EU** såvel som de yderligere investeringer gennem det nye supplerende støtteinitiativ REACT-EU, og bifalder den tilgang, der sikrer, at støtten er på niveau med krisens indvirkning. Kontinuitet er således af afgørende betydning for de lokale og regionale myndigheder, når de går i gang med genopretningsfaserne og yder støtte til de personer og steder, der har størst behov for det. Samlet set udgør disse forslag et umiddelbart og effektivt svar på covid-19-pandemiens sociale og økonomiske konsekvenser. Udvalget understreger dog, at fleksibiliteten i det nye program ikke bør forvaltes centralt, og at den bør gennemføres i overensstemmelse med princippet om delt forvaltning, med respekt for de lokale og regionale myndigheders beføjelser;

10. opfordrer til yderligere klarhed omkring samspillet mellem de forskellige nye mekanismer såsom REACT-EU, Fonden for Retfærdig Omstilling og genopretnings- og resiliensfaciliteten med henblik på at undgå yderligere kompleksitet og undgå, at medlemsstaterne tilføjer strengere nationale restriktioner;

11. bemærker, at den foreslåede **udvidelse af de nuværende operationelle programmer** burde give mulighed for, at vigtige investeringer kan gennemføres hurtigt. Udvalget opfordrer til en hurtig vedtagelse af forslag, der tager sigte på at øge fleksibiliteten og udvide omfanget af de områder, der skal støttes, bl.a. sundhedsydelser, turisme, landbrug, uddannelse, kultursektorer og SMV'er, hvilket ville hjælpe byerne og regionerne med at investere pengene der, hvor der er mest brug for dem, i overensstemmelse med samhørighedspolitikens principper;

12. er bekymret over **nogle af de styrkede foranstaltningers midlertidige karakter**, som — navnlig i forbindelse med samhørighedspolitikken og udvikling af landdistrikterne — ikke svarer til de langsigtede udviklingsbehov og de oprindelige nedskæringer, som Kommissionen foretog i forslagene fra 2018. Udvalget bifalder derfor Kommissionens forslag om at **revidere de nationale bevillinger til samhørighedspolitikken** i 2024 for om muligt at tilføje yderligere 10 mia. EUR til rammebeløbene for samhørighedspolitikken, uden at nogen medlemsstater mister en del af deres bevillinger;

13. beklager, at Kommissionen **ikke har ændret sin beslutning om at adskille ELFUL** fra forordningen om fælles bestemmelser, hvilket risikerer at hæmme den (meget tiltrængte) integrerede udvikling af by- og landområder;

14. beklager, at **andelen af de finansielle midler går til foranstaltninger på medlemsstatsplan** i stedet for på lokalt og regionalt plan, selv om mange kompetencer med hensyn til sundhedspleje, sociale foranstaltninger og modstandsdygtighed befinder sig på lokalt og/eller regionalt plan, og understreger derfor nødvendigheden af at overholde **principperne om partnerskab, decentralisering og flerniveaustyring**;

15. minder om betydningen af det europæiske territoriale samarbejde med hensyn til at hjælpe mennesker, samfund og virksomheder med at samarbejde på tværs af grænserne, overvinde krisens skadelige virkninger og fremskynde den økonomiske genopretning. Samarbejde vil være nødvendigt for genopretningen, og i denne forbindelse vil det nye instrument for interregionale innovationsinvesteringer være afgørende for at støtte udviklingen af europæiske værdikæder inden for industri og innovation i overensstemmelse med strategierne for intelligent specialisering;

16. glæder sig over, at der i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene er foretaget en egentlig **territorial konsekvensanalyse** af de asymmetriske virkninger på regionalt plan;

17. glæder sig over, at den **stærke tilknytning til EU's strategiske politiske målsætninger** (den grønne pagt og digitaliseringen) fastholdes, og at Kommissionen præsenterer dem som redskaber til en europæisk genopretning. Udvalget beklager dog, at den europæiske søjle for sociale rettigheder ikke har en central plads i EU's genopretningsstrategi;

18. anser det for vigtigt, at genopretningen — på linje med en stærk samhørighedspolitik — rulles ud på en måde, der er i tråd med den aktive subsidiaritets grundprincipper.

Genopretningsplanen og det europæiske semester

19. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder Kommissionens ambitiøse forslag om en **genopretnings- og resiliensfacilitet**, der muliggør en omfattende finansiel støtte til de nødvendige investeringer og reformer. Udvalget minder om, at de lokale og regionale myndigheder tegner sig for over halvdelen af de offentlige investeringer og derfor bør kunne modtage en passende støtte via dette initiativ. Det fremhæver i den forbindelse, at gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten via nationale programmer risikerer at mangle tilstrækkelig information og kommunikation om EU's indsats til borgerne;

20. anmoder Kommissionen om at sikre **sammenhæng i genopretningsplanerne** og om at undgå overlappende investeringer og overdrevent bureaukrati eller administrative byrder med henblik på at være effektiv og nå det fælles mål om at overvinde den klimarelaterede, økonomiske og sociale krise hurtigst muligt;

21. understreger, at **genopretnings- og resiliensfacilitetens** stærke **tilknytning til det europæiske semester** gør det endnu mere presserende med en gennemgribende reform af det europæiske semester og en europæisk økonomisk styring i retning af en gennemsigtig, inklusiv og demokratisk proces. Hvis det europæiske semester forbliver uændret, risikerer genopretnings- og resiliensfaciliteten at føre til yderligere centralisering, en top-down-tilgang i genopretningsplanerne og en tilbagevenden til politikker, der ikke tager hensyn til den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed mellem og inden for medlemsstaterne, og som hæmmer offentlige investeringer, der er absolut nødvendige for en bæredygtig genopretning af EU;

22. mener derfor, at det **europæiske semester** bør medtage principperne om partnerskab, flerniveaustyring og en territorial dimension, hvis det skal være en legitim og effektiv gennemførelsesmekanisme. Gennemførelsen af RU's forslag om en adfærdskodeks for inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder på nationalt niveau og af Det Europæiske Regionsudvalg på europæisk niveau er således mere presserende end nogensinde;

23. støtter Kommissionens ambitioner om at styrke EU's genopretning såvel som modstandsdygtigheden og den strategiske autonomi ved at **opgradere InvestEU** og oprette den **strategiske investeringsfacilitet**;

24. bifalder forslaget om et **nyt solvensstøtteinstrument**, der skal kickstarte EU's økonomi ved at fremme private investeringer og forberede virksomhederne i alle økonomiske sektorer på en kulstofneutral og digitalt understøttet fremtid. Det bør hurtigt rulles ud, og retningslinjer, der tydeligt tilpasser investeringerne til EU's prioriteter, ville være hensigtsmæssige til at nå instrumentets mål om at hjælpe ellers levedygtige virksomheder med at overleve den aktuelle krise. Udvalget understreger, at denne støtte bør ydes efter gennemsigtige kriterier, som ikke blot tager højde for den specifikke indvirkning på sektoren og regionen, men også for den offentlige finansielle støtte, der modtages på anden vis.

En mere modstandsdygtig og grønnere Union

25. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den markante stigning i bevillingerne fra **Fonden for Retfærdig Omstilling** til de regioner, der står over for store udfordringer i energiomstillingen, hvilket bringer det samlede beløb fra Fonden for Retfærdig Omstilling op på 40 mia. EUR. Udvalget ser dog gerne, at der tages hensyn til de regioner, som i afventning af effektive lovgivningsmæssige foranstaltninger for klimabeskyttelse meget tidligt og i stor udstrækning har investeret i vedvarende energi og dertil knyttede teknologier og vil fortsætte hermed. Udvalget gør opmærksom på de særlige forhold, der gør sig gældende for regioner, der er afhængige af fossile brændstoffer og har isolerede energisystemer, som det er tilfældet med øer og regioner i den yderste periferi. Udvalget er imidlertid dybt bekymret over, at de økonomiske ressourcer, der er nødvendige for at dekarbonisere EU's økonomi, går langt ud over det, som Kommissionen har foreslået;

26. bifalder det selvstændige **EU4Health-program**, der har en værdi af 7,7 mia. EUR i yderligere midler, og som bringer det samlede beløb på 9,4 mia. EUR som led i den tredje søjle af genopretningsplanen for Europa på linje med RU's nylige politiske ønsker. Udvalget insisterer på, at instrumentet bør forblive et konstant engagement i sundhed på EU-budgettet og ikke blot et midlertidigt instrument inden for FFR for perioden 2021-2027;

27. opfordrer til en yderligere **stærkelse af de regionale og lokale aspekter** i sundhedsrelaterede foranstaltninger, navnlig når det gælder sundhedspleje på tværs af grænserne og i regionerne i den yderste periferi, og bemærker, at som følge af sundhedssystemernes undertiden decentrale karakter bør medlemsstaterne og Kommissionen i højere grad inddrage de regionale myndigheder i beslutninger vedrørende sundhedskriser og følge deres råd om tildelingen af midler;

28. bifalder **styrkelsen af rescEU med 2 mia. EUR** for at opbygge permanent kapacitet til at håndtere alle former for krisesituationer, navnlig ved at sørge for beredskabsinfrastruktur, transportkapacitet og nødhjælpshold. Udvalget insisterer på, at et midlertidigt og enkeltstående instrument ikke vil være tilstrækkeligt, og at der er behov for et langsigtet engagement og et styrket budget. Udvalget bifalder Kommissionens indsats for — med sigte på et beredskab — at tage ved lære af den aktuelle pandemi og styrke programmerne, herunder, men ikke blot, rescEU og Horisont Europa;

29. er enig i, at det er nødvendigt at **videreudvikle kapaciteten i EU's krise- og katastrofeberedskab**, og støtter Kommissionens forslag om at styrke sine kriseredskaber, såsom EU's Solidaritetsfond og solidaritets- og nødhjælpsreserven, og gøre dem mere fleksible. Udvalget understreger dog, at de foreslåede redskaber og foranstaltninger også bør tage højde for behovene og omstændighederne på lokalt og regionalt plan, navnlig i særligt sårbare regioner som dem i den yderste periferi;

30. minder om **landdistrikternes merværdi** for det europæiske projekts succes, navnlig når vi står over for ekstreme situationer. Regionerne og de lokale myndigheder udvikler innovative løsninger og opfylder vigtige europæiske fødevarerikkerhedsbehov, også for resten af den europæiske befolkning. Den aktuelle krise kræver ændringer i det sociale, økonomiske og territoriale paradigme for at mindske kløften, skabe bedre forbindelser og fremme samarbejdet mellem by- og landområder;

31. beklager Kommissionens forslag om at **reducere ELFUL-budgettet** i forhold til den foregående programmeringsperiode, hvilket er i strid med EU's mål om territorial samhørighed. Udvalget bifalder den planlagte yderligere støtte på 15 mia. EUR til udvikling af landdistrikterne, men understreger, at denne lille stigning ikke kompenserer for den budgetnedsækning på 28 %, som Kommissionen foreslog for ELFUL i 2018. Udvalget beklager også, at Kommissionen i det reviderede forslag til FFR har reduceret midlerne til den fælles landbrugspolitik med 9 % i forhold til FFR for perioden 2014-2020;

32. Opfordrer til, at budgettet for POSEI, et program med særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for regionerne i Unionens yderste periferi, øges, og at Kommissionens forslag til en nedsættelse for perioden 2021-2027 trækkes tilbage;

33. understreger, at midlerne til Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne bør afspejle behovet og ambitionerne i den nyligt offentliggjorte **jord til bord- og biodiversitetsstrategi** og hjælpe landbrugerne og landdistrikterne med at foretage de nødvendige strukturelle ændringer med henblik på en omstilling til mere bæredygtige fødevarerystemer. Biodiversitetsstrategien kræver dog konkrete redskaber og solid finansiering og bør udvikles sammen med regionerne og byerne, som også skal gennemføre den;

34. gentager sin modstand mod de af Kommissionen foreslåede løsninger, som forværrer situationen for de lokale og regionale myndigheder yderligere med hensyn til fristen for anvendelse af de årlige bevillinger fra EU-programmerne, omfanget af forfinansiering og navnlig medfinansieringen af projekter;

35. bifalder stigningen på 10,5 mia. EUR i **instrumentet for naboskab og udviklingssamarbejde (NDICI)** i forhold til det seneste forslag til FFR, hvilket bringer instrumentet op på 86 mia. EUR, hvoraf 1 mia. EUR allerede vil blive gjort tilgængelig i 2020;

36. støtter hensigten om at **fremme væksten efter pandemien ved at investere i kritisk transportinfrastruktur og grænseoverskridende forbindelser** for at fremme den grønne omstilling til nulemissionsmobilitet, navnlig ved at installere 1 million ladestationer til elektriske køretøjer. Udvalget bemærker, at tilgængeligheden af rene brændstoffer er vigtig for den territoriale og sociale samhørighed, og den lavere efterspørgsel i landdistrikter og ømråder bør kompenseres med en særlig ordning på samme måde som WiFi4EU-programmet for landdistrikterne;

37. beklager, at det generelle grundlag for det nye **program for rettigheder og værdier**, som skal finansiere indsatsen for at beskytte EU's grundlæggende rettigheder og værdier og fremme et aktivt unionsborgerskab, ikke er blevet forhøjet for at tackle de enorme udfordringer på dette område i nogle medlemsstater;

38. minder om, at den **grønne pagt** blev udviklet som en omstillingsstrategi, der beskytter miljøet og dermed vores livsgrundlag. Udvalget understreger, at vedvarende energi, rene teknologier, cirkulær økonomi og digital omstilling er en stor økonomisk og industriel mulighed for at skabe vækst og arbejdspladser og udvikle en ny velstandsmodel;

39. påpeger, at RU fuldt ud støtter gennemførelsen af den grønne pagt og klimapagtens udvikling ved hjælp af **koordinerede og tværgående foranstaltninger og initiativer**, der sikrer behørig hensyntagen til flerniveaustyring og den territoriale mangfoldighed samt princippet om, at ingen personer eller regioner må lades i stikken. Udvalget mener, at regioner og byer har gode forudsætninger for at fremskynde processen gennem en lang række aktiviteter, herunder offentlige indkøb, bygningsrenovering, ren transport, bedre affaldshåndtering, digital opgradering og en bæredygtig omstilling af turismen;

40. opfordrer i denne sammenhæng til indførelsen af yderligere instrumenter, der giver de lokale og regionale myndigheder direkte adgang til EU-midler til deres bæredygtige foranstaltninger under den nye flerårige finansielle ramme, f.eks. faciliteten for europæiske byer under Horisont 2020-programmet;

41. opfordrer til en **mere fleksibel brug af de nye FFR-ressourcer med henblik på at vurdere og tilpasse de reelle omkostninger i forbindelse med omstillingen** til bæredygtig udvikling og en grøn genopretning, og tilskynder til samarbejdsbaserede offentlig-private innovationsinitiativer, som byer og regioner står i spidsen for;

42. opfordrer til, at **EU-støtte altid kontrolleres med hensyn til indvirkning på klimaet og bæredygtighed**. Det bør kontrolleres, om der er forbindelse mellem direkte og indirekte miljøskadelige subsidier, støtte og støtteordninger og klima- og bæredygtighedsmålene;

43. er bekymret over **investeringskløften for den grønne omstilling**, der for nylig blev anslået til 470 mia. EUR om året. Udvalget understreger, at det er tvingende nødvendigt med en detaljeret plan for, hvordan denne kløft skal finansieres;

44. bifalder den foreslåede **»renoveringsbølge«** og anmoder om passende finansiering og inddragelse af hele værdikæden med henblik på at iværksætte genopretningen. I betragtning af de ekstreme forskelle mellem territorierne bør regioner og byer have mulighed for selvstændig planlægning, navnlig i deres planers gennemførelsesfase, og have direkte adgang til de europæiske struktur- og investeringsfonde. Uddannelse og videndeling bør ligeledes høre med til den europæiske ramme for at fremme de synergier, der skal udnyttes, og øge effektiviteten i midlernes anvendelse.

En fremtidsorienteret Union

45. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder styrkelsen af **Horisont Europa med 7,8 mia. EUR, 1,5 mia. EUR til det digitale Europa og 1,5 mia. EUR til CEF-Transport**. De ekstra forskningsmidler, navnlig inden for sundhed, grøn økonomi og Det Europæiske Innovationsråd, har en klar lokal indvirkning. Udvalget fremhæver i den forbindelse, at mange regionale myndigheder er ansvarlige for universiteter og forskningsinstitutter og dermed indirekte kan drage fordel af disse programmer. Udvalget understreger, at det er nødvendigt med konkurrencebaserede udbud for tildeling af forskningsmidler for at kunne bestå i den globale konkurrence inden for forskning og innovation og styrke de europæiske forskningskonsortier;

46. er dog bekymret over de vedvarende nedskæringer på **CEF's energiområde og digitale område**;

47. bifalder Kommissionens forslag til **Den Europæiske Socialfond Plus** med henblik på at styrke støtten til de foranstaltninger, der tackler ungdomsarbejdsløshed og børnefattigdom, og et yderligere fokus på støtte til arbejdsstyrken inden for den grønne og digitale omstilling samt fordoblingen af **Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen** (EGF);

48. bifalder Kommissionens forslag om i det mindste i begrænset omfang at styrke investeringerne i de unge samt den kulturelle og kreative sektor ved at tilføje + 3,4 mia. EUR til **Erasmus-programmet** og 150 mio. EUR til **programmet Et Kreativt Europa**. Udvalget er dog bekymret over, at disse stigninger stadig ikke er lige så store som i Kommissionens forslag fra maj 2018, og fastholder sit ønske om en tredobling af deltagerantallet i Erasmus-programmet ⁽¹⁾ og 2 mia. EUR til programmet Et Kreativt Europa ⁽²⁾;

49. glæder sig over den **særlige opmærksomhed, der er rettet mod kultur, kulturarv, den audiovisuelle sektor** og den kreative sektor, som sammen med turismen har været hårdt ramt af krisen, og går ind for, at de kan nyde godt af REACT-EU-initiativet;

50. opfordrer til, at de regioner, der kendetegnes af lav økonomisk diversificering, og som er specialiserede inden for sektorer, der blev ramt hårdest af covid-19-krisen, får en lempeligere ramme inden for EU's økonomiske genopretningsplan på kort, mellemlang og lang sigt;

51. understreger, at det er nødvendigt at revidere EU's uddannelsespolitikker og ajourføre handlingsplanen for digital uddannelse, der er nødvendig for perioden efter covid-19, ved at hjælpe regioner og mindre udviklede regioner med at blive velforberejdet til digital uddannelse, hvilket igen ville hjælpe de områder, der er berørt af den digitale kløft, i den sammenhæng.

Investeringsplanen for et bæredygtigt Europa ⁽³⁾

52. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at covid-19-krisen ikke bør have lov til at hindre Europas ambitioner om at gennemføre **målene for bæredygtig udvikling** og blive klimaneutral i 2050, hvilket kun er realistisk, hvis de ledsages af passende finansielle midler og en passende skatte- og lovgivningsmæssig ramme;

53. bifalder Kommissionens ambitioner om at mobilisere **offentlige og private bæredygtige investeringer til et beløb af 1 bio. EUR** over det kommende årti, men er bekymret over, at: a) det kun ville udgøre en relativt lille andel af de samlede nødvendige investeringer, som Kommissionen selv anslår til 260 mia. EUR om året indtil 2030; b) dette estimat er begrænset til klima- og energirelaterede investeringer, og opnåelsen af bredere bæredygtigheds mål, herunder investeringer i social og menneskelig kapital, ville således kræve endnu større beløb; c) det overordnede beløb på 1 bio. EUR er i vid udstrækning ikke baseret på »yderligere« nye midler eller initiativer, men snarere på igangværende eller allerede planlagte EU-politikker og instrumenter;

54. beklager, at planens overordnede tal lader til at være overestimeret, mens planen selv synes at være underfinansieret og have et begrænset omfang, som ikke tager højde for de afgørende socioøkonomiske aspekter;

55. påpeger, at lige fra energi til transport eller boliger er de **lokale og regionale myndigheder afgørende aktører, når det gælder om at gennemføre de nødvendige investeringer for omstillingen til bæredygtighed**. Udvalget mener derfor, at planens målsætninger ikke kan nås uden en effektiv inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, og beklager, at denne kendsgerning tilsyneladende ikke anerkendes af Kommissionen;

56. mener, at investeringer i omstillingen til en bæredygtig økonomisk model kræver et skattemæssigt og finansielt system, der **opmuntrer investorerne til at foretage bæredygtige investeringer**. Udvalget bifalder i den forbindelse Kommissionens fortsatte arbejde med bæredygtig finansiering, men minder om nødvendigheden af, at lovgivningsrammen hurtigt udvides til også at omfatte **social bæredygtighed** ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om Erasmus-programmet for uddannelse, ungdom og idræt (EUT C 168 af 16.5.2019, s. 49).

⁽²⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om »Et Kreativt Europa« og om »En ny europæisk kulturdagsorden« (EUT C 168 af 16.5.2019, s. 37).

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Investeringsplan for et bæredygtigt Europa — Investeringsplan for den europæiske grønne pagt (COM(2020) 21 final).

⁽⁴⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst (EUT C 86 af 7.3.2019, s. 24).

57. er af den faste overbevisning, at beskatning ved hjælp af passende prissignaler kan føre til bæredygtig adfærd hos producenter, brugere og forbrugere, og opfordrer derfor indtrængende Rådet til uden tøven at vedtage den foreslåede **lovgivning om moms**, så medlemsstaterne kan anvende momssatserne mere målrettet til at afspejle de øgede ambitioner på miljøområdet;

58. giver udtryk for forsigtighed med hensyn til Kommissionens planer om at indføre ny lovgivning om **grønne offentlige udbud**. Selv om det kan være et nyttigt redskab i den henseende, er mange offentlige myndigheder stadig i gang med at tilpasse sig til de nuværende rammer efter reformen i 2014, og derfor bør nye lovgivningsmæssige regler være enkle, men effektive ⁽⁵⁾. Udvalget bifalder Kommissionens angivelse af, at de kommende reviderede retningslinjer for statsstøtte vil give de offentlige myndigheder yderligere fleksibilitet til at opmuntre til og ledsage omstillingen til en bæredygtig økonomisk model;

59. er af den faste overbevisning, at **EU's skatteregler** — i betragtning af de erfaringer, der blev indhøstet i forbindelse med suspensionen af dem som reaktion på covid-19-krisen — bør integrere EU's langsigtede bæredygtighedsmål bedre;

60. understreger nødvendigheden af en **dedikeret indsats for at kommunikere** de nye muligheder i FFR ud til borgerne på et lettilgængelig måde og ligeledes til de én million lokalt og regionalt valgte politikere i EU som led i en fælles indsats fra alle EU-institutionernes side.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽⁵⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Rapport om gennemførelsen af direktiverne om offentlige udbud (EUT C 39 af 5.2.2020, s. 43).

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs prioriteter for 2020-2025 — Landsbyer, byer og regioner bringer Europa tættere på borgerne

(2020/C 324/02)

Det Europæiske Regionsudvalg (RU) er den politiske forsamling, der i henhold til EU-traktaterne sikrer, at alle territoriale områder, regioner, byer og kommuner er institutionelt repræsenteret.

En Europæisk Union, der tager hensyn til de lokale og regionale behov og bekymringer, betyder øget demokratisk legitimitet, øget ejerskab, merværdi og gennemslagskraft af EU-politikkerne til gavn for borgerne. Med henblik derpå arbejder Det Europæiske Regionsudvalg tæt sammen med Europa-Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union og i medlemsstaterne med de forskellige myndighedsniveauer. Den aktuelle situation i EU kræver, at dette samarbejde vedvarende styrkes, og at regioner, byer og kommuner kan sætte et stadig tydeligere aftryk på udviklingen af EU-politik og -lovgivning.

Fra krise til genopretning: udvikling af en mere modstandsdygtig, bæredygtig og sammenhængende Europæisk Union

I de senere år har Den Europæiske Union skullet håndtere ikke tidligere sete udfordringer: en alvorlig finanskrisen og svær økonomisk tilbagegang, sociale og territoriale udfordringer, henholdsvis grøn og digital omstilling, ustabilitet i nabolande og i det globale system samt migration. Covid-19-pandemien er endnu en prøvelse af solidariteten i EU og har sat spot på vores evne til at håndtere kriser, der lægger et betydeligt pres på vores sundhedsvæsen og sociale og offentlige tjenester. Denne seneste krise har blotlagt, at ikke blot er der behov for en koordineret reaktion, der understøttes af et langt større EU-budget, men tillige at det er nødvendigt at levere yderligere støtte til de én million lokale og regionale myndigheder i Europa, som har stået i frontlinjen for at beskytte borgerne og de lokale økonomier og håndtere nødsituationen ⁽¹⁾.

I alle regioner og byer må EU blive socialt, økonomisk og miljømæssigt mere robust. Med tilstrækkeligt finansierede europæiske investeringer er EU nødt til at sikre, at politikkerne og programmerne opfylder behovene i lokalsamfundene. Byer og regioner er motorerne i den europæiske økonomi. De lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i formuleringen og gennemførelsen af EU-politikker, hvilket er grunden til, at EU må være bedre til at inddrage byer og regioner tættere i den europæiske beslutningstagning gennem en praktisk og velorganiseret styringsproces på flere niveauer. EU er nødt til at accelerere digitaliseringen og fremme innovationskapaciteten i samarbejde med medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder i hele EU. En forudsætning for en hurtigere og mere retfærdig genopretning er større europæisk solidaritet, ansvarlighed og partnerskaber, der med EU's forpligtelse til grøn, bæredygtig og territorialt afbalanceret vækst som drivkraft støtter alle regioner og byer.

Det Europæiske Regionsudvalg vil derfor gennem nogle nøgleforanstaltninger koncentrere sig om de følgende prioriteter i den nuværende femårige mandatperiode (2020-2025):

EU skal tættere på borgerne ved at styrke demokratiet i EU og arbejde tættere sammen om vores Unions fremtid

RU's opgave er at bringe EU tættere på borgerne og styrke det europæiske demokrati på alle niveauer, således at borgernes behov imødekommes bedre, og deres tillid til Den Europæiske Union og dens institutioner genoprettes. RU vil arbejde for at sikre, at alle regioner, store og mindre byer og landsbyer støttes af EU i deres håndtering af de kort- og langsigtede konsekvenser af covid-19-pandemien. RU vil fortsat arbejde for at forbedre kvaliteten af EU-lovgivningen, for at blive bedre til at foregribe de territoriale konsekvenser heraf og for at fremme princippet om aktiv nærhed. Til opfyldelsen af denne opgave vil RU trække på sine medlemmers og interessenters lovgivningsmæssige, strategiske og politiske arbejde. Desuden agter RU at udvikle en kommunikationskampagne, der skal have fokus på de lokale og regionale myndigheders grundlæggende rolle i det europæiske demokrati. Arbejdet vil også omfatte forberedelsen af og bidragene til konferencen om Europas fremtid. Et årligt lokalt og regionalt barometer, der bygger på solide statistiske data og en inklusiv tilgang omfattende medlemmer og relevante interessenter og med en politisk plenardebat på højt niveau, skal udgøre et årligt referencepunkt og således bidrage til dette mål.

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs erklæring om lokale og regionale myndigheder som aktører i EU's reaktion på covid-19-krisen.

RU's prioriterede nøgleforanstaltninger under denne overskrift er at:

1. fremme kendskabet til og foranstaltninger på lokalt og regionalt niveau vedrørende grundlæggende EU-værdier som respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, lighed, retsstat og respekt for menneskerettigheder, som skal beskyttes og håndhæves selv i krisetider. RU er fast besluttet på at finde frem til de rette lokale og regionale svar i forhold til EU's måde at arbejde på og via sine medlemmer gå i dialog med borgerne for at bygge bro over kløften mellem EU-institutionerne og lokalsamfundene;
2. gentage sit ønske om at deltage fuldt ud og være rimeligt repræsenteret i alle organer med forbindelse til konferencen om Europas fremtid. Ligesom den økonomiske krise og klimakrisen har pandemien vist, at der mere end nogensinde tidligere er behov for grundige overvejelser om det europæiske demokrati og de europæiske politikker, og konferencen om Europas fremtid bliver en vigtig lejlighed til en debat med borgerne og de lokale og regionale myndigheder om EU som projekt og til inden det næste valg til Europa-Parlamentet at fremlægge forslag til nye måder for EU at arbejde på, herunder en revision af traktaterne med henblik på fuldt ud at inddrage byer og regioner i politikudformningen;
3. opfordre EU's medlemsstater og institutioner til at opretholde, bygge videre på og skærpe de forpligtelser, der blev indgået med Berlinerklæringen fra 2007 og Romerklæringen fra 2017, dvs. anerkendelse af, at opgaver skal fordeles, og der skal samarbejdes mellem alle myndighedsniveauer, herunder de lokale og regionale myndigheder, med henblik på at Den Europæiske Union skal blive mere effektiv, forenet, demokratisk og modstandsdygtig. Den endelige tekst til den fælles holdning til konferencen om Europas fremtid bør vedtages i det institutionelle samarbejdes ånd;
4. udvikle en model for en permanent og struktureret dialog med borgerne via de lokale og regionale myndigheder i lyset af konferencen om Europas fremtid og udviklingen derefter, hvilket vil åbne en kanal for tovejskommunikation mellem borgerne og EU-institutionerne. I den sammenhæng er den store erfaring og den bedste praksis for samtaledemokrati, der findes på lokalt og regionalt niveau, og de mange netværk af folkevalgte lokale og regionale politikere vigtige aktiver, som RU vil bruge i debatten om Europas fremtid;
5. støtte de lokale og regionale myndigheder i at udnytte de nye digitale teknologier og IKT-værktøjer bedst muligt. De digitale teknologier rummer et betydeligt potentiale for innovative løsninger på vor tids økonomiske, sociale og teknologiske udfordringer. De kan således forbedre leveringen af offentlige tjenester, fremme kommunikationen mellem mennesker, øge borgernes deltagelse på nye og anderledes måder, gøre beslutningsprocesser mere gennemsigtige, inklusive, ansvarlige og lydhøre, forbedre den lokale forvaltning og supplere og styrke demokratiet. Det er grunden til, at modstandsdygtigheden og uafhængigheden af de digitale systemer og udbydere heraf skal øges betydeligt;
6. fremme diversitet gennem inkluderende foranstaltninger og foranstaltninger om ligestilling og ved at forhindre og bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn ⁽²⁾, race og etnisk oprindelse ⁽³⁾, religion, handicap, alder ⁽⁴⁾ og af enhver anden årsag i beslutningstagningen på europæisk, nationalt, lokalt og regionalt niveau både i og uden for RU;
7. deltage aktivt i den bevidstgørelses- og kommunikationskampagne for at bekæmpe kønsstereotyper, som Kommissionen har planer om at lancere, og som de lokale og regionale myndigheder vil kunne bruge som en platform for udveksling af bedste praksis om emnet;
8. støtte mindretal og styrke deres rettigheder i Europa, især gennem Minority SafePack-initiativet;
9. blive referencepunktet for alle lokale og regionale myndigheder i Europa, heriblandt dem, som ikke er medlemmer af RU, ved at styrke RU's politiske identitet og forbindelser til og samarbejdet med de største politiske familier, de nationale regeringer, folkevalgte lokale og regionale repræsentanter, de europæiske og nationale sammenslutninger af lokale og regionale myndigheder og regionale kontorer i Bruxelles;

⁽²⁾ Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).

⁽⁴⁾ COM(2008) 426: Forslag til direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle.

10. understøtte det repræsentative demokrati gennem stærkere interaktion med parlamenter på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt niveau samt gennem udveksling af bedste praksis om redskaber, der kan puste nyt liv i det repræsentative demokrati og deltagelsesdemokratiet, herunder deltagelsesbaserede budgetter. Retsstat, demokrati og god regeringsførelse må være forudsætninger for EU-finansiering;
11. anvende evidensbaserede analyser til at overvåge og fremme decentraliseringen af kompetencer til det lokale og regionale niveau og de subnationale finanser og føre tilsyn med, hvordan det lokale demokrati fungerer i EU;
12. skabe digitale værktøjer for at kortlægge politiske og økonomiske kompetencer ved hjælp af synergier med eksisterende værktøjer i EU og nationale og internationale organisationer;
13. støtte og fremme de lokale og regionale myndigheders vigtige arbejde i frontlinjen af covid-19-pandemien og den økonomiske og sociale krise. Pandemien viser, hvor vigtig en korrekt anvendelse af princippet om aktiv nærhed er, og at de lokale og regionale myndigheder på den ene side spiller en vigtig rolle, samtidig med at der på den anden side er behov for koordinering og støtte på EU-niveau;
14. gennemgå nye politiske EU-initiativer nøje for at sikre, at de har en territorial dimension og opfylder kravet om EU-merværdi i overensstemmelse med anbefalingerne fra taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og »Mindre, men mere effektivt« og »Retningslinjerne for Bedre Regulering«;
15. mindske den administrative byrde og nedbringe gennemførelsesomkostningerne for regioner og byer ved at insistere på forenkling af lovgivningen og generelt advare mod praksis med overregulering;
16. intensivere samarbejdet med Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd, herunder via netværket af regionale knudepunkter og Fit for Future-platformen, med det sigte at forbedre effektiviteten af EU's politikker med evidensbaseret feedback fra lokale og regionale interessenter;
17. skabe opmærksomhed om vigtigheden af lokalt selvstyre i Den Europæiske Union og over for kandidatlandene, de potentielle kandidatlande og partnerlandene i de østlige nabolande og Middelhavsområdet;
18. støtte EU's indsats globalt ved at fremme værdier og principper som menneskerettigheder, demokrati, retsstat, bæredygtig udvikling og social inklusion m.m. i et tæt samarbejde med Middelhavspartnerne og de østlige partnere;
19. tilskynde de regionale parlamenter til at deltage i RU's og CALRE's pilotprojekt for at skabe politisk debat om vigtige EU-spørgsmål såsom forberedelsen af Kommissionens årlige arbejdsprogrammer;
20. sikre, at EU fremmer de unges reelle deltagelse og engagement, bl.a. gennem struktureret samarbejde med EU-ungdomskoordinatoren, styrker foranstaltninger såsom ungdomsgarantien for at forbedre udsigterne til beskæftigelse og uddannelse af høj kvalitet og etablerer en europæisk børnegaranti;
21. fortsætte samarbejdet med unge folkevalgte politikere inden for rammerne af RU's YEP-program for at bygge bro mellem de fremtidige generationer af folkevalgte lokale og regionale politikere og de europæiske og nationale politiske beslutningsprocesser;
22. fremme den kulturelle mangfoldighed af vores lokale, regionale, nationale og europæiske identiteter og forskellige sprog og traditioner, som udgør vores europæiske kulturarv. Udvalget understreger, at de kulturelle og kreative sektorer, som udfylder en funktion i den lokale økonomi som arbejdsgivere, men også i det sociale liv i lokalsamfundene, er blevet hårdt ramt af pandemien og må støttes. Udvalget vil bidrage til en ny europæisk dagsorden for kultur, herunder medtagelse af investeringer i kultur under de forskellige EU-fonde og styrkelse af synergierne mellem kultur og andre politikker såsom turisme, regionalpolitik, uddannelse, ungdom, forskning og innovation.

Skabelse af modstandsdygtige lokal- og regionalsamfund ved at forstå og reagere på de gennemgribende samfundsmæssige forandringer, som de digitale, miljømæssige og demografiske udfordringer indebærer

De igangværende klimaændringer, den digitale omstilling, de demografiske forandringer og følgerne af de interne og eksterne migrationsstrømme har store konsekvenser for hver eneste region, by og landsby i Europa. I forhold til denne anden prioritet bliver RU's opgave at analysere og identificere løsninger, som sætter de lokale og regionale myndigheder i stand til at håndtere disse samfundsmæssige forandringer de steder, hvor borgerne bor. Covid-19-pandemien nødvendiggør overvejelser om de rigtige svar på disse udfordringer, mens EU og medlemsstaterne viser, hvor langt de er villige til at gå for at redde liv og økonomien. Krisen har bestyrket behovet for grundige overvejelser om EU's politikker, kompetencer og generelle virkemåde. RU ser derfor frem til den vigtige debat om alle EU's politikker i forbindelse med konferencen om Europas fremtid, og mere generelt overveje og vurdere dem i lyset af nærhedsprincippet. Til opfyldelsen af denne opgave vil RU trække på sine medlemmers og interessenters lovgivningsmæssige, strategiske og politiske arbejde og samtidig bidrage til den europæiske grønne pagt og til opfyldelsen af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling. Dette vil blive ledsaget af en kommunikationskampagne med RU som primus motor. Også det årlige lokale og regionale barometer vil bidrage til, at denne prioritet bliver nået.

RU's prioriterede nøgleforanstaltninger er at:

23. fremme en kriseplan for covid-19-pandemien, der tager udgangspunkt i gennemførelsen af verdensmålene på lokalt og regionalt niveau og i initiativerne vedrørende den europæiske grønne pagt;
24. bidrage til 2030-målene om mindskelse af CO₂-udledningen med det sigte at opnå klimaneutralitet senest i 2050 ved at tilskynde til ambitiøs og resolut lokal og regional handling inden for rammerne af klimapagten og andre relevante lokale og regionale initiativer om bæredygtig udvikling;
25. fremme brugen af strategier for intelligent specialisering og andre instrumenter til i højere grad at udnytte de europæiske partnerskaber og lokalt offentlig-privat samarbejde til at forbedre de faglige kompetencer og kvalifikationsmulighederne på områder, arbejdspladser og inden for teknologier, som er nødvendige for at øge bæredygtigheden, merværdien og modstandsdygtigheden på lokalt og regionalt niveau;
26. bidrage til en ambitiøs EU-miljøpolitik gennem integration af politikker under handlingsprogrammet på miljøområdet. Udvalget vil arbejde for at sikre, at den lokale og regionale dimension tages tilstrækkeligt i betragtning under tilrettelæggelsen og gennemførelsen af de tre vigtigste miljøprioriteter i den europæiske grønne pagt, nemlig biodiversitet, cirkulær økonomi og nul forurening. Miljø- og klimapolitikker skal tilrettelægges på en sådan måde, at de kan gennemføres i praksis i alle slags lokalsamfund;
27. forme og støtte udviklingen af klimapagten gennem koordinerede og tværgående foranstaltninger og initiativer, herunder gennem lokalt bestemte bidrag og politiske forpligtelser fra regioners og byers side med det mål at sikre, at udgangspunktet er forvaltning på flere niveauer, reel udbredelse af god praksis, og at ingen person eller region lades i stikken;
28. foregribe, hvordan energiomstillingen, ændringerne inden for mobilitet og den digitale omstilling kommer til at påvirke vores samfund, samt formulere strategier og arbejde for en hurtig gennemførelse, så deres positive effekt maksimeres, og de negative lokale virkninger mindskes;
29. understøtte den lokale modstandsdygtighed ved hjælp af klimatilpasning og øge den lokale kapacitet til at håndtere de ekstreme vejrforhold, som forekommer stadig hyppigere og med stadig alvorligere konsekvenser, især ved at afsætte de nødvendige ressourcer til, at de lokale og regionale myndigheder kan håndtere katastrofer via EU-civilbeskyttelsesmekanismen og benytte midler fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som skal styrkes;
30. medvirke til udarbejdelsen af nulforureningsmålsætningen for et giftfrit miljø og forberede de lokale og regionale myndigheder på og støtte dem i gennemførelsen af EU's ambitiøse mål for en nulforureningshandlingsplan for vand, luft og jord. Udvalget vil bidrage til revisionen af bytrafikpakken på grundlag af de erfaringer, man har gjort i forbindelse med planerne for bæredygtig bytrafik, og ruste de offentlige transportmyndigheder til, at de skal kunne reagere på udefrakommende trusler mod leveringen af sikre mobilitetstjenester;
31. sikre, at de lokale og regionale myndigheder høres, og at deres synspunkter tages ordentligt i betragtning i klima- og energidialogerne på flere niveauer i medlemsstaterne i forbindelse med planlægningen, evalueringen og gennemførelsen af de nationale energi- og klimaplaner, de nationale langsigtede strategier og de nationale langsigtede renoveringsstrategier;

32. støtte Kommissionen i at udvikle og gennemføre renoveringsbølgeinitiativet, så det bliver en succes, og gøre det til omdrejningspunktet for genopretningsstrategien efter pandemien;
33. støtte Kommissionens ambition om at indføre et mærkningssystem for skovrydningsfri produkter og om at beskytte og genoprette skove i hele verden;
34. tage fat på den digitale kløft og fremme øget digital læring og digitaliseringen af lokale og regionale offentlige tjenester, bl.a. med støtte fra programmet for et Digitalt Europa 2021-2027, for at nedbringe de administrative byrder og styrke den bæredygtige vækst af lokale virksomheder og en robust økonomi samt bidrage til et mere bæredygtigt og grønt Europa;
35. støtte tilbud om digitale færdigheder og mediekompetencer til alle på lokalt og regionalt niveau og arbejde for, at der etableres en europæisk ramme for menneskecentreret og pålidelig udvikling af kunstig intelligens;
36. opfordre til, at Kommissionen, EU's medlemsstater og deres regioner og byer accelererer moderniseringen og digitaliseringen af uddannelsessystemerne, herunder med de nødvendige investeringer i uddannelsesinfrastruktur og hjælpemidler og støtte til beskæftigelse i den lokale økonomi. Udvalget vil bidrage til indsatsen for at genoptage aktiviteterne under Erasmus+-programmet og Det Europæiske Solidaritetskors. Det europæiske uddannelsesområde og den opdaterede dagsorden for færdigheder i Europa udgør to vigtige kanaler for handling og støtte, og de skal understøttes af det fremtidige Erasmusprogram;
37. forbedre bredbåndsforbindelserne og udrulningen af 5G på lokalt og regionalt niveau i både byområder og landområder og kortlægge fremtidige investeringsbehov;
38. sikre, at de regionale og lokale myndigheder kan bidrage til og få gavn af den fremtidige jord til bord-strategi. Udvalget vil tage initiativ til oprettelse af lokale fødevareråd, skabe forbindelser mellem lokale fødevarerproducenter og forbrugere, fremme sund kost og skabe opmærksomhed om fødevarespild. Det vil se på landbrugsbedriftenes behov for finansiering til gennemførelsen af de nødvendige klima-, miljø- og biodiversitetsforanstaltninger;
39. tackle den stadig større udfordring forbundet med hjerneflugt og udbygge de regionale økosystemer for innovation ved at styrke den territoriale samhørighed, fremhjelpe en trivselsøkonomi og fremme forskning og innovation bl.a. med midler fra Horisont Europa, ESI-fondene og forskellige nationale finansieringsinstrumenter. Der skal iværksættes regionale initiativer vedrørende fremtidsstudier og aktiviteter rettet mod så hurtigt som muligt at styrke regioners og byers sociale, økonomiske og sundhedsmæssige modstandsdygtighed;
40. bidrage til en overordnet europæisk strategi for demografiske forandringer, der tackler alle de demografiske udfordringer i en bred, koordineret og integreret indsats fra EU's side, da der er tale om et tværgående tema, der berører alle EU's politikker;
41. sikre, at EU udvikler en vidtspændende, humanitær og retfærdig migrationspolitik og ikke overlader medlemsstater, grænseregioner, øer og regioner i den yderste periferi til selv at håndtere migrationskrisen, da der er tale om et både nationalt og europæisk anliggende. Udvalget vil støtte de lokale og regionale myndigheders udveksling af bedste praksis vedrørende integration af migranter;
42. levere lokalt og regionalt input til reformen af EU's migrationspolitik, bl.a. om integration, rimelige tilbagesendelsesprocedurer og asylpolitikker, med henblik på at kunne reagere hensigtsmæssigt på de nuværende og fremtidige migrationsstrømme. Der skal i forhold til dem, der har behov for humanitær beskyttelse, sættes ind over for de underliggende årsager til migration i samarbejde med oprindelses- og transitlandene, EU's ydre grænser skal beskyttes, irregulær migration forhindres, og menneskehandel bekæmpes;
43. fremme en kultur med respekt for retsstatsprincippet på lokalt og regionalt niveau som en forudsætning for europæisk integration og som en grundlæggende EU-værdi, der er fastlagt i traktaterne og fælles med de forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne;
44. opfordre EU til at beskytte arbejdspladser og sørge for, at genopretningen bygger på socialøkonomisk konvergens i opadgående retning og bedre sociale rettigheder og arbejdsvilkår for alle med respekt for arbejdsmarkedets parter og de nationale systemer, herunder både arbejdstagerne i nye former for beskæftigelse såsom platformsarbejde og gig-økonomien og arbejdstagerne i den traditionelle økonomi, mikrovirksomheder og den kulturelle sektor. Udvalget

anerkender, at to tredjedele af alle arbejdspladser skabes af SMV'er, som for størstedelens vedkommende har dybe rødder i lokalsamfundet og derfor udgør en vigtig del af Europas sociale struktur. RU fortsætter med at fremme europæiske iværksætterregioner og andre aktiviteter i EU rettet mod at udvikle og øge iværksættervirksomhed, især blandt de unge;

45. smidiggøre udviklingssamarbejde mellem byer og regioner og fremme FN's verdensmål med sigte på at blive frontløbere, når det gælder om at bidrage til at tackle globale udfordringer som konflikter og politisk ustabilitet, økonomisk skrøbelighed, migration og klimaforandringer;
46. udveksle god praksis med de lokale og regionale myndigheder i tiltrædelseslandene og partnerlande i EU's naboområde og i det globale syd og gøre det lettere for dem at få adgang til øremærket EU-støtte.

Den Europæiske Union skal altid arbejde i borgernes og lokalsamfundenes interesse med social, økonomisk og territorial samhørighed som den grundlæggende værdi

RU's opgave bliver at sikre, at den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed respekteres gennem de EU-politikker, der har virkninger for borgerne og de steder, hvor de bor (stedbaserede politikker). Til opfyldelsen af denne opgave vil RU trække på sine medlemmers, partners og interessenters lovgivningsmæssige, strategiske og politiske arbejde. Det vil også fremover gennem mobilisering af »samhørighedsalliancen« vise merværdien af samhørighed som en politik og som en grundlæggende værdi, der understøtter alle EU-politikker. Det vil fokusere på regionernes og byernes rolle i planen for økonomisk genopretning i EU. Også den europæiske uge for regioner og byer og det årlige lokale og regionale barometer vil bidrage til opfyldelsen af denne opgave.

RU's prioriterede nøgleforanstaltninger er at:

47. arbejde for, at den flerårige finansielle ramme (FFR) bliver et vigtigt redskab for europæisk solidaritet, og at den er på højde med EU's ambitioner om at indfri alle sine prioriteter, skaber merværdi, er mere gennemsigtig og forståelig for borgerne og tager højde for FN's verdensmål, gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og de nye prioriteter fastlagt i den europæiske grønne pagt;
48. bidrage til at styrke samhørighedspolitikken, som siden EU's oprettelse har haft grundlæggende betydning, gennem intelligent anvendelse af Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, således at de får mærkbare virkninger i alle europæiske regioner;
49. fortsætte med at fremme en stærk og effektiv EU-samhørighedspolitik for alle EU-regioner, hvilket er nødvendigt ikke blot for at hjælpe byer og regioner med genopretningen efter covid-19-krisen, men også for at håndtere de andre store udfordringer, der har en stærk territorial dimension, og hvis konsekvenser rammer ujævnt både i og mellem regioner og byer i EU. Det gælder især klimaforandringerne, omstillingen til en kulstofneutral økonomi, den digitale omstilling, de demografiske forandringer og migration;
50. gøre opmærksom på behovet for, at der afsættes tilstrækkelig og stabil finansiering til EU's samhørighedspolitik og den fælles landbrugspolitik, så politikernes målsætninger kan opfyldes fuldt ud. Det vil støtte de lokale økonomier og de lokale og regionale myndigheder med henblik på effektiv anvendelse af de midler, der på nuværende tidspunkt er afsat til genopretningen af den europæiske økonomi;
51. opfordrer til lokal og regional øremærkning under den nye genopretningsfond med tanke på de forventede asymmetriske territoriale virkninger af covid-19-krisen. Det vil sikre, at det nye instrument ikke etableres på bekostning af budgettet til samhørighedspolitikken, og at investeringerne koordineres med EU's finansieringstiltag for at få mest mulig løftestangseffekt og forhindre fragmentering og centralisering;
52. fremhæve, at covid-19-pandemien kræver, at EU styrker sundhedssikkerheden og øger sine egne sundhedsressourcer og beholdningen af lægemidler og medicinsk udstyr, herunder personlige værnemidler. Dette omfatter også, at der skabes retlige forudsætninger for, at der om nødvendigt hurtigt og nemt kan foretages indkøb eller iværksættes fremstillingsprocesser. Derudover skal de lokale og regionale myndigheder støttes i deres bestræbelser på at forbedre krise- og katastrofeberedskabskapaciteten på deres niveau. Da de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i leveringen af offentlige sundhedsydelser og sociale tjenesteydelser til borgerne, agter RU at arbejde for en koordineret EU-aktion og støtte til nationale, regionale og lokale katastrofeberedskabsstrukturer, der kan reagere på sundhedstrusler og krisesituationer i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

53. organisere de økonomiske cyklussers modstandsdygtighed ved at styrke den stedlige konvergens af produktionskæderne i Europa;
54. fremme anvendelsen af strategier for bæredygtig byudvikling til at booste den økonomiske vækst, jobskabelsen, anstændigt arbejde og den sociale inklusion i tråd med målsætningerne i det nye Leipzigcharter og EU's dagsorden for byerne;
55. arbejde for en ny ramme for økonomisk styring, herunder stabilitets- og vækstpakten, med udgangspunkt i erfaringerne fra krisen og med henblik på at forbedre EU's finanspolitiske bestemmelser ved at indføre en gylden regel for bæredygtige investeringer, herunder samfinansiering af struktur- og investeringsfondene inden for rammerne af det overordnede mål om bæredygtig finansiel planlægning;
56. overvåge, hvordan pandemien og dens negative virkninger påvirker beskæftigelsen på lang sigt i alle EU's lokale og regionale økonomier. Udvalget vil understrege vigtigheden af at gentænke EU's industri- og iværksætterstrategier og fokusere på bæredygtighedsaspekterne af vækst for at få genopretningen realiseret hurtigt. Det vil fremme innovative økosystemer, socialøkonomien og intelligent specialisering og støtte stedbaserede industripolitikker;
57. overvåge anvendelsen af adfærdskodeksen for partnerskab for at sikre, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt i udarbejdelsen af partnerskabsaftalerne og -programmerne for 2021-2027-perioden. Principperne om partnerskab og flerniveauforvaltning bør også være inspirationskilde for styringen af det europæiske semester;
58. efterlyser direkte adgang til EU-midler, så byer og regioner kan gennemføre den europæiske grønne pagt, og vil sørge for, at de lokale og regionale myndigheder inddrages i udarbejdelsen af planerne om en retfærdig omstilling og gennemførelsen af Fonden for Retfærdig Omstilling;
59. sikre, at foranstaltningerne for at forenkle de europæiske struktur- og investeringsfonde kommer regioner, byer og enkeltpersoner til gode. Det vil støtte bekæmpelsen — og forebyggelsen — af dårlig forvaltning af og svig med EU-midler;
60. bidrage til at styrke og forbedre det indre markeds funktion ikke blot ved at identificere hindringer for de fire friheder på lokalt og regionalt niveau og opfordre til administrativ forenkling, men også ved at insistere på, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle i gennemførelsen og håndhævelsen af reglerne for det indre marked. Udvalget understreger i denne forbindelse den voldsomme effekt, som den frie bevægelighed har for det indre marked, og advarer mod enhver yderligere opsplitning af det indre marked;
61. udvide samhørighedsalliancen for at mobilisere offentlige og private interessenter til at fremme samhørighedspolitikken og vise EU's merværdi for alle EU-borgere og til at omfatte demokratiske principper ved at overvåge og kommunikere om indvirkningen af investeringer, der finansieres af EU;
62. overvåge de midlertidige rammebestemmelser for statsstøtte og efterfølgende foranstaltninger med lignende formål, så der kan ydes målrettet støtte til at redde arbejdspladser i sektorer og regioner, som er særligt hårdt ramt af pandemien. I denne forbindelse vil det gøre opmærksom på, at mere fleksible statsstøtteregler ville »afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«, og at dette vil være tilfældet længe efter december 2020, hvor de midlertidige rammebestemmelser ophører. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at være indstillet på at forlænge de midlertidige rammebestemmelser eller åbne mulighed for lignende fleksibilitet for at hjælpe sektorer og regioner, som er ramt af krisen, med at komme på fode igen;
63. støtte indsamlingen og formidlingen af information vedrørende fleksible udbudsprocedurer, da dette under de nuværende omstændigheder åbner mulighed for, at de ordregivende myndigheder kan benytte proceduren med forhandling, hvor der er færre procedurekrav;
64. støtte en EU-dagsorden for landdistrikterne for at sætte ind over for affolkningen og afværge risikoen for fattigdom i de pågældende regioner og for at sikre en afvejet og vidtspændende tilgang til den territoriale udvikling i Europa;
65. følge aktivt op på RU's aktiviteter vedrørende »intelligente landsbyer« og skabe opmærksomhed om idéen i EU-institutionerne samt fremme innovations- og moderniseringsinitiativer i landdistrikter og vedtage en strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet under programmet for intelligente turistmål;

66. insisterer på, at EU og medlemsstaterne i tilfælde af en krisesituation, hvor grænser midlertidigt lukkes, eller grænsekontrollen skærpes, bør blive enige om fælles bindende regler og procedurer for at garantere EU's frie bevægelighed. Udvalget bemærker, at grænseoverskridende økonomiske og sociale områder er af stor værdi for EU;
67. understreger, at lokale og regionale aktører under covid-19-krisen trods de mange lukkede grænser og hidtil ukendte restriktioner har vist sig beundringsværdigt opfindsomme med hensyn til at fortsætte det grænseoverskridende og tværnationale samarbejde og udvist ægte solidaritet mellem de europæiske borgere. Krisen er en påmindelse om, at et grænsefrit Europa er et af de vigtigste resultater af den europæiske integration, og at der skal værnes om det. Mellemfolkelig kontakt og mindre, grænseoverskridende projekter, som skaber netværk og storstilede projekter på tværs af grænserne ved at opbygge gensidig tillid mellem deltagerne bør også fremover være en fast prioritet for Den Europæiske Union og dens institutioner;
68. værne om vigtigheden af og sikre de nødvendige budgetmidler til det europæiske territoriale samarbejde, som for mange regionale myndigheder har vist sig uundværlige ikke alene for udvekslingen af ekspertise og bedste praksis vedrørende de vigtigste udfordringer, men også for etableringen af kontakter mellem mennesker hos regionale myndigheder andre steder;
69. opfordre til offentlige investeringer i øer og tyndt befolkede og fjerntliggende regioner gennem yderligere tilpasning af statsstøttereglerne, øget samfinansiering fra EU under samhørighedspolitikken og udvikling af det territoriale samarbejde med tredjelande;
70. fremme moderniseringen af den måde samhørighedspolitikken generelt forvaltes på, først og fremmest ved at forenkle de administrative procedurer på alle forvaltningsniveauer;
71. opfordre til fuld territorial gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder og gennemførelsen af et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling;
72. bakke op om Kommissionens indførelse af en regional dimension i den europæiske sociale resultattavle i tæt samarbejde med medlemsstaterne;
73. gøre de regionale innovationsøkosystemer mere modstandsdygtige over for de skadelige virkninger af eventuelle fremtidige kriser ved at fuldføre det europæiske forskningsrum med fri bevægelighed for forskere, videnskabelig viden og teknologi og fremme synergier mellem Horisont Europa og andre EU-støtteprogrammer og ved at videreføre det succesrige arbejde i platformen for udveksling af viden og under det interinstitutionelle initiativ Science meets Regions;
74. bidrage til revisionen af TEN-T-forordningen og de dertil afsatte midler og gøre opmærksom på, at det er nødvendigt at etablere de manglende led i den grænseoverskridende transportinfrastruktur med henblik på at forbinde alle EU's byer og regioner i centralt og perifert beliggende områder, herunder regionerne i den yderste periferi.

Det Europæiske Regionsudvalg vil anvende alle sine ressourcer og hele sin politiske indflydelse til at styrke Europa. Ved at beskytte borgernes grundlæggende rettigheder og sørge for, at EU-politikker og -investeringer har den ønskede virkning og effekt, vil udvalget arbejde for, at EU bliver mere konkurrencedygtigt, bæredygtigt og modstandsdygtigt, så det kan opfylde borgernes forventninger.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs resolution — Det Europæiske Regionsudvalgs forslag med henblik på Kommissionens arbejdsprogram for 2021

(2020/C 324/03)

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG,

som henviser til:

- Kommissionens tilpassede arbejdsprogram for 2020 ⁽¹⁾,
- samarbejdsprotokollen med Kommissionen fra februar 2012
- Regionsudvalgets (RU) prioriteter for sit femårige mandat (2020-2025)

opfordrer Kommissionen til at gennemføre følgende foranstaltninger gennem sit arbejdsprogram for 2021:

1. reagere på det wake-up call, som covid-19-krisen har udgjort, ved at lægge større vægt på social velfærd og miljømæssig bæredygtighed i modellen for den sociale markedsøkonomi og samtidig tage hensyn til FN's verdensmål for bæredygtig udvikling;
2. sikre, at genopretningsstrategien for tiden efter pandemien fokuserer på at beskytte de europæiske borgeres sundhed og genskabe den økonomiske vækst i EU, samtidig med at den fuldt ud er i tråd med målene i den grønne pagt og EU's forpligtelser i henhold til Parisaftalen. Gennemførelsen af klimalovgivningen skal anerkende hele den geografiske, økonomiske og sociale mangfoldighed i alle områder af EU og styrke princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer i omstillingen til klimaneutralitet;
3. samarbejde med RU om at øge synligheden af og den offentlige støtte til sådanne foranstaltninger gennem udvalgets arbejdsgruppe om *den grønne pagt — going local*;
4. inddrage sundhedsdimensionen i rammerne omkring den grønne pagt og fremme en sund levevis for alle, undersøge de eksisterende forbindelser og synergier mellem sundhed, miljø, energi, økonomi, jobs, konkurrencedygtighed og klimabeskyttelse yderligere og samtidig foreslå en klar strategi for opbygning af modstandsdygtige områder, økonomier og samfund i perioden efter pandemien inden for rammerne af FN's verdensmål for bæredygtig udvikling;
5. træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at mindske byrden på nationale, regionale og lokale myndigheder i forhold til deres bestræbelser på at håndtere covid-19-krisen, og bruge alle tilgængelige midler til at hjælpe med at opfylde de europæiske sundhedssystemers behov. Den hurtige spredning af virus har sat både sundhedssystemet og den sociale omsorg under et øget pres, og samtidig er det også nødvendigt at forberede sig på en »anden bølge«. Med henblik på en grænseoverskridende pandemiplanlægning bør der fremmes regionale krisestyringsgrupper — hvori alle forvaltningsniveauer er repræsenterede — som fokuserer på sygdomsudbrud og rækker ud over de nationale grænser;
6. samarbejde med RU om at øge forvaltningsmyndighedernes opmærksomhed og kapacitet for at udnytte mulighederne i tilknytning til den grønne pagt bedst muligt og samtidig tilskynde til mere direkte adgang til de EU-midler, som skal gøre de lokale og regionale myndigheder i stand til at opfylde målene i den grønne pagt, og navnlig understøtte grænseområder ved at fremskynde indførelsen af den europæiske grænseoverskridende mekanisme;
7. promovere klimapagten som et fælles tilsagn om øget samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder, EU-institutionerne og borgere, der har til formål at bekæmpe klimaforandringerne og samtidig gøre noget ved den økonomiske krise forårsaget af covid-19-pandemien, og som en paraply, der samler alle de berørte aktører, så de kan udarbejde og gennemføre lokale klimapagter og udveksle bedste praksis;
8. oprette et forum for grøn genopretning, hvor RU, Kommissionen, de lokale og regionale myndigheder og andre interessenter kan arbejde sammen om at få gennemført den grønne pagt inden for de nye rammer for genopretningen efter pandemien;

⁽¹⁾ COM(2020) 440 final.

9. sikre, at målsætningen om nulforurening for et giftfrit miljø, som indgår i den grønne pagt, også kommer til at være en afgørende del af den grønne genopretning. En ambitiøs handlingsplan for nulforurening når det gælder vand, luft og jord er uundværlig, navnlig når det drejer sig om at bidrage til at beskytte sundheden;
10. være mere ambitiøs i forhold til den fremtidige EU-strategi for biodiversitet med henblik på at standse det igangværende tab af biodiversitet og gøre det muligt for EU at indtage en global førerposition i forbindelse med beskyttelse og genopretning af biodiversitet, hvilket er afgørende for at forebygge eller mindske virkningen af fremtidige pandemier. Det er også vigtigt at arbejde for en hurtig gennemførelse af den europæiske skovstrategi med henblik på at sikre, at der etableres de rette mekanismer til udveksling og udbredelse af bedste praksis;
11. fremme en bæredygtig og lokal fødevareproduktion i forbindelse med gennemførelsen af de initiativer, der bebudes i »fra jord til bord«-strategien, hvorved biodiversitet, jordbund, vand og havmiljø bevares, og der sikres et godt indkomstniveau for EU's landbrugere, samtidig med at der sikres rimelige markedspriser i en fair markedsposition for landbrugsproducenterne ved at tilpasse produktionen til efterspørgslen på markedet på en generelt bindende måde, navnlig i en markedskrise. Desuden bør det sikres, at landbrugere og landdistrikter bistås i forbindelse med nødvendige strukturelle ændringer i overgangen til mere bæredygtige fødevarer-systemer;
12. forelægge en handlingsplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, som vil bidrage til at styrke EU's sociale dimension og afbøde virkningerne af de igangværende grønne og digitale omstillinger. RU understreger, at gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder har en stærk territorial komponent, og at den sociale resultattavle, som i øjeblikket kun afspejler de nationale gennemsnit, bør styrkes med supplerende regionale data;
13. integrere en europæisk børnegaranti til at afhjælpe børnefattigdom og udstødelse i EU i gennemførelsesplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder;
14. undersøge den sociale økonomis potentiale og forberede en handlingsplan for den sociale økonomi, som vil indbygge dens principper i forskellige af Den Europæiske Unions politikker med henblik på at bidrage til en grøn og retfærdig omstilling og til en genopretningsplan i post-covid-19-tiden, hvor kløften mellem uddannelse, færdigheder og jobs er lukket, og hvor ungdomsarbejdsløsheden prioriteres, og der lægges vægt på ligestilling mellem kønnene;
15. fremlægge en ambitiøs reform af stabilitets- og vækstpagten, som integrerer målet om bæredygtige offentlige finanser og den lektie, vi har lært af coronakrisen;
16. hjælpe med at sætte gang i offentlige og private investeringer, som kan have en konkret betydning for realøkonomien på lokalt og regionalt niveau, samtidig med at der tages højde for den særlige situation i regionerne i den yderste periferi;
17. snarest foreslå en gennemgribende reform af det europæiske semester og EU's økonomiske styring i retning af en gennemsigtig, inklusiv og demokratisk proces. Den stærke forbindelse mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og det europæiske semester øger det presserende behov for reformer for at undgå yderligere centralisering og en top-down-tilgang i genopretningsplanerne frem for en prioritering af den økonomiske, sociale og territoriale samhörighed i og mellem medlemsstaterne og af de offentlige investeringer af høj kvalitet, der er brug for til den bæredygtige genopretning af EU. Et reformeret europæisk semester bør som den overordnede europæiske økonomiske strategi, der gennemfører målene for bæredygtig udvikling i hele EU, omfatte principperne om partnerskab, forvaltning på flere myndighedsniveauer og en territorial dimension, på grundlag af RU's forslag til en adfærdskodeks for inddragelse i semestret af de lokale og regionale myndigheder på nationalt plan og af Det Europæiske Regionsudvalg på EU-plan;
18. gøre noget ved den sårbarhed, som kendetegner de europæiske værdikæder, hvilket blev klart under covid-19-krisen. Desuden bør man identificere de svageste led og diversificere kilderne i EU's forsyningskæder, mindske deres afhængighed af enkelte lande og styrke det europæiske industrigrundlag på en bæredygtig måde. Centralt i enhver EU-industripolitik bør stå en klyngepolitik, som egner sig til at styrke udviklingen af europæiske klynger i verdensklasse, der forbinder regionale klynger, netværk og økosystemer;

19. insistere på en bedre gennemførelse af kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i EU's handelsaftaler og fokusere på at forbedre de socioøkonomiske og territoriale konsekvenser af handelsaftaler, herunder den kommende aftale med UK, ved at foretage mere detaljerede sektorspecifikke og geografiske analyser, alt imens kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling styrkes i frihandelsaftaler. Udvalget er enig med Kommissionen i, at en fri, retfærdig og åben handel kun kan fungere med en stærk og effektiv Verdenshandelsorganisation (WTO), og støtter dens intention om at iværksætte et omfattende initiativ til reform af WTO;
20. sikre, at de lokale og regionale myndigheder inddrages fuldt ud i forberedelsen og gennemførelsen af partnerskabsaftalerne og -programmerne for perioden 2021-2027;
21. sikre, at større fleksibilitet i forhold til anvendelsen af samhørighedsfondene og i forbindelse med statsstøttereglerne, som der er behov for for at støtte genopretningen af regioner, byer og landdistrikter efter covid-19-krisen, ikke fører til centralisering af magt og fratager de lokale og regionale myndigheder deres beføjelser;
22. udnytte erfaringerne fra EU's dagsorden for byerne og det nye Leipzigcharter ved at afholde et bytopmøde om bæredygtig byudvikling;
23. bygge videre på forslaget om en »renoveringsbølge« og på bypartnerskabets handlingsplan for boliger, der blev vedtaget i november 2018, med henblik på at udarbejde en EU-dagsorden for boliger på tværs af de forskellige EU-politikker, der har indvirkning på den;
24. foreslå en sammenhængende og ambitiøs EU-dagsorden for landdistrikter, der navnlig tager sigte på fjerntliggende områder, som ofte er blevet forsømt, og dermed knytte et tættere bånd til de borgere, der bor i landdistrikterne, og som pr. definition er mere isolerede fra de centraliserede forvaltningssystemer. Genoplivning af byer og samfund i landdistrikterne ville hjælpe EU med at vise håndgribelig støtte og styrke sin legitimitet lokalt;
25. komme med en stærk reaktion på de udfordringer, som den europæiske turistbranche står over for, både i form af kortsigtet finansiering og en langsigtet strategi for genopretning efter krisen, som gør sektoren mere modstandsdygtig og bæredygtig i fremtiden. Samhørighedspolitikken i EU's langsigtede budget for 2021-2027 skal således sikre en bedre udnyttelse af kulturens og turismens potentiale. Der er stadig fokus på den økonomiske konkurrenceevne gennem forskning og innovation, den digitale omstilling samt den europæiske agenda for europæisk turisme;
26. gennemføre den opdaterede handlingsplan for digital uddannelse for at tage fuldt ud højde for konsekvenserne af covid-19 og de nye vilkår for almen uddannelse og erhvervsuddannelse. Handlingsplanen bør også fungere som katalysator for en hurtig udvikling af redskaber til fjernundervisning i regioner, byer og landdistrikter samt i mindre udviklede regioner, navnlig i skoler, og gøre digitale og medierelaterede færdigheder til en integreret del af livslang læring samt gøre planen til en platform for udveksling af god praksis mellem europæiske byer og regioner samt på verdensplan;
27. aktivt inddrage de lokale og regionale myndigheder i fuldførelsen af det digitale indre marked ved at udnytte deres centrale rolle med hensyn til at levere digitale tjenester til borgerne og opbygge og forvalte digital infrastruktur. Desuden bør der sikres nøje overvågning og måling af bæredygtige digitale omstillingsprocesser i Europas regioner og byer med særligt fokus på kløften mellem land og by;
28. tilvejebringe øget finansiering og uddannelse i tilknytning til en hurtig og omfattende udbygning af den digitale infrastruktur og især 5G i EU, herunder ved hjælp af EU's fremtidige genopretningsfond, samtidig med at der sikres hurtigere bredbåndsforbindelse og det nødvendige udstyr i landdistrikter, bjergområder og øområder, regionerne i den yderste periferi samt områder, der står over for demografiske udfordringer;
29. støtte udbredelsen af et europæisk uddannelsesområde senest i 2025 i tæt synergi med det europæiske forskningsrum for at sikre uddannelse af høj kvalitet samt ligestilling og retfærdighed på uddannelsesområdet som reaktion på de demografiske forandringer og hjerneflugten. RU opfordrer til, at udvalget inddrages i udformningen og gennemførelsen af fremtidige foranstaltninger på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet samt i gennemførelsen af den ajourførte dagsorden for færdigheder i Europa og handlingsplanen for digital uddannelse;

30. fremlægge en videnskabeligt baseret evaluering af covid-19-pandemiens indvirkning på de demografiske forandringer og sikre, at fremtidige beslutninger er skræddersyet til de lokale behov og særlige lokale forhold;
31. prioritere støtte til organisationer — herunder nonprofitorganisationer — samt SMV'er, individuelle kunstnere og ansatte i de kulturelle og kreative sektorer, som har været særligt hårdt ramt af covid-19-udbruddet. I arbejdet med at forbedre EU's nuværende strategiske ramme for kultur og i det næste Et Kreativt Europa-program bør der sættes særligt fokus på at styrke og beskytte Europas rige kulturelle struktur samt regionale og lokale særpræg og kulturarv;
32. sikre, at Unionens bistand til kandidatlandene og de potentielle kandidatlande i tiden efter krisen også når frem til de lokale samfund og i tilstrækkelig grad inddrager og styrker de lokale og regionale myndigheder, som er afgørende for at kunne gøre EU's engagement i disse lande demokratisk legitimt, samtidig med at man fortsat fremhæver og imødegår farerne ved »local state capture«, der truer demokratiets grundlag;
33. øge EU's støtte til de lokale og regionale myndigheders og deres foreningers behov i partnerlande, navnlig i partnerlandene i det sydlige Middelhavsområde og i østpartnerskabet, med henblik på at skabe ny dynamik i relation til decentraliseringsreformer og forbedre resultaterne på forvaltningsområdet samt øge synligheden af fordelene ved EU's politikker i alle geografiske områder og på alle forvaltningsniveauer i partnerlandene. Dette burde omfatte oprettelse af en østpartnerskabsskole for offentlig administration, sådan som det blev foreslået i den fælles meddelelse om østpartnerskabspolitikken efter 2020;
34. bidrage til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling, herunder gennem aktiv inddragelse af lokale og regionale myndigheder i partnerlandene og støtte til peer-to-peer-samarbejdsaktiviteter i en ånd af partnerskab og solidaritet, navnlig i lyset af covid-19-pandemiens alvorlige konsekvenser på globalt plan og foranstaltningerne til at begrænse den;
35. inddrage lokale og regionale myndigheder i gennemførelsen og overvågningen af EU's strategi for ligestilling mellem kønnene samt indarbejde foranstaltninger og redskaber til modstandsdygtighed over for konsekvenserne af covid-19-krisen, når det gælder kønsspørgsmål, i strategien;
36. bruge konferencen om Europas fremtid som en passende lejlighed til sammen med borgere og lokale og regionale myndigheder at reflektere over EU som et projekt, der er baseret på grundlæggende værdier såsom demokrati, grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet, samt over hvilke ændringer af EU's nuværende institutionelle ramme, der er behov for med henblik på at forbedre dets effektivitet og legitimitet samt borgernes følelse af medejerskab af det europæiske projekt;
37. inddrage RU samt nationale og regionale parlamenter med egne lovgivningsbeføjelser fuldt ud i alle organer i forbindelse med konferencen om Europas fremtid og dermed sikre, at processen kommer til at være så tæt på borgerne som muligt. Kommissionen opfordres også til at samarbejde med RU om at udvikle en pilotmodel for en permanent og struktureret dialog med borgerne gennem lokale og regionale myndigheder, der muliggør en tovejsproces med kommunikation mellem borgere og EU-institutioner, som senere kan bruges til at forbedre EU's beslutningstagning på langt sigt;
38. intensivere indsatsen for at bekæmpe desinformation, herunder på lokalt og regionalt niveau, gennem støtte til uafhængige faktatjekkere, mediekendskab og journalistik af høj kvalitet. Samtidig understreges det, at bekæmpelse af desinformation ikke må bruges som undskyldning for censur eller for at begrænse ytringsfriheden;
39. vedtage en samlet tilgang til migrations-, integrations- og asylpolitikker med udgangspunkt i principperne om respekt for grundlæggende menneskerettigheder, nærhed, solidaritet og EU's og medlemsstaternes internationale forpligtelser. Derudover bør man sikre bedre fælles bestræbelser på at beskytte EU's ydre grænser og intensivere bekæmpelsen af irregulær migration og menneskehandel i samarbejde med EU's partnere samt med oprindelses- og transitlande og desuden øge støtten til de lokale og regionale myndigheder, som de vigtige aktører de er, når det drejer sig om integrationspolitikkerne;
40. fortsætte det vellykkede samarbejde med RU om bedre regulering og fremme af begrebet »aktiv nærhed«, navnlig gennem netværket af regionale knudepunkter til evaluering af gennemførelsen af EU's politik (RegHub) og dets nye rolle i »Fit for Future«-platformen, og ved at støtte RU i udviklingen af RegHub 2.0, så det bliver en endnu mere effektiv

leverandør af rettidig feedback baseret på brugeroplevelsen af gennemførelsen af EU's politikker på lokalt og regionalt niveau. Desuden bør Kommissionen bekræfte disse principper og videreudvikle dem i sin kommende meddelelse om bedre regulering;

41. tage hensyn til de drøftelser om Kommissionens fremtidige arbejdsprogram, der fandt sted i regionale parlamenter efter konklusionerne fra Kommissionens taskforce om nærhed og proportionalitet og det pilotprojekt, der blev iværksat af Det Europæiske Regionsudvalg og Konferencen af Europæiske Regionale Lovgivende Forsamlinger (CALRE).

RU pålægger sin formand at fremsende denne resolution til EU-institutionerne og formandskaberne for Rådet for Den Europæiske Union.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

UDTALELSER

REGIONSUDVALGET

RU'S 139. PLENARFORSAMLING VIA INTERACTIO (HYBRIDMØDE), 30.6.2020-2.7.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemførelse af frihandelsaftaler: Det regionale og lokale perspektiv

(2020/C 324/04)

Ordfører:	Michael MURPHY (IE/EPP), medlem af Tipperary County Council
Basisdokument:	Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om gennemførelsen af frihandelsaftaler 1. januar 2018-31. december 2018 COM(2019) 455 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Generelle bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens årsrapport om gennemførelsen af frihandelsaftaler, som det finder ikke bare et afgørende skridt mod større gennemsigtighed, men også et effektivt instrument til formidling af saglig baggrundsinformation til offentligheden om de handelsaftaler, som EU har forhandlet sig frem til;
2. fremhæver det store potentiale, som EU's handelspolitik har for gennemførelsen af EU's mål, især med hensyn til bæredygtig vækst, realisering af målene for bæredygtig udvikling, beskæftigelse, jobskabelse og investering i EU. Udvalget forstår imidlertid samtidig, at covid-19-krisen er et enormt chok for de europæiske og globale økonomier, hvorfor europæiske SMV'er ikke længere vil have de samme muligheder inden for den globale handel. Ifølge en nylig undersøgelse fra GD TRADE forventes i 2020 en nedgang i den globale handel på 10 %-16 %. For EU-27 forventes den spåede nedgang at ligge på 9 %-15 % for eksport til lande uden for EU-27, svarende til en reduktion af eksporten fra lande uden for EU-27 på mellem 282 og 470 mia. EUR ⁽¹⁾;
3. minder om, at 36 millioner job i EU afhænger af eksporten til lande uden for EU, hvoraf 13,7 millioner er besat af kvinder, at antallet af job i EU, der understøttes af eksport til resten af verden, steg med 66 % mellem 2000 og 2017, hvilket udgør 14,3 millioner yderligere job, og at andelen af den samlede beskæftigelse i EU, der understøttes af salg af varer og tjenesteydelser til resten af verden, steg fra 10,1 % i 2000 til 15,3 % i 2017 ⁽²⁾. Udvalget bemærker med bekymring, at der ifølge ILO's vurderinger alene i Europa er gået 12 millioner arbejdspladser tabt som følge af covid-19-pandemien;
4. understreger betydningen af en fri, regelbaseret international handel, som er til gavn for alle handelspartnere. Udvalget opfordrer Kommissionen til fortsat at forsvare EU's handelsinteresser og bekæmpe den stigende tendens til protektionisme;

⁽¹⁾ https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2020/may/tradoc_158764.pdf.⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2018/november/tradoc_157516.pdf.

5. bemærker, at konsekvenserne af frihandelsaftalerne i EU viser sig på regionalt niveau. Udvalget opfordrer derfor til, at Kommissionen systematisk ajourfører RU og på et tidligt tidspunkt i forhandlingerne tager højde for de mulige lokale og regionale konsekvenser af handel;
6. mener, at frihandelsaftalerne bør tilpasses til SMV'erne i lige så høj grad, som SMV'erne bør tilpasses til frihandelsaftalerne. Udvalget fremhæver i den forbindelse de lokale og regionale myndigheders afgørende rolle med at tilpasse frihandelsaftalerne til SMV'erne på lokalt plan;
7. understreger, at de forskellige forvaltningsniveauer har et fælles ansvar for at sikre, at fordelene ved globaliseringen fordeles rimeligt, og at de negative konsekvenser afbødes;
8. er bekymret over, at optrapningen af WTO-modstridende tiltag og truslen om nye ikketoldmæssige, diskriminerende foranstaltninger udgør en risiko for en gensidig reguleringsmæssig overbelastning, der kan blive den nye normalsituation inden for den globale handel. Udvalget mener, at EU's eksisterende støtteprogrammer og kontrollen med disse bør reevalueres i overensstemmelse med EU's konkurrenceregler for at støtte de regioner, der påvirkes negativt af handelskrige, ved at lette deres byrde;
9. glæder sig over, at Kommissionen den 22. december 2017 oprettede en rådgivende gruppe om EU's handelsaftaler med det formål at øge gennemsigtigheden og rummeligheden i EU's handelspolitik. Udvalget bemærker, at ingen af gruppens 28 eksperter⁽³⁾ repræsenterer en lokal eller regional myndighed eller sammenslutning. Udvalget opfordrer Kommissionen til at bevare ekspertgruppen om handelsaftaler i sin nuværende form og fastholde RU's position som observatør. Hvis ekspertgruppens generelle struktur ændres, forventer RU at blive indbudt til at deltage som medlem;
10. glæder sig over, at 29-31 % af EU's handel er omfattet af præferencehandelsaftaler.

Covid-19-relaterede anbefalinger

11. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over, at Kommissionen har meddelt, at den vil iværksætte en revision af handelspolitikken, som vil føre til en ny strategi inden årets udgang. RU opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at denne revision sikrer »due diligence« og skaber opmærksomhed omkring spørgsmålet om gennemførelse af frihandelsaftaler i medlemsstaternes regioner og byer.
12. Covid-19-pandemien har sat fokus på, at de globale økonomier er tæt indbyrdes forbundne, og at intet land i krisetider kan producere nok til at opfylde sine individuelle behov. For at sikre et fair, åbent og regelbaseret globalt handelssystem opfordrer RU derfor indtrængende Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med reform af WTO. Bemærker i samme ånd, at i tilfælde, hvor den globale konkurrence fordrejes, bør EU udnytte sine handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter fuldt ud og udvikle nye redskaber for at rette op på tredjelandes markedsforvridende praksis;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortsætte sit arbejde med at tage fat på konkurrenceforvridning inden for det indre marked som følge af udenlandske subsidier. I den forbindelse afventer RU offentliggørelsen af Kommissionens hvidbog om et instrument om udenlandske subsidier. Fremskridt på dette område er særlig vigtigt for at sikre lige konkurrencevilkår for EU's virksomheder på områder som offentlige indkøb;
14. bemærker, at det i sidste ende er regionerne og deres regeringer, der er i frontlinjen under krisen og skal tackle dens sundhedsmæssige og økonomiske følger. Mener derfor, at EU er nødt til at arbejde på at opbygge strategiske lagre af livsvigtigt udstyr med henblik på at forberede regioner på fremtidige pandemier. Udvalget glæder sig i den forbindelse over Kommissionens koncept: »åben strategisk autonomi« med henblik på at diversificere de globale forsyningskæder samt at flytte noget af produktionen af kritiske materialer hjem igen;
15. glæder sig over det nye FFR-forslag fra den 27. maj, herunder det nye REACT-EU og den midlertidige forhøjelse af Next Generation EU. I den forbindelse glæder Regionsudvalget sig over yderligere midler, der er afsat til samhørighedspolitikken, og som kan anvendes til at bekæmpe krisens økonomiske virkninger, herunder gennem investeringer og likviditet i de berørte SMV'er på stedet, navnlig i de sektorer, der er hårdest ramt. Dette vil sikre, at så mange virksomheder og arbejdspladser som muligt reddes;

⁽³⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156487.pdf.

16. glæder sig over forenklingen af ansøgningen til en række af EU's finansieringsprogrammer, herunder InvestEU i lyset af covid-19-krisen. Opfordrer imidlertid indtrængende Kommissionen til at fortsætte systemet med forbedret adgang til finansiering på tværs af en række programmer efter pandemien, så europæiske SMV'er får mulighed for at gøre digitalisering og dekarboniseringsteknikker til rentable muligheder for at skabe bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse.

Udnyttelse af handelsaftalernes fulde potentiale — regionale og handelsmæssige perspektiver

17. Det Europæiske Regionsudvalg er fuldstændig enig med Kommissionen i, at virksomheder i EU kun har gavn af EU's handelsaftaler, hvis de har den relevante information om indholdet af disse aftaler og forstår, hvordan de fungerer i praksis. RU understreger, at der er behov for at inddrage regionale repræsentanter i indsatsen for at forbedre gennemførelsen af frihandelsaftalerne. RU understreger med henblik herpå betydningen af at udarbejde handlingsplaner for gennemførelsen af frihandelsaftaler, som er skræddersyet til de enkelte medlemsstater, deres respektive regioner og regionale erhvervsinteresser;

18. bemærker med bekymring, at de oprindelsesregler og administrative formularer, som EU's handelspartnere pålægger virksomheder i EU for at bevilge dem handelspræferencer, er meget komplekse, og at det virker uforholdsmæssigt byrdefuldt for SMV'er i EU at bevise deres produkters præferenceoprindelse, da de ikke har de samme ressourcer som store virksomheder;

19. gentager sin mangeårige holdning om, at EU's fremtidige handelsaftaler ikke må forhindre noget forvaltningsniveau i at levere, støtte eller regulere offentlige tjenester eller forhindre dem i at udvide deres offentlige tjenesteydelser;

20. minder om, at størstedelen af SMV'ernes eksportaktiviteter primært finder sted på det indre marked ⁽⁴⁾, og at kun omkring halvdelen af SMV'erne sælger deres varer til lande uden for EU-28 ⁽⁵⁾. Udvalget bemærker endvidere, at SMV'ernes eksportaktiviteter også er yderst koncentrerede, og at seks medlemsstater ⁽⁶⁾ tegner sig for mere end to tredjedele af de europæiske SMV'ers samlede eksport;

21. understreger, at en effektiv gennemførelse af handelsaftaler ifølge en nylig undersøgelse foretaget af RU og Eurochambres kræver følgende ⁽⁷⁾:

- a) afhjælpning af den manglende viden om EU's frihandelsaftaler ved at stille praktiske oplysninger til rådighed om, hvordan SMV'er kan benytte sig af en given frihandelsaftale i praksis, og gennem mere informative aktiviteter med erhvervslivet på lokalt og regionalt plan (kurser, seminarer, workshops, kampagner osv.)
- b) forbedring af brugervenligheden af og det offentlige kendskab til tilgængelige gratis værktøjer til støtte for virksomheder og SMV'er
- c) håndtering af kompleksiteten og manglen på sammenhæng i oprindelsesreglerne og toldprocedurerne
- d) hurtig etablering af en gratis tjeneste til beregning af oprindelsesregler som en yderligere indledende hjælp til SMV'er i EU til at navigere rundt i disse komplekse regler i forbindelse med EU's handelsaftaler;

22. er af den opfattelse, at der skal gøres mere for at oplyse om, hvordan international handel fungerer, særligt på nationalt plan og i de lokale og regionale myndigheder, som spiller en central rolle takket være deres viden om og nærhed til SMV'erne. RU ser derfor en mulighed for RU og Kommissionen til at arbejde systematisk sammen om at udbrede relevante oplysninger og udvikle relevante interaktive værktøjer som eksempelvis en mekanisme til beregning af oprindelsesregler for SMV'er;

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, »CETA implementation: SMEs and regions in focus«, undersøgelse gennemført efter anmodning fra RU, 18. november 2019 — findes på [http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_IDA\(2019\)644179](http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_IDA(2019)644179).

⁽⁵⁾ Flash Eurobarometerundersøgelse nr. 421 om internationalisering af små og mellemstore virksomheder, oktober 2015.

⁽⁶⁾ Belgien, Tyskland, Spanien, Italien, Nederlandene og Storbritannien.

⁽⁷⁾ Eurochambres' og RU's undersøgelse om udfordringerne for virksomheder og regioner ved gennemførelsen af frihandelsaftaler — »Implementation of Free Trade Agreements — challenges and opportunities for businesses and regions«, https://cor.europa.eu/en/events/Documents/ECON/Survey_Note_CoR-Eurochambres_Survey_15_November_2019.pdf.

23. glæder sig over, at Kommissionen er nået længere med arbejdet på onlineportalen, som vil integrere to databaser, nemlig markedsadgangsdatabasen og Trade Helpdesk;

24. ser endvidere med tilfredshed på de eksisterende værktøjer, som Kommissionen bruger til at fremme og støtte SMV'er i EU i deres internationaliseringsbestrebelse, så de kan blive mere konkurrencedygtige på verdensplan, og fremhæver behovet for at sikre, at der anvendes en »bottom-up«-tilgang i forbindelse med gennemførelsen af disse værktøjer;

25. ser med bekymring på de udestående spørgsmål vedrørende handelspartnere, som det fremgår af Kommissionens rapport, særlig det faktum, at der fortsat er hindringer med hensyn til at eksportere produkter fra EU til en række markeder i partnerlande. En gensidig ubureaukratisk anerkendelse af tekniske standarder bør prioriteres højt.

Det økonomiske engagement på verdensplan må ikke føre til ulighed mellem EU's regioner

26. Det Europæiske Regionsudvalg mener, at der på trods af den generelle økonomiske vækst, som er udløst af frihandelsaftalerne, er en række erhvervssektorer, som sammen med de regioner, de hører til i, sandsynligvis vil blive påvirket i negativ retning;

27. støtter Kommissionens synspunkt om, at EU's handelsaftaler har et stort potentiale for EU's eksport inden for landbrugsprodukter, men er bekymret over, at udkastet til interimrapport om bæredygtighedsvurderingen for handelsaftalen med Mercosur tyder på, at EU's sektorer for forarbejdning og tjenesteydelser vil få størst gavn af aftalen, mens EU's landbrug og landdistrikter forventes at blive påvirket i negativ retning. Dette betyder, at aftalen i sin nuværende form afvises af nogle medlemsstater. Udvalget insisterer ligeledes på, at Mercosur-aftalen skal vurderes i forhold til målet om at reducere drivhusgasemissionerne. I den forbindelse bør ratificering af EU-Mercosur være betinget af, at der træffes foranstaltninger til at vende det nuværende rekordhøje niveau for skovrydning i Amazonas i Brasilien;

28. understreger, at øget konkurrencepres fra udenlandske virksomheder ifølge undersøgelsen gennemført af RU i samarbejde med Eurochambres om gennemførelsen af frihandelsaftaler også identificeres som en betydelig kilde til bekymring for regionerne, når EU's handelsaftaler træder i kraft ⁽⁸⁾;

29. fremhæver, at der ifølge en undersøgelse fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste ⁽⁹⁾, der bygger på en analyse af handelsstrømmene i nogle medlemsstater, er en kraftig positiv sammenhæng mellem regionernes eksportresultater og BNP, og at handelen er stærkt koncentreret i nogle få regioner i hver eneste af de analyserede medlemsstater;

30. minder om, at Kommissionen anerkendte de territorielt set skæve virkninger af globaliseringen i oplæggene om styring af globaliseringen og om fremtiden for EU's finanser, og understreger, at mens fordelene ved globaliseringen er spredt over store dele af samfundet, opstår omkostningerne ofte lokalt;

31. fremhæver, at de ovennævnte uligheder kun kan løses med en indsats på EU-niveau, så man sikrer, at ingen, hverken personer eller regioner, lades i stikken;

32. er af den faste overbevisning, at territoriale konsekvensanalyser kan være et effektivt redskab til at kortlægge og kvantificere eventuelle asymmetriske følgevirkninger af handelsaftaler for de europæiske regioner på et tidligt stadie og dermed give de berørte områder mulighed for at træffe de rette politiske tiltag til at håndtere disse følgevirkninger. RU ser dette som et afgørende element i udformningen af holdbare, gennemsigtige og evidensbaserede handelspolitikker;

33. lægger særlig vægt på samhørighedspolitikken rolle med at forbedre EU-regionernes konkurrenceevne gennem målrettede investeringer, som er tilpasset de enkelte områders behov inden for centrale sektorer som netværksinfrastrukturer, forskning og innovation, SMV'er, IT-tjenester, miljø- og klimatiltag, beskæftigelse af høj kvalitet og social inklusion;

⁽⁸⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs og Eurochambres' undersøgelse om gennemførelsen af frihandelsaftaler, august-oktober 2019.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets Forskningstjenestes »Rapport om samspillet mellem handel, investeringer og tendenser i EU's industri — EU's regioner i den internationale handel« gennemført efter anmodning fra RU, 27. oktober 2017, findes på [http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU\(2017\)608695](http://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_STU(2017)608695).

34. minder i lyset af de klare beviser for regionale mønstre i den internationale handel om, at hvis EU yderligere liberaliserer handelen, er det helt afgørende forud for ethvert vigtigt initiativ på området at foretage konsekvensanalyser med fokus på de mulige indvirkninger på det nationale og navnlig det subnationale niveau;

35. glæder sig over, at Kommissionen i sin genopretningsplan for Europa fra maj 2020 har foreslået at styrke sine kriseredskaber, herunder Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF), og gøre dem mere fleksible, således at ressourcerne kan anvendes hurtigt og i større omfang, når det er nødvendigt. Udvalget forventer, at Kommissionen hurtigt skitserer sit forslag og gentager⁽¹⁰⁾ på den baggrund, at det tidligere EGF-forslag for finansieringsperioden for 2021-2027 indeholdt forholdsvis høje tærskler for støtteberettigelse (mindst 250 afskedigelser)⁽¹¹⁾, og en lav budgetramme på 225 mio. EUR om året.

Handelspolitik som et vigtigt instrument til at styrke bæredygtigheden

36. Det Europæiske Regionsudvalg er af den faste overbevisning, at handelspolitikken er vigtig som garanti for, at globaliseringen får positive virkninger for økonomien, samfundet, regionerne og miljøet og for borgere og virksomheder i og uden for Europa;

37. minder om, at der ifølge en særlig Eurobarometerundersøgelse fra 2019⁽¹²⁾ er sket en stigning i antallet af personer, som svarer, at de er bekymrede over den internationale handels negative miljøvirkninger, og at stadig flere tror, at de ikke har gavn af den internationale handel på grund af miljøvirkningerne;

38. minder om, at den grønne pagt skal integrere handelspolitikken samt den økonomiske og reguleringsmæssige politik og konkurrencepolitikken i en omfattende indsats for at hjælpe miljøet og fastlægge høje miljømæssige ambitioner for den samlede industri;

39. mener, at en mekanisme til at bekæmpe »kulstoflækage« kan bruges til at sikre lige konkurrencevilkår, men bemærker dog, at der i en sådan foranstaltning skal være balance mellem de miljømæssige, handelsmæssige og retfærdighedsmæssige spørgsmål for at udgå at udløse repressalier mod eksport fra EU-landene og dermed skade EU's industri;

40. støtter i høj grad Kommissionens handlingsplan med 15 punkter som et centralt instrument til at gøre kapitlet om handel og bæredygtig udvikling, som i dag indgår i alle EU's handelsaftaler, mere effektivt. Dette kan imidlertid kun gennemføres ved hjælp af passende bestemmelser, der gør det muligt at håndhæve og kontrollere bæredygtighedskrav og indføre sanktioner, hvis de ikke overholdes;

41. støtter i spørgsmålet om, hvorvidt overtrædelse af en bestemmelse i kapitlet om handel og bæredygtig udvikling skal have handelsmæssige konsekvenser, idéen om, at der også bør opstilles sanktionsmekanismer i tilfælde af, at nogle lande gør sig skyldige i illoyal konkurrence, f.eks. ved at underminere de grundlæggende ILO-standarder eller bæredygtighedsstandarder;

42. understreger behovet for en bedre gennemførelse af kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i EU's handelsaftaler gennem bløde foranstaltninger og bedre udnyttelse af EU's og medlemsstaternes egne diplomatiske ressourcer;

43. fastholder sin opfordring til, at EU's handelsaftaler bør indeholde strenge regler vedrørende brugen af fiktive eller svigagtige afregningspriser og skatteunddragelse for børsnoterede selskaber;

44. deler den opfattelse, at kapitlet om handel og bæredygtig udvikling gennem handel kan forbedre vilkårene hvad angår bl.a. anstændigt arbejde, miljøbeskyttelse og bekæmpelsen af klimaforandringer med henblik på at opnå effektive og holdbare politiske forandringer⁽¹³⁾ i tredjelande. RU bemærker dog samtidig, at disse spørgsmål pr. definition er et resultat af de demokratiske processer i et givet lands konstitutionelle system;

⁽¹⁰⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Styrkelse af den territoriale modstandsdygtighed: Opbygning af regioners og byers kapacitet til at håndtere globaliseringen (EUT C 54 af 13.2.2018, s. 32).

⁽¹¹⁾ Især i betragtning af at det tilsvarende amerikanske program (Trade Adjustment Assistance/TAA) ikke indeholder bestemmelser om, at antallet af afskedigelser skal nå et vist niveau.

⁽¹²⁾ <https://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/survey/getsurveydetail/instruments/special/surveyky/2246>
https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/da/ip_19_6294

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentet, »Free trade or geo-economics? Trends in world trade«, Generaldirektoratet for Unionens Eksterne Politikker, Temaafdelingen for Eksterne Forbindelser, september 2019.

45. glæder sig i den henseende over Kommissionens beslutning om at udpege en øverste ansvarlig for håndhævelse af handelsaftaler, som nøje skal overvåge gennemførelsen af den klima-, miljø- og arbejdsmarkedsbeskyttelse, der er nedfældet i EU's handelsaftaler, og er overbevist om, at denne øverste ansvarlige vil etablere solide kommunikationskanaler med civilsamfundet og lokale og regionale myndigheder. RU opfordrer Kommissionen til at sikre, at der følger tilstrækkelige midler med udpegelsen for at sikre, at målene kan nås;

46. henviser i den sammenhæng til RU-studien om den demokratiske dimension af EU's forhandlinger om handelsaftaler og borgernes og de lokale og regionale myndigheders rolle. I studien understreges det, at tilgængeligheden af information ikke i sig selv er nok til at sikre en gennemsigtig og partcipatorisk proces. Derimod skal der på nationalt og lokalt niveau være særlig fokus på de mekanismer, som garanterer adgangen til denne information. De lokale og regionale myndigheder gør især opmærksom på, at der ofte mangler formelle mekanismer for dialog med de respektive nationale niveauer inden for handelspolitikken. En mangel, der er endnu mere udtalt på EU-niveau;

47. mener samtidig, at EU's handelspolitik ikke bør undergrave EU's indsats inden for udviklingsbistand i tredjelande og efterlyser en afbalanceret tilgang til frihandel, når det gælder de mere skrøbelige økonomier. Udvalget minder om vigtigheden af såvel frihandel som fair handel og understreger det potentiale, der er for mindsket fattigdom ved inter- og intraregional økonomisk integration. Udvalget efterlyser større politikkoherens mellem de internationale handels- og udviklingssektorer og noterer sig, at EU har bevæget sig væk fra international udviklingsbistand og hen imod en tilgang med mere ligeværdige partnere.

Afbødning af de negative konsekvenser af særlige udviklingstendenser i bestemte sektorer og regioner

48. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer alle vigtige institutionelle aktører til at være særligt opmærksomme på de eksisterende handelsforbindelser mellem regionerne i EU-27 og Storbritannien, da konsekvenserne af Storbritanniens udtræden for deres respektive økonomier i høj grad kommer til at afhænge af dem. Der skal træffes passende foranstaltninger for de sektorer og områder, som kan blive særligt ramt;

49. glæder sig over Kommissionens henstillinger til Rådet af 3. februar 2020 om at indlede forhandlinger om et nyt partnerskab med Det Forenede Kongerige. RU mener, at Kommissionen skal sikre sig, at den endelige aftale er til fordel for EU;

50. henviser til oplægget fra den spanske delegation i Regionsudvalget⁽¹⁴⁾ og udtrykker beklagelse over, at USA's beslutning om at indføre yderligere afgifter på europæiske produkter beløbende til 7,496 mia. dollars som modsvar på EU's og visse medlemsstaters støtte til luftfartøjsproducenten Airbus, primært vil påvirke landbrugsprodukter og landbrugsfødevarer produceret i EU's medlemsstater;

51. understreger, at den amerikanske told på stål har ført til en alvorlig omlægning af handelen med stålprodukter fra tredjelande, idet disse produkter i stigende grad kommer ind på det europæiske marked. I lyset af de vanskelige økonomiske vilkår i stålindustrien bør effektiviteten af EU's beskyttelsesforanstaltninger i stålsektoren tages op til fornyet overvejelse for at beskytte EU's indenlandske stålselskaber mod yderligere skade. Spørgsmålet om en tilbagemænkning af de tidligere forhøjelser af toldkontingenterne bør eksplicit tages op under denne revision.

Sikring af lige vilkår for virksomheder i EU i et regelbaseret handelssystem

52. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at EU's sanktioner over for tredjelande af diverse geopolitiske årsager, som ikke er relateret til handel, modsvarer med sanktioner, der i uforholdsmæssig grad rammer visse regioner med veletablerede handelsforbindelser i de pågældende tredjelande. Udvalget mener, at der skal sikres en passende balance mellem at træffe kompenserende foranstaltninger og bevare konkurrencen, og at de eksisterende EU-støtteprogrammer bør reevalueres for at støtte de regioner, der påvirkes negativt af handelskrige;

53. henleder opmærksomheden på den senere tids efterlysning af en mere offensiv handelspolitik i EU, som beskytter teknologier, virksomheder og markeder mod illoyal handelspraksis udefra, og mener, at EU har brug for en mere proaktiv handelspolitik, der kan beskytte virksomhederne gennem hensigtsmæssige udligningsforanstaltninger, der kan holde trit med den seneste udvikling i værdikæderne, og gennem bindende retlige rammer for handelskonflikter. RU bifalder EU's

⁽¹⁴⁾ Oplæg fra den spanske delegation i Regionsudvalget om konsekvenserne af handelstvister og indførelsen af nye toldsats på landbrugsprodukter og landbrugsfødevarer for de lokale og regionale økonomier i EU — <https://cor.europa.eu/da/news/Pages/US-tariffs-on-EU-agri-food-products.aspx>.

støtte til multilateralisme og de mange idéer til en reform af WTO samt Kommissionens proaktive holdning til den fastlåste situation hvad angår WTO-appelinstansen, dvs. den midlertidige appelordning med Canada og Norge;

54. bemærker dog, at selv om man ikke med rimelighed kan forvente, at et land kan isolere sig selv fra globaliseringen, uden at det kommer til at koste enorme summer, er risikoen for, at det multilaterale handelssystem bryder sammen, reel, og EU er således nødt til at overveje en plan B;

55. støtter i høj grad Kommissionens forslag om at ændre forordningen om håndhævelse for at give Kommissionen mulighed for at iværksætte modforanstaltninger, i de tilfælde hvor en partner forhindrer en tvist i at nå det punkt, hvor en sådan tilladelse kan gives;

56. er enig i, at EU er nødt til at gå i offensiv for at sikre gensidighed og bekæmpe protektionisme i forbindelse med adgang til markederne for offentlige udbud i tredjelande;

57. beklager derfor manglen på fremskridt i de interinstitutionelle forhandlinger om det reviderede forslag til et internationalt instrument for offentlige udbud ⁽¹⁵⁾, som fremlagt af Kommissionen i 2016.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁵⁾ https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2019/march/tradoc_157728.pdf.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Kvalitetskontrol af vandrammedirektivet, grundvandsdirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav og oversvømmelsesdirektivet

(2020/C 324/05)

Ordfører:	Piotr CAŁBECKI (PL/EPP), formand for regionen Kujawsko-Pomorskie
Basisdokumenter:	SEC(2019) 438
	SWD(2019) 439
	SWD(2019) 440

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

A. Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over den rettidige gennemførelse af kvalitetskontrollen af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 19, stk. 2, hvoraf det fremgår, at »Kommissionen tager dette direktiv op til fornyet overvejelse senest 19 år efter datoen for dets ikrafttræden og foreslår eventuelle nødvendige ændringer af det«;

2. anfører, at vand er vores vigtigste fælles gode og en begrænset ressource, som skal beskyttes og anvendes på en bæredygtig måde både med hensyn til kvalitet og kvantitet. Beskyttelsen og forvaltningen af vand går på tværs af de regionale og nationale grænser, idet 60 % af EU's vandområder strækker sig ud over en enkelt medlemsstat område;

3. påpeger, at EU's vandafhængige sektorer genererer 3,4 bio. EUR om året, hvilket svarer til 26 % af EU's årlige bruttoværditilvækst, og beskæftiger omkring 44 millioner mennesker. Udvalget bemærker samtidig med bekymring, at kun 40 % af Europas overfladevand vurderes at være i god økologisk tilstand og kun 38 % i god kemisk tilstand⁽¹⁾;

4. opfordrer i lyset af covid-19-pandemien til forbedret sterilisering af spildevand, øget forskning i bedre bevaring af spildevand (sort og gråt spildevand) og større udbredelse af naturbaserede løsninger for at fjerne enhver epidemiologisk trussel mod vandkvaliteten;

5. understreger, at vand er uundværligt for miljøet og menneskets eksistens. De lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne spiller en vigtig rolle med hensyn til overvågning samt fastlæggelse af forebyggende og afhjælpende foranstaltninger for at sikre og garantere vand af høj kvalitet. Byerne og regionerne er frontløbere med hensyn til at sikre alle adgang til vand og sanitet som en grundlæggende rettighed. Det er vigtigt at bekæmpe manglen på ekspertise, overdrevent bureaukrati og den manglende tilgang på flere niveauer, som har en negativ indvirkning på effektiviteten, og som kan gøre det umuligt at anvende god praksis på lokalt og regionalt plan;

6. påpeger, at vand betyder så meget for de europæiske borgere, at de valgte at dedikere et af de første europæiske borgerinitiativer til at give udtryk for deres bekymringer angående EU's vandpolitik. Kvalitetskontrollen følger også op på Kommissionens tilsagn som reaktion på borgerinitiativet Right2Water⁽²⁾ om at fremme adgangen til vand og sanitet.

⁽¹⁾ Det Europæiske Miljøagenturs rapport nr. 7/2018, s. 6.

⁽²⁾ https://europa.eu/citizens-initiative/water-and-sanitation-are-human-right-water-public-good-not-commodity_da.

B. Konklusioner af kvalitetskontrollen

7. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig kvalitetskontrollens konklusion om, at direktiverne generelt er formålstjenlige med en vis mulighed for forbedringer. Direktiverne har ført til et højere niveau af beskyttelse af vandområder og styring af risikoen for oversvømmelser. At vandrammedirektivets mål endnu ikke er nået fuldt ud skyldes hovedsageligt utilstrækkelig finansiering, langsom gennemførelse og utilstrækkelig integration af miljømålene i sektorpolitikkerne, og ikke mangler i lovgivningen;

8. anfører, at kemikalier i kvalitetskontrollen udpeges som et område, hvor der er plads til forbedringer og kan opnås bedre resultater. Der er et vist belæg for, at vandrammedirektivet, direktivet om miljøkvalitetskrav og grundvandsdirektivet har mindsket den kemiske forurening af vandet i EU, men analysen peger på tre områder, hvor de gældende lovrammer ikke er optimale: nationale forskelle (forskelle i listerne over lokale forurenende stoffer og deres grænseværdier), listen over prioriterede stoffer (en langvarig proces) og det faktum, at direktivet om miljøkvalitetskrav og grundvandsdirektivet primært evaluerer risikoen for mennesker og miljøet på grundlag af enkelte stoffer uden at tage højde for sammensætningsens virkninger og nødvendigvis kun dækker en meget lille andel af de stoffer, der findes i miljøet;

9. påpeger, at kvaliteten af drikkevandsressourcerne fortsat er truet. Udvalget beklager derfor, at kvalitetskontrollen ikke har fokus på funktionen og gennemførelsen af vandrammedirektivets artikel 7 om ikke at forringe kvaliteten af de vandforekomster, der anvendes til indvinding af drikkevand, med henblik på at reducere omfanget af den rensning, der kræves til fremstilling af drikkevand. Leverandører af drikkevand skal kunne være sikre på at kunne få adgang til vandressourcer af høj kvalitet for at mindske omkostningerne til behandling. Udvalget opfordrer Kommissionen og medlovgiverne til at sikre høje kvalitets- og sikkerhedsstandarder samt politisk sammenhæng med henblik på omarbejdningen af drikkevandsdirektivet, herunder dets bestemmelser om adgang til vand (?);

10. udtrykker beklagelse over, at kvalitetskontrollen mangler en mere dybdegående analyse af konsekvenserne af EU-Domstolens afgørelse i Weser-sagen (*). Anvendelsen af klausulerne om forringelse og forbedring fastsat i artikel 4, stk. 1, og af undtagelsesklausulerne i artikel 4, stk. 4-7, i vandrammedirektivet skaber retlig usikkerhed for såvel operatører som myndigheder. Der er navnlig behov for en yderligere analyse af, hvordan dette påvirker aktiviteter, der beskytter miljøet (f.eks. spildevandsrensningsanlæg) eller bidrager til klimaomstilling eller energi- og ressourceforvaltning;

11. fremhæver, at det mildt sagt bliver meget svært at opnå gode resultater inden 2027, idet over halvdelen af alle europæiske vandforekomster i øjeblikket er omfattet af undtagelser, og at det er usandsynligt, at opnå resultater inden fristen i 2027. Udvalget understreger derfor, at man er nødt til i væsentlig grad at intensivere bestræbelserne, øge ressourcerne og forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af vandrammedirektivet, og fastholder, at det er nødvendigt at fortsætte beskyttelsen af vand under organerne i vandrammedirektivet selv efter 2027;

12. opfordrer Kommissionen til at supplere evalueringen med erfaringer fra de medlemsstater, der anvender vandrammedirektivet i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i Weserdommen. Det er bekymrende, at flere lande ikke gennemfører direktivet i tilstrækkelig grad, men det er ikke nogen grund til at se bort fra de retlige problemer, der opstår, hvor det sker.

C. Politisk sammenhæng mellem vandrammedirektivet og anden EU-lovgivning

13. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer til mindre silotænkning vedrørende vand og til større sammenhæng og koordinering mellem al indbyrdes forbundet EU-lovgivning, særlig hvad angår spørgsmål om klimaforandringerne, den cirkulære økonomi og nye forurenende stoffer. Klimaresistent vandforvaltning bør integreres i alle EU-politikker, og der bør sættes et klart og ambitiøst mål i vandrammedirektivet for både afbødning af og tilpasning til klimaforandringerne;

(*) Kommissionen, Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kvaliteten af drikkevand (omarbejdet) (COM(2017) 753 final — 2017/0332 (COD)).

(*) EU-Domstolens pressemeddelelse <https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2015-07/cp150074en.pdf>.
Hele teksten til Domstolens dom <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=165446&text=&dir=&doclang=DA&part=1&occ=first&mode=DOC&pageIndex=0&cid=2602598>.

14. understreger vandrammedirektivets og oversvømmelsesdirektivets indbyrdes forbindelse med andre politikker, hvor lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle, f.eks. fysisk planlægning, landbrug, energiproduktion, navnlig vandkraft (og energiforsyning), anvendelse af grundvand til opvarmning og nedkøling, transport ad vandvejen, menneskers sundhed, turisme, gennemførelse af direktivet om rensning af byspildevand og nitratdirektivet osv.;

15. glæder sig i den forbindelse over den sideløbende evaluering af direktivet om rensning af byspildevand, som spiller en central rolle for spildevandstjenesterne i Europa. Evalueringen har konkluderet nogenlunde det samme som kvalitetskontrollen, nemlig at der er behov for en effektiv gennemførelse af de eksisterende juridiske instrumenter, der kan give væsentlige samfundsmæssige og miljømæssige fordele. Udvalget beklager dog, at evalueringen ikke har analyseret direktivets effektivitet med hensyn til udledning af industrielt spildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand. Ligeledes beklager det den udeblevne juridiske analyse af, hvordan den manglende overensstemmelse mellem vandrammedirektivets artikel 4 og spildevandsdirektivets artikel 10, 7 og 2, stk. 9, påvirker Europas mest effektive rensningsanlæg;

16. understøtter desuden forskellene i medlemsstaternes tilgange til fosfor og eutrofiering og efterlyser større sammenhæng mellem direktivet om rensning af byspildevand og vandrammedirektivet;

17. finder det afgørende, at Kommissionen sikrer øget håndhævelse af de retlige forpligtelser, som vedrører de største belastninger af vandmiljøet, f.eks. de forpligtelser, der er fastsat i nitratdirektivet og direktivet om rensning af byspildevand. Der bør rettes stor opmærksomhed mod nye skadelige sporstoffer, herunder mikroplast og lægemidler, da den aktuelle teknologi, som benyttes i spildevandsrensingsanlæg, ikke er i stand til at fjerne mikroforurenende stoffer helt;

18. understreger, at intensivt landbrug udgør en af de største belastninger for overflade- og grundvand, herunder vandindvinding og forurening forårsaget af pesticider, gødning og lægemiddelrester fra antibiotika til husdyr. Den næste fælles landbrugspolitik må tage fuldt ud højde for landbrugsaktiviteternes indvirkning på vand og fremme en overgang til mere vandvenlige landbrugsmetoder. Løsningerne kan omfatte forslag om at udvide miljøbetingelserne for adgang til betalinger til at omfatte alle bestemmelserne i vandrammedirektivet, at fremme mere økologisk landbrug gennem »økoordninger« og at tilskynde til dialog og udveksling af bedste praksis med aktiv deltagelse af vandleverandører, relevante NGO'er og landbrugere;

19. minder om, at vand har stor betydning for en velfungerende biosfære, bioproduktivitet og absorptionsevne, og at det påvirker og påvirkes af aktiviteterne i mange forskellige økonomiske sektorer, navnlig landbrug, energi og industri. Igangværende eller kommende drøftelser i den nuværende lovgivningsperiode er en enestående mulighed for at sikre, at vand og de overordnede mål for vandrammedirektivet inkluderes i politikkerne for øvrige sektorer. Udvalget understreger, at den europæiske grønne pagt indeholder ambitiøse mål om at mindske ressourceforbruget, forurening og toksicitet. Strategier som den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi, handlingsplanen for nulforurening, den nye strategi for biodiversitet og fra jord til bord-strategien bør derfor tydeligt indarbejde målene for vandrammedirektivet for at sikre fuld sammenhæng mellem politikkerne;

20. understreger potentialet ved at anvende genvundet vand til kunstvanding i landbruget for at mindske vandknaphed, støtte tilpasningen til klimaforandringerne og fremme den cirkulære økonomi. Udvalget glæder sig i den forbindelse over Rådets og Europa-Parlamentets vedtagelse af forordningen om mindstekrav til genbrug af vand og gentager sin holdning til genbrug af vand, som den kommer til udtryk i den tilhørende udtalelse ⁽⁵⁾;

21. opfordrer Kommissionen til at oprette et fuldt operationelt overvågningssystem til regelmæssig indsamling af ajourførte målte data om pesticidrester i miljøet (navnlig i jordbunden og i vand), om muligt med udgangspunkt i de positive erfaringer fra jordbundsovervågningsordningen LUCAS (statistisk undersøgelse af arealanvendelse og arealdække);

22. glæder sig over Kommissionens afgørelse af 13. januar 2020 om at forbyde thiacloprid, et neonicotinobaseret pesticid, som giver anledning til miljømæssige betænkeligheder, særligt hvad angår dets påvirkning af grundvandet, og som Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet betragter som sundhedsfarlig for mennesker. Udvalget slår desuden til lyd for et forbud mod glyphosat samt en fælles landbrugspolitik, der arbejder hen imod et ophør for brug af pesticider.

⁽⁵⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand (EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353).

D. Næste skridt til at opnå en god tilstand i EU's vandområder

23. Det Europæiske Regionsudvalg understreger kraftigt, at vandrammedirektivet er blevet en milepæl i forbedringen af Europas vandressourcer og et referencepunkt for andre kontinenter. I betragtning af nye udfordringer (f.eks. klimaforandringerne, mikroplast, lægemidler, kemikalier, antibiotika osv.) og nye løsninger (nye teknologier og metoder) gennem de seneste 20 år og i lyset af verdensmålene for bæredygtig udvikling og den europæiske grønne pagt er der dog hårdt brug for en opdatering af vandrammedirektivet;

24. efterlyser i den henseende et paradigmeskift mod at se biosfæren på en udviklingsorienteret måde (øget opmærksomhed på, at biosfæren altid har forandret sig) og på en mere økosystembaseret måde (herunder afstrømningsområders bæredygtighed og dekarbonisering) samt en bedre forståelse af de økologiske processer, herunder vand-, kulstof-, nitrogen- og fosforkredsløb;

25. påpeger, at hvert afstrømningsområde i forbindelse med det nye paradigme bør betragtes som en enestående »platonisk superorganisme«, hvor en kombination af geomorfologi, klima, økosystemer (både menneskeligt modificerede og naturlige områder) og forskellige former for menneskelig aktivitet påvirker vandkredsløbet og den økologiske tilstand. Dette bør ikke kun ses fra et sikkerheds- og ressourcemæssigt perspektiv, men primært som et middel til at sikre en bæredygtig fremtid, sundhed og god livskvalitet for alle;

26. håber, at resultaterne af kvalitetskontrollen vil sætte gang i udviklingen af et tværfagligt, integrerende paradigme og relaterede innovative løsninger for at opnå nulforurening af luft, vand og jord i forbindelse med den europæiske grønne pagt. Udvalget anser det for bydende nødvendigt at bevare og genoprette biodiversiteten i floder, søer, vådområder og flodmundinger samt at forebygge og mindske eventuelle skader forårsaget af oversvømmelser;

27. efterlyser udvikling af en ny, holistisk dimension af vandrammedirektivet, hvor forebyggelse af oversvømmelser integreres med tørkehåndtering og tiltag til at forbedre afstrømningsområdernes bæredygtighedspotentiale (fra et økohydrologisk perspektiv, som består af fem elementer: vand, biodiversitet, modstandsdygtighed over for klimaforandringer, økosystemtjenester for samfundet og andre områder, navnlig kultur og uddannelse);

28. fremhæver behovet for at udvikle og implementere bedste forvaltningspraksis og innovative teknologier til at mindske forureningen fra sporstoffer, herunder pesticider, antibiotika, mikroplast og andre farlige stoffer. Udvalget understreger, at man bør tackle forureningen ved kilden ved hjælp af en overordnet strategi baseret på informerede og deltagelsesbaserede processer, som inddrager borgerne, hvor alle aktører spiller en rolle, og at man bør vælge de mest rimelige og omkostningseffektive løsninger. Løsningerne bør tilpasses til de lokale forhold, tage fat på konsekvenserne for manglende gennemførelse og imødekomme veldefinerede behov og langsigtede overvejelser i stedet for at bygge på »lette teknologiske løsninger« som understreget i Kommissionens kvalitetskontrol;

29. efterlyser mere forskning og innovation inden for diversificering af vandkilder for at garantere en sikker vandforsyning, navnlig i de europæiske byer, som tiltrækker et stigende antal borgere, og regioner, som i stigende grad rammes af lange tørkeperioder;

30. foreslår en omgående implementering af innovative værktøjer for at sikre en god økologisk tilstand i de europæiske afstrømningsområder, såsom økohydrologiske naturbaserede løsninger (se UNESCO's rapport om den globale vandudvikling (WWAP), »Nature-Based Solutions for Water«). Udvalget påpeger, at økohydrologiske naturbaserede løsninger opgraderer effektiviteten af hydrotekniske infrastrukturer, særligt inden for landbrugslandskaber og bymiljøer, med hensyn til afbødning af og tilpasning til aktuelle klimaforandringer og fremmer det flerdimensionelle potentiale for afstrømningsområders bæredygtighed i forbindelse med de fem elementer vand, biodiversitet, modstandsdygtighed over for klimaforandringer, økosystemtjenester for samfundet og kultur og uddannelse)⁽⁶⁾. De fremmer også en holistisk tilgang ved at tilskynde til tværfaglig bæredygtighedsforskning og uddannelse;

⁽⁶⁾ Ecohydrology as an integrative science from molecular to basin scale: historical evolution, advancements and implementation activities.
Professor Maciej Zalewski: Ecohydrology and Hydrologic Engineering: Regulation of Hydrology-Biota Interactions for Sustainability.

31. henleder opmærksomheden på små og mellemstore rensningsanlæg, som har et vedvarende problem med et periodisk fald i effektiviteten, og anbefaler at benytte de økohydrologiske naturbaserede løsninger — sekventielle systemer for sedimentering og biofiltrering — til at mindske forurenende stoffer i udstrømningen og dermed sikre god økologisk status i ferskvandsøkosystemerne;

32. understreger, at økohydrologiske naturbaserede løsninger ifølge den seneste rapport om den globale vandudvikling kun benyttes i forbindelse med 5 % af de vandrelaterede investeringer, men at denne andel burde være højere. Forurening fra diffuse kilder og stormvand fra byområder tegner sig for næsten 50 % af den overordnede forurening i afstrømningsområderne (forurening fra diffuse kilder fra landbrugslandskaber og stormvand fra byområder samt transportinfrastrukturområder og den store mængde af fosfor og nitrogen fra diffuse kilder, f.eks. i Østersøen). Denne forurening tackles bedst med økohydrologiske naturbaserede løsninger. Det vil sige, at de økohydrologiske naturbaserede løsninger bør anvendes 10 gange oftere, end de gør i dag, for at afbøde konsekvenserne af forureningen, navnlig ved at implementere naturbaserede løsninger inden for rammerne af de økohydrologiske principper;

33. fremhæver, at oversvømmelsesdirektivet i betragtning af de stigende konsekvenser af klimaforandringerne bør integreres med vandrammedirektivet for at øge grundvandsdannelsen, floddalenes bindingsevne gennem binding i flodsletterne, inddæmningerne og genoprettelsen af vandstandene i de omgivende søer og vådområder. Udvalget understreger, at det er afgørende at forbedre afstrømningsområdernes bindingsevne, da vand — ved at stimulere den biologiske produktivitet — øger akkumulering af kulstof og cirkuleringen af næringsstoffer og dermed forhindrer næringsstoffer i at lække til vandet og atmosfæren og afværger eutrofieringen og giftig algevekst;

34. understreger, at den fælles landbrugspolitik, nitratdirektivet og forordningen om plantebeskyttelsesmidler bør harmoniseres med vandrammedirektivet med henblik på at nedbringe forureningen fra diffuse kilder (nitrogen og fosfor), som i den senere tid har genereret 20-50 % af næringsstofbelastningen i søer, reservoirer og kystområder. I regioner med en koncentration af industrielt husdyrhold synes det vanskeligt at indfri denne målsætning, hvis den fælles landbrugspolitik og de nationale politikker ikke — i overensstemmelse med målsætningerne i den grønne pagt, biodiversitetsstrategierne og fra jord til bord — tager fat på en kraftig reduktion af denne form for husdyrbrug. En etablering af meget effektive randzoner mellem land og vand, som består af denitrifikationsbarrierer og geokemiske barrierer, kunne også bidrage hertil. Udvalget understreger, at man ved at øge landbrugslandskabets kompleksitet (randzoner mellem land og vand, trærækker og læhegn) kan mindske det vandtab fra jorden, som forårsages af kraftig vind samt forebygge tab af organisk materiale og kulstof fra jorden. Sådanne metoder (randzoner mellem land og vand, trærækker og læhegn) samt andre foranstaltninger til at øge vands bindingsevne i landskabet bør derfor inkorporeres i bioøkonomistrategien. Det vil i væsentlig grad kunne øge opsamlingen og lagringen af CO₂, hvilket er en af prioriteterne i den grønne pagt;

35. fremhæver, at stormvand i byområder kan generere 10-20 % af den forurenende næringsstofbelastning i afstrømningsområderne, og at en effektiv afbødning af denne indvirkning kan sikres først og fremmest i nybebyggelse ved hjælp af billige avancerede økohydrologiske naturbaserede løsninger såsom sekventielle systemer for sedimentering og biofiltrering og hybride systemer, som integrerer traditionelle hydrotekniske infrastrukturer med de økohydrologiske naturbaserede løsninger. Det bør koordineres med foranstaltninger, der tilpasser bebyggelsen til et klima i forandring. Hvor det er praktisk muligt, bør løsningerne også finde anvendelse for eksisterende bebyggelse;

36. minder om, at RU i sin udtalelse om reformen af den fælles landbrugspolitik foreslår, at man i den kommende fælles landbrugspolitik inkluderer fem kvantificerbare miljømål (frem mod 2027), herunder en garanti for, at 100 % af overfladevandet og grundvandet er i overensstemmelse med nitratdirektivet, uden undtagelse;

37. påpeger, at tidsrammen for gennemførelse af foranstaltningerne i de relevante forvaltningsplaner for vandområder er for kort, da en miljømæssig reaktion kan tage meget længere tid end cyklussen på seks år. Udvalget opfordrer derfor til at forlænge planperioderne med mindst to perioder mere indtil 2039 samt lokale og regionale myndigheder til at udvikle innovative langsigtede projekter (?);

38. mener, at planerne for vandområder og de nationale planer i visse medlemsstater ofte mangler løsninger for bebyggede områder med lav risiko for oversvømmelse, hvor det er blevet umuligt at opføre bygninger, herunder gennemføre renovering med henblik på beskyttelse mod oversvømmelser. Kommissionen og dens agenturer bør i den henseende hjælpe flere medlemsstater med at finde hensigtsmæssige løsninger;

(?) Et eksempel herpå er genetableringen af laksebestanden i Rhinen, som gradvist begyndte at forsvinde i 1950'erne. Rhinkommissionen begyndte at gennemføre praktiske foranstaltninger i 1991, men de vellykkede resultater kunne først ses 20 år senere.

39. understreger behovet for større sammenhæng mellem vandrammedirektivet, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF⁽⁸⁾ om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, der er i overensstemmelse med EU's miljømål, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006⁽⁹⁾ om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) for at øge overvågningsindsatsen og herefter udpege de bedste foranstaltninger. Farlige kemikalier skal stoppes ved kilden, og producenterne af markedsførte produkter skal pålægges et større ansvar;
40. opfordrer til, at man undersøger muligheden for at benytte vandområder i gennemførelsen af den grønne pagt, især potentialet ved at anvende algefarme til naturlig opsamling af CO₂, kulstofneutral energi og husdyrfoder;
41. mener, at gennemførelsen af 2030-dagsordenen og FN's 17 mål for bæredygtig udvikling bør være en integreret del af revisionen af vandrammedirektivet;
42. opfordrer Kommissionen til at knytte vandrammedirektivet bedre sammen med de lokale og regionale territoriale særpræg. I betragtning af de lokale og regionale bakke- og bjergområders relative skrøbelighed på grund af klimaforholdene og — navnlig hvad angår flodvandsforekomsterne i Appenninerne — deres stadig mere foranderlige karakter, repræsenterer henvisningen til de betingelser, der er udpeget for denne type vandforekomst (og formentlig de fastlagte overvågningsmetoder), ikke målet tilstrækkeligt. Det resulterer i en klassificering, som undervurderer områdernes kvalitet, selv uden det menneskeskabte pres, som er et kritisk forhold, der forværres af klimaforandringerne;
43. opfordrer Kommissionen til at hjælpe med at øge gennemførelsespotentialet i byer og regioner i hele EU ved at udvide eksisterende platforme til udveksling af bedste praksis og knowhow samt gennem finansielle værktøjer til at støtte overførslen af innovative metoder og systemer på tværs af regionerne;
44. mener, at vandrammedirektivet og dets omfattende anvendelsesområde, i betragtning af vandforekomsternes kulturelle, historiske og sociale dimensioner, bør anvendes til at fremme tværfagligt samarbejde og åbenhed og bemyndige borgerne som »interesserede parter«, så de kan give udtryk for deres holdninger i beslutningsprocessen, bl.a. angående økonomiske aspekter inden for alle miljøtjenester og ikke kun dem, der vedrører vandforsyning og -behandling;
45. opfordrer i den forbindelse og i overensstemmelse med god forvaltningspraksis til, at der udvikles en metode til at sikre regelmæssig dialog mellem alle relevante parter — beslutningstagere, samfundsorganisationer og forskere (»borgervidenskab«) — for at forbedre deres engagement i udviklingen og gennemførelsen af innovative løsninger;
46. tilskynder nationale, regionale og lokale myndigheder med offentligt ejede vandværker til at deltage i initiativet *Water Erasmus*, som giver teknisk personale mulighed for at besøge modparter i andre medlemsstater og lære af deres vandforvaltningspraksis. Der bør i højere grad gøres brug af denne form for udveksling samt andre initiativer såsom tekniske workshops, da det giver mulighed for at skabe opmærksomhed, fremme dialog, lære om løsninger og opbygge kapacitet;
47. opfordrer Kommissionen til at benytte alle instrumenter for at forhindre enhver form for spild af vandressourcerne og sikre en korrekt vedligeholdelse af de anlæg, der forvalter vandgennemstrømningen;
48. opfordrer Kommissionen til at minde alle nationale og lokale institutioner om, at vand er et grundlæggende offentligt gode, og i den henseende sikre en bedre gennemførelse af prispolitikker for vand i overensstemmelse med princippet om omkostningsdækning fastlagt i vandrammedirektivets artikel 9, at henvise til husholdninger, landbrug og industri som »vandforbrugere« og at anbefale anvendelsen af prisfastsættelsesmetoder, der tilskynder til ressourcebevarelse, som f.eks. sommerpriser eller priser for forbrugsblokke. Desuden bør princippet om at forurenere betaler anvendes fuldt ud gennem bæredygtige finansieringsinstrumenter såsom udvidet producentansvar;

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

49. understreger, at de svindende globale vandressourcer skaber globale forskelle, som kan føre til regionale og globale konflikter. For at forhindre dette er det meget vigtigt at udveksle nye paradigmer, nye metoder og nye systemiske løsninger på verdensplan, især med de områder, hvor vandressourcerne er begrænsede, som Afrika og Mellemøsten. Udvalget foreslår, at Kommissionen undersøger muligheden for at samarbejde med UNESCO's mellemstatslige hydrologiske program for at forbedre Europas førende rolle med hensyn til at sikre vandbæredygtighed på verdensplan;

50. opfordrer til, at beskyttelsen af vandkilder også håndhæves i EU's kandidat- og tiltrædelseslande.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs perspektivudtalelse — Den fremtidige EU-politik for ren luft inden for rammerne af ambitionen om nul forurening

(2020/C 324/06)

Ordfører:	János Ádám KARÁCSONY (HU/EPP), medlem af kommunalrådet i Tahitótfalu
Basisdokument:	Perspektivudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Indledende bemærkninger

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder den europæiske grønne pagt⁽¹⁾ som foreslået af den nye Kommission, ambitionen om nulforurening for et giftfrit miljø — der er en af de tre prioriteter, som nævnes af den nye kommissær med ansvar for miljø — og navnlig handlingsplanen for nulforurening for vand, luft og jord, der skal vedtages i 2021;
2. noterer sig, at der i EU er stadig større opbakning til, at der gøres en ambitiøs indsats for at forbedre luftkvaliteten, som det fremgår af den særlige Eurobarometerundersøgelse om holdninger til luftkvalitet fra 2019. Voksende bekymring over luftforureningen og en stærk mobilisering af de unge i kampen for miljøet er udgangspunktet for en ambitiøs indsats på dette område;
3. bemærker, at luftforurening stadig udgør den største miljørelaterede sundhedsrisiko i EU og er skyld i næsten 500 000 for tidlige dødsfald hvert år (dvs. ti gange flere end i forbindelse med færdselsulykker). Luftforurening er forbundet med luftvejs- og hjerte-kar-sygdomme, slagtilfælde og kræft. Den har også en væsentlig negativ indvirkning på klimaet, økosystemerne, det menneskeskabte miljø, herunder kulturarven, og økonomien;
4. gør opmærksom på vigtigheden af at inkludere erfaringerne fra covid-19-pandemien i kommende politikker. På den ene side er der en mulig sammenhæng mellem luftforurening og alvoren af følgerne af smitte med covid-19-virus⁽²⁾, hvorfor bekæmpelsen af luftforurening bør være en af topprioriteterne i EU's genopretningsplan. På den anden side resulterede en betydelig reduktion i trafikmængden, industriproduktionen og andre aktiviteter i forbindelse med nedlukningen i betydeligt mindre luft- og støjforurening. Det var tydeligt for borgerne, at et sundere miljø, mindre trafik, flere åbne offentlige rum og naturbaserede løsninger er afgørende for deres trivsel. Der er stor opbakning til denne historiske mulighed for at udvikle noget bedre;
5. bemærker, at luftkvaliteten i Europa er blevet gradvis forbedret gennem de seneste år, men at mange medlemsstater ikke overholder de nuværende standarder, idet mere end halvdelen af medlemsstaterne i øjeblikket er genstand for overtrædelsesprocedurer. Udvalget bemærker endvidere, at niveauet for fine partikler (PM 2.5), som er en af de farligste forureningsformer for menneskets luftveje, ikke er faldet mærkbart i Europa;
6. værdsætter det arbejde, som medlemsstater, EU-institutioner og internationale organisationer har gjort for at vurdere og håndtere luftforureningen⁽³⁾;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_da.

⁽²⁾ Ifølge den nyligt offentliggjorte undersøgelse, hvor man vurderede niveauerne for nitrogendioxid (NO₂) som en medvirkende årsag til dødsfald i forbindelse med coronavirus (covid-19), blev 78 % af de 4 443 dødsfald registreret i fire regioner i Norditalien og en region omkring Madrid i Spanien. Disse fem regioner havde den værste kombination af NO₂-niveauer og luftstrømme, der forhindrede en spredning af luftforureningen.

⁽³⁾ Kommissionen har videreudviklet og gennemført rammen for EU's politik for ren luft: med direktivet om nationale emissionsreduktionstilsagn, der erstatter direktivet om nationale emissionslofter, blev der indført krav om reduktion af emissioner for 2020-2029 og fra 2030 og frem, forummet for ren luft har vist sig at være et succesrigt forum for drøftelse af luftkvaliteten, og konklusionerne af kvalitetskontrollen af direktiverne om luftkvalitet er blevet offentliggjort. Rådet vedtog for nylig konklusioner om forbedring af luftkvaliteten. Den Europæiske Revisionsret har offentliggjort en særberetning, Særberetning nr. 23/2018 — »Luftforurening: Vores sundhed er stadig utilstrækkeligt beskyttet« (EUT C 324 af 13.9.2018, s. 12), og Verdenssundhedsorganisationen (WHO) er i færd med at revidere sine retningslinjer for luftkvalitet med henblik på en eventuel offentliggørelse af nye retningslinjer i 2021.

7. gentager sin efterlysning af en integreret tilgang, en ambitiøs EU-politik baseret på forureningsforebyggelse ved kilden og en sammenkædning af EU-politikken for henholdsvis emissioner og immissioner, hvad angår såvel ambitionsniveauet som tidsplanen⁽⁴⁾. Udvalget opfordrer til, at man tager hensyn til konklusionerne fra høringen af RU's regionale knudepunkter⁽⁵⁾, hvor der blev set nærmere på gennemførelsen af EU's direktiv om luftkvalitet og direktivet om nationale emissionslofter, samt til anbefalingerne i sin udtalelse *Mod et 8. miljøhandlingsprogram*⁽⁶⁾;

8. minder om de lokale og regionale myndigheders særlige ansvar på dette område for de kommende generationer og vor tids borgere, navnlig de mest sårbare grupper, og er på grundlag af erfaringerne fra covid-19-krisen overbevist om, at det er muligt at skabe forandringer. Udvalget fremsætter derfor følgende anbefalinger.

Mulige nye initiativer

Lovgivningsmæssige foranstaltninger

9. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig resultaterne af kvalitetskontrollen, hvoraf det fremgår, at direktiverne om luftkvalitet har været delvis effektive med hensyn til at forbedre luftkvaliteten, men at der er plads til yderligere forbedringer. Udvalget anbefaler, at man i forbindelse med en sådan revision overvejer muligheden for at medtage ultrafine partikler og sodpartikler, der begge har store negative følgevirkninger for helbredet, på grundlag af anbefalinger fra WHO. Også med hensyn til de sundhedsmæssige virkninger bør fokus flyttes fra vurdering af luftkvaliteten til måling af befolkningens eksponering for luftforurening. Udvalget ser frem til de lovgivningsforslag, som snart vil blive fremlagt, og vil bidrage til disse, hvis og når det er hensigtsmæssigt med forslag fra det lokale og regionale niveau;

10. er enig i, at de nuværende regler for overvågning udgør et godt grundlag for opnåelsen af sammenlignelige og pålidelige data til måling af luftkvaliteten. Medlemsstaternes respektive overvågningssystemer bør imidlertid harmoniseres yderligere. Udvalget anbefaler, at de lokale og regionale myndigheder i højere grad inddrages i udpegelsen af de specifikke målesteder;

11. bemærker ligesom Den Europæiske Revisionsret, at EU's luftkvalitetsstandarder blev fastsat for næsten 20 år siden, og at nogle af dem er meget lavere end WHO's retningslinjer og det niveau, som de seneste forskningsresultater om sundhedsvirkningerne peger på;

12. bifalder, at Kommissionen har bebudet, at den har til hensigt at foreslå, at luftkvalitetsstandarderne tilpasses endnu mere til WHO's retningslinjer, som er ved at blive revideret, men fremsætter følgende betragtninger. Eftersom mange medlemsstater ikke overholder de gældende standarder, ville det være hensigtsmæssigt at yde supplerende bistand til implementeringen, hvor det er nødvendigt, og at fastsætte passende og nøje overvågede tidsrammer for overholdelsen. Udvalget mener, at emissionsregler ville være særligt effektive, og anbefaler derfor, at der lægges større vægt på at skærpe dem. Samtidig bifalder RU, at visse medlemsstater, regioner og kommuner kan anvende — og rent faktisk anvender — strengere grænseværdier på eget initiativ, hvis de ønsker det;

13. understreger, at der bør fokuseres mere på regulering af emissioner som en bedre metode til at opnå ren luft ved at mindske emissionerne ved kilden (forureningsforebyggelse). Direktivet om nationale emissionslofter pålægger medlemsstaterne ambitiøse reduktionsforpligtelser, men der er også behov for sektorspecifik regulering for hele EU. EU-lovgivningen kan sikre mere lige vilkår, da strengere lokale krav om emissionsreduktion kan få negative økonomiske virkninger. EU-lovgivningen bør derudover forhindre, at forureningen flyttes fra ét sted til et andet, f.eks. mellem nabobyer, lande og kontinenter eller ved eksport af dieselmotorer fra vesteuropæiske byer, hvor anvendelsen af dem er forbudt, til Østeuropa, Afrika eller andre dele af verden. Der bør være større opmærksomhed på visse områder, som ikke er blevet reguleret for nylig, bl.a. transport ad (indre) vandveje, ikkeudstødningsmissioner fra vejtransport (bremse- og dækslitage), dieselgeneratorer (byelektricitet), luftfart og små (<1 MW_{th}) forbrændingsanlæg som f.eks. træ- og kulfyrede brændeovne og kedler til husholdningsbrug. Der skal her især lægges vægt på de faktiske køre- og anvendelsesforhold.

⁽⁴⁾ »Pakken om en politik for ren luft i Europa« <https://cor.europa.eu/da/our-work/Pages/OpinionTimeline.aspx?opId=CDR-1217-2014>.

⁽⁵⁾ <https://cor.europa.eu/da/news/Pages/consultation-air-quality.aspx>.

⁽⁶⁾ EUT C 168 af 16.5.2019, s. 27.

Finansiering

14. Det Europæiske Regionsudvalg påpeger, at der generelt mangler EU-midler, der er specifikt målrettet mod luftkvalitetsforanstaltninger, mod udarbejdelse og gennemførelse af luftkvalitetsplaner og mod en overordnet overvågning og forbedring af luftkvaliteten i realtid. Dertil kommer, at procedurerne for opnåelse af finansiering anses for at være komplicerede og således bør forenkles væsentligt for at sikre en vellykket mobilisering af midler. Mobiliseringen af midler bør baseres på princippet om, at forurenere betaler;

15. bemærker, at alvorlig partikelforurening navnlig berører større byområder, stærkt industrialiserede regioner og de fattigste regioner i EU, som i mange tilfælde også kæmper med energifattigdom. Sektorspecifik omstilling (landbrug, transport, industri og energi) og luftforurening bør derfor håndteres på en integreret og skræddersyet måde. Finansiering har afgørende betydning, eftersom de økonomiske ressourcer i høj grad er bestemmende for, hvorvidt gennemførelsen af luftkvalitetsprogrammer bliver en succes. Dertil kommer, at nogle regioner ikke alene lider under ugunstige socioøkonomiske forhold, men også under geografiske eller klimatiske ulemper og derfor har brug for yderligere støtte til bekæmpelse af luftforurening;

16. understreger, at omstillingen til bæredygtighed samt forbedret luftkvalitet er forbundet med udfordringer for de lokale og regionale samfund. Udvalget bifalder Kommissionens meddelelse om *EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa* og opfordrer Kommissionen til at forenkle og øge adgangen til EU-midler, navnlig EFRU, LIFE og EGFL, og Fonden for Retfærdig Omstilling, som middel til at opfylde bredere målsætninger, der også kommer luftkvaliteten til gode, navnlig dem, der indgår i luftkvalitetsplanerne i henhold til direktiverne om luftkvalitet. I den forbindelse er det altafgørende at sikre sammenhæng mellem EU-finansierede projekter og de nationale, regionale og lokale myndigheders foranstaltninger for at maksimere deres indvirkning. Udvalget opfordrer derfor medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme et tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder om udviklingen af passende strategier, politikker og programmer;

17. opfordrer til, at der indføres incitamenter eller anerkendelse af lokale og regionale myndigheders positive indsats.

Bedre gennemførelse

Flerniveauforvaltning, samarbejde, gennemførelse og håndhævelse

18. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig, at det af kvalitetskontrollen fremgår, at der er problemer med gennemførelsen, og påpeger, at mangelfulde luftkvalitetsplaner og medlemsstaternes manglende vilje til at træffe passende foranstaltninger har medført betydelige forsinkelser med hensyn til overholdelsen af luftkvalitetsstandarder. Udvalget gør opmærksom på, at en væsentlig årsag til den begrænsede effektivitet af luftkvalitetsplaner også har været de tidligere EU-emissionsgrænser for køretøjer, som ikke var tilpasset til den faktiske kørsel;

19. bemærker, at der findes forskellige kilder til luftforurening: naturlige, grænseoverskridende, nationale, regionale og lokale (selv på gadeniveau). For at komme luftforureningen til livs skal emissionerne på alle niveauer reduceres, således at hvert niveau tager sin del af ansvaret. En faktisk forbedring forudsætter et tæt og mere effektivt samarbejde og kommunikation mellem de forskellige forvaltningsniveauer. De regionale myndigheder kan spille en koordinerende rolle mellem det lokale og det nationale niveau, og der bør indsamles og formidles god praksis. Samarbejdet bør udvides til også at omfatte virksomheder, videnskabelige organer og andre relevante interessenter samt den brede offentlighed;

20. bemærker, at der allerede findes specifikke redskaber som f.eks. TAIEX-EIR peer-to-peer, der anvendes med succes af flere medlemsstater og lokale og regionale myndigheder;

21. glæder sig over bestræbelserne på at nå frem til en international aftale om bekæmpelse af grænseoverskridende luftforurening. Både Kommissionen og medlemsstaterne er tæt inddraget i visse arbejdsgrupper, taskforcer og samarbejdsprogrammer inden for rammerne af konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande (eller om kort tid FN's UNECE-konvention om luftforurening). Udvalget glæder sig ligeledes over lanceringen sidste år af forummet for internationalt samarbejde om luftforurening, som vil kunne sætte skub i forbedringen af luftkvaliteten verden over ved at udbrede og udveksle den viden, der er indsamlet til dato. Udvalget understreger også, at grænseoverskridende samarbejde mellem lokale og regionale myndigheder (både inden for EU og på tværs af EU's ydre grænser) kan være vigtigt, og at instrumentet den europæiske gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) kan udgøre en nyttig ramme for sådanne initiativer;

22. understreger, at der er behov for samarbejde på tværs af sektorer og sammenhæng mellem de relevante politikområder. Foranstaltningerne bør være målrettet mod alle kilder til luftforurening på en integreret måde — transport (både vejgående og ikkevejgående), energi (herunder boligopvarmning), landbrug og industri — og samtidig tage hensyn til andre relevante områder som f.eks. klimaforandringer og sundhed. Disse foranstaltninger kan være gensidigt fordelagtige (f.eks. energibesparende foranstaltninger), men i nogle tilfælde (f.eks. ved fremme af biomasseforbrænding eller støtte til dieselmotorer) også have en negativ indvirkning på luftkvaliteten. Synergier bør udnyttes og kontraproduktive bestemmelser undgås. Alle relevante foranstaltninger under den europæiske grønne pagt bør anvendes med henblik på at nå de nuværende luftkvalitetsmål, dvs. ikke blot handlingsplanen for nulforurening, men også biodiversitetsstrategien for 2030, »fra jord til bord«-strategien, handlingsplanen for den cirkulære økonomi, bæredygtig og intelligent mobilitet samt klimalovgivningen;

23. bemærker, at landbruget indtil videre er den mindst effektive sektor, når det gælder om at nedbringe emissioner (ammoniak er udgangsstof for partikler). Selv om der allerede er truffet foranstaltninger til reduktion af emissioner i landbruget, og disse er teknisk og økonomisk bæredygtige, har de endnu ikke fået stor udbredelse. Den fælles landbrugspolitik er blevet reformeret i flere omgange med det formål at gøre den mere miljømæssigt bæredygtig og bør tjene disse mål bedre. Der bør overvejes nye eller strengere foranstaltninger i forbindelse med forhandlingerne om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2020, herunder for eksempel økoordinationer;

24. glæder sig over, at Kommissionen agter at tage yderligere skridt i retning af nulemissionsmobilitet. Der bør overvejes en harmonisering af lavemissionszoner og endda nulemissionszoner i hele Europa. Velvidende at reduktion af forureningen i områder, der er lukket ned som følge af covid-19, er midlertidig, har byerne allerede truffet foranstaltninger til at nedbringe trafikens påvirkninger — man har udvidet fortove, sørget for separate mikromobilitetspor, nedsat fartgrænser osv. Det er også blevet klart, at offentlige transportselskaber snarest muligt bør modtage (EU) midler for at holde dem kørende, forny transportmidlerne i retning af mindre forurenende løsninger og forhindre et skift til privat motoriseret transport. Udvalget understreger, at der skal tages hensyn til de europæiske producenters konkurrencedygtighed, når der overvejes og foreslås strengere emissionsstandarder for benzin- og dieselmotorer — samtidig med at det efterlyser en plan for udfasning af forbrændingsmotorer fra vejtrafik og udtrykker tilfredshed med de medlemsstater, regioner og byer, som allerede har fastsat en slutdato for indførsel af biler med forbrændingsmotorer. Udvalget er modstander af tilskud til køb af køretøjer med sådanne motorer. Udvalget foreslår blandt andet at fremme teknologi for nulemissionskøretøjer yderligere og fremskynde investeringer i det europæiske jernbanenet, bl.a. som et af de mulige brugbare alternativer for pendlere;

25. gør opmærksom på problemet med boligopvarmning med fast brændsel. Den eksisterende lovgivning om miljøvenligt design synes ikke at være nogen hensigtsmæssig løsning. Udvalget forventer derfor, at Kommissionen behandler dette spørgsmål i forbindelse med bæredygtige produktrelaterede initiativer under strategien for den cirkulære økonomi. Der er desuden behov for betydelig støtte til personer med lave indkomster (energifattigdom), ikke blot til at erstatte gamle apparater, men også til at sikre en økonomisk overkommelig drift og vedligeholdelse af mere energieffektive apparater, og der bør ligeledes ses på ad hoc-baserede incitamenter til renovering af bygninger for at forbedre deres energimæssige ydeevne. Kommissionen bør tillige overveje at indføre regler for kvaliteten af brændstoffer, der anvendes til boligopvarmning, og skabe passende incitamenter, herunder økonomiske incitamenter, med henblik på dette;

26. opfordrer medlemsstaterne til hurtigst muligt at gennemføre og ajourføre deres nationale programmer for bekæmpelse af luftforurening og til at tage de lokale og regionale myndigheders bidrag i betragtning under udarbejdelsen og revisionen af programmerne.

Inddragelse af borgerne

27. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at der bør gøres større brug af eksisterende IT-løsninger, mobiltelefonapplikationer og andre relevante redskaber med henblik på at informere offentligheden og synliggøre den »usynlige dræber« og således øge offentlighedens bevidsthed. Informationen bør være letforståelig og lettilgængelig og omfatte sundhedsmæssige aspekter. Webstedet for det europæiske luftkvalitetsindeks⁽⁷⁾ indeholder omfattende oplysninger om luftkvaliteten i Europa, men er relativt ukendt, og det er derfor nødvendigt at udbrede kendskabet til det. Webstedet bør ligeledes forbedres ved at opstille modeller for information om luftkvalitet for regioner, mindre landsbyer og landdistrikter, hvor luftkvaliteten ikke måles af overvågningsstationer;

⁽⁷⁾ <http://airindex.eea.europa.eu>.

28. anbefaler at optrappe den borgervidenskabelige indsats. Borgervidenskabelige applikationer kan ikke erstatte overvågningsdata, da de tilbyder data af betragteligt lavere kvalitet, hvilket bør gøres klart for borgerne, men derimod supplere dem, idet de giver mere detaljeret information om tendenserne inden for luftforurening og samtidig aktivt inddrager offentligheden og øger borgernes bevidsthed. Forskning i, hvordan (billige) sensors pålidelighed kan forbedres, bør understøttes og fremskyndes, og Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) løbende arbejde med standarder for kompakte luftkvalitetsmonitører samt modeller for luftkvalitet er vigtigt og hilses velkommen;

29. anbefaler, at offentligheden informeres om såvel problemer som forbedringer, der viser de potentielle positive resultater af foranstaltningerne, herunder muligheden for nulforurenende energiformer, såsom vedvarende energi eller atomenergi, hvilket vil gøre det nemmere for medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder at få opbakning til foranstaltningerne;

30. påpeger, at borgerne har en større rolle at spille med hensyn til at begrænse luftforureningen, navnlig ved at ændre deres egen adfærd i mange forskellige aspekter af deres liv, herunder mobilitet, opvarmning, fødevarer, men også overordnet forbrug, hvilket mange af dem i stor udstrækning stadig er uvidende om (befolkningens kendskab varierer dog betydeligt inden for EU). Reduktionen af emissioner afhænger af dette bidrag, og borgerne bør derfor så tidligt som muligt inddrages tættere i beslutningstagningen i forbindelse med udformningen af luftkvalitetsplaner og -foranstaltninger. Desuden bør luftkvalitetsplaner foruden lovgivningsmæssige foranstaltninger også omfatte foranstaltninger, der fremmer og understøtter en bevidstgørelse af borgerne og en ændring af deres adfærd, når det gælder mobilitet, f.eks. at køre mindre. De lokale og regionale myndigheder kan lette dette arbejde ved hjælp af ordninger som ClairCity. Udvalget opfordrer imidlertid indtrængende til anerkendelse og vid udbredelse af lokale initiativer, der inddrager borgerne, såsom plantning af træer og etablering af grønne vægge i byer, der renses og køler luften i byerne.

Ensretning, retningslinjer og gennemførelsesretsakter

31. Det Europæiske Regionsudvalg efterlyser mere vejledning om rapportering og modelberegning i forbindelse med luftkvalitet, som henvender sig specifikt til de lokale og regionale myndigheder, da de spiller en væsentlig rolle på dette område. Rapporteringsværktøjer (herunder e-rapportering) bør tilgodese behovene hos de lokale myndigheder, da de ikke nødvendigvis altid har personale med de nødvendige tekniske færdigheder eller tilstrækkelige engelskkundskaber. Forbedringer i e-rapporteringen skal gøre det muligt at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende hos de lokale og regionale brugere, og sikre sammenhæng mellem de rapporteringsopgaver, der påhviler de lokale og regionale myndigheder, og deres beføjelser og ressourcer på dette område.

Deltagelse i netværk og initiativer

32. Det Europæiske Regionsudvalg er klar over, at der allerede findes mange initiativer og netværk, som beskæftiger sig med luftforurening (partnerskabet om luftkvalitet inden for rammerne af EU's dagsorden for byerne, ekspertpanelet for ren luft i byer under UNECE-konventionen om luftforurening⁽⁸⁾, EU's forum for ren luft, borgmesterpagten osv.). Mange af disse tilfører politikken for ren luft en betydelig merværdi, og udvalget opfordrer de lokale og regionale myndigheder til i højere grad at engagere sig i disse aktiviteter på EU-plan;

33. bifalder Kommissionens nye initiativ »Green City Accord«, der skal forbedre gennemførelsen af EU's miljølovgivning. Initiativet og den tekniske platform for samarbejde om miljøspørgsmål, som udvalget og Kommissionen har oprettet, kunne være et nyttigt redskab til at hjælpe de lokale og regionale myndigheder med at finde de bedste initiativer på grundlag af deres behov. Disse platforme bør derudover bidrage til at indsamle og klassificere alle tilgængelige værktøjer, vejledninger og anden relevant støtte, der er tilgængelige via UNECE-konventionen om luftfart, Kommissionen, Det Fælles Forskningscenter, Det Europæiske Miljøagentur og andre netværk og organisationer, som kan hjælpe lokale og regionale myndigheder med at forbedre luftkvaliteten. Der bør også tilbydes særlig ekspertise og teknisk støtte (f.eks. udvikling af lokale emissionsopgørelser, udpegelse af lavemissionszoner, anvendelse af SHERPA-modellen osv.), da de lokale og regionale myndigheder har brug for oplæring i brugen af disse værktøjer.

Næste skridt

34. Det Europæiske Regionsudvalg opfordrer Kommissionen til i visse henseender i endnu højere grad at styrke emissionsreglerne på EU-niveau og tage nye skridt til at sikre et effektivt og tættere horisontalt og vertikalt samarbejde. Udvalget opfordrer samtidig medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at finde bedre metoder til samarbejde og kommunikation;

⁽⁸⁾ Konventionen om grænseoverskridende luftforurening over store afstande.

35. anbefaler, at der tilvejebringes lettilgængelige midler til forbedring af luftkvaliteten til lokale myndigheder og akkrediterede luftkvalitetsorganisationer med ansvar for luftkvalitetsplaner i udvalgte luftkvalitetszoner, idet der gives prioritet til zoner med højere luftforurening;

36. gør opmærksom på behovet for at koordinere og forvalte de relevante netværk, initiativer, værktøjer og vejledninger, der allerede udgør en kilde til bred viden og erfaring, og som kan være til hjælp for de lokale og regionale myndigheder i deres arbejde med at opnå renere luft takket være supplerende teknisk ekspertise og vejledning.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Mod en køreplan for ren brint — de lokale og regionale myndigheders bidrag til et klimaneutralt Europa

(2020/C 324/07)

Ordfører:	Birgit HONÉ (PES/DE), minister for forbunds- og europæiske anliggender samt regional udvikling i delstaten Niedersachsen
Basisdokument:	Initiativudtalelse

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Betydningen for et klimaneutralt EU 2050

1. Det Europæiske Regionsudvalg bifalder i høj grad, at Det Europæiske Råd har tilsluttet sig målet om et klimaneutralt EU inden 2050, og at Kommissionens forslag om den europæiske klimalov ⁽¹⁾ har til formål at indarbejde dette mål i EU's lovgivning;
2. fremhæver betydningen af at skabe økologisk og social bæredygtig vækst, navnlig i kølvandet på covid-19-krisen. Den europæiske grønne pagt ⁽²⁾ med energi- og ressourceeffektive, klimavenlige teknologiske og sociale innovationer skal udgøre et centralt element i den økonomiske genopretning efter covid-19-pandemien. Ren brint som en sådan fremtidsteknologi skal nu udtrykkeligt styrkes i EU;
3. bifalder derfor udtrykkeligt, at Kommissionen nu hurtigere end ventet vil imødekomme denne udtalelses anmodning om at fremlægge en EU-strategi for brint ⁽³⁾. Udvalget glæder sig endvidere over, at det reviderede forslag til flerårig finansiel ramme for EU i perioden 2021-2027 og genopretningsplanen styrker mulighederne for at opbygge en ren brintøkonomi og tilskynder Rådet og Europa-Parlamentet til at bevare disse muligheder i lovgivningsprocessen;
4. minder om, at målet om klimaneutralitet indebærer en fuldstændig omlægning af el- samt varme- og køleforsyningen og navnlig kræver gennemgribende ændringer i industrien og transportsektoren. Der vil være behov for mange forskellige tekniske løsninger baseret på vedvarende energi. For at fremskynde lovende teknologier er det imidlertid vigtigt, at det bliver muligt at yde målrettet støtte til dem. Ren brint og afledte syntetiske råstoffer og brændstoffer ⁽⁴⁾ vil være afgørende for at nå dette mål i fremtiden, og disse kræver derfor særlig støtte. Der bør i den forbindelse lægges særlig vægt på grøn brint fra vedvarende energikilder;
5. mener, at det i dette tidlige stadie af markedsudviklingen er hensigtsmæssigt at vælge en bred strategi hvad angår mulige anvendelser af ren brint, idet anvendelsen af en vis andel af ren brint er realistisk i mange sektorer. Udvalget mener, at det senere i markedsudviklingsprocessen vil være nødvendigt at fokusere på lovende anvendelser;
6. påpeger i den forbindelse, at anvendelsen af ren brint og e-brændstoffer som følge af konverteringstab er mindre effektiv end den direkte anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, hvilket sandsynligvis på længere sigt vil føre til højere omkostninger ved mange anvendelser. Derfor forventes det, at de prioriterede anvendelsesområder for ren brint/e-brændstoffer på mellemlang til lang sigt vil være der, hvor brint anvendes som råstof, eller hvor energieffektive

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 («den europæiske klimalov») (COM(2020) 80 final).

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Den europæiske grønne aftale (COM(2019) 640 final).

⁽³⁾ Se køreplanen — Ares(2020)2722353.

⁽⁴⁾ For nemheds skyld anvendes herefter udtrykket »e-brændstoffer« for syntetiske brændstoffer.

foranstaltninger og elektrificering ikke er en løsning (f.eks. ammoniak- og stålproduktion, tung godstransport og transport over lange afstande, højtemperaturprocesser, sæsonbestemt lagring af elektricitet), og elementer i bebyggelser/fjernvarme, hvor varmepumper eller fjernvarmenet ikke er effektive;

7. foreslår, at Kommissionen vurderer produktionspotentialiet for grøn brint i EU, herunder i de mindre udviklede NUTS2-regioner, og i naboregionerne (f.eks. Mellemøsten og Nordafrika) under særlig hensyntagen til konkurrencen fra den direkte anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, idet omfattende og detaljeret viden om det mulige potentiale i forskellige scenarier udgør et vigtigt grundlag for udviklingen af en grøn brintøkonomi i Europa. Derudover kunne man analysere, i hvilket omfang blå brint kan anvendes som en overgangsløsning;

8. anbefaler, at medlemsstaterne indarbejder fremme af en grøn brintøkonomi i ajourføringen af deres nationale energi- og klimaplaner i 2023, og opfordrer medlemsstaterne til at udvikle integrerede nationale brintstrategier inklusive gennemførelsesforanstaltninger i tæt samarbejde med alle interessenter. Ved udarbejdelsen og gennemførelsen af disse tiltag bør medlemsstaterne arbejde tæt sammen med de regionale og lokale myndigheder, deres nationale og regionale sammenslutninger og den akademiske verden. Udvalget anbefaler, at hver medlemsstat vurderer sit produktionspotentiale for grøn brint.

Bæredygtighedsaspekter

9. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at kun brint udvundet gennem elektrolyse af vand ved hjælp af elektricitet fra vedvarende energikilder (grøn brint) på lang sigt vil være en bæredygtig metode til brintproduktion. Derfor skal grøn brint stå i centrum for EU's og medlemsstaternes indsats for at opbygge en brintøkonomi. Indtil der er tilstrækkelige mængder til rådighed, kan teknologiske overgangsløsninger, som f.eks. blå brint, bidrage til at nedbringe CO₂-emissionerne fra brintproduktion. Det skal i den forbindelse sikres, at der ikke lægges hindringer i vejen for overgangen til grøn brint under opbygningen af brintøkonomien. Overgangsløsningerne skal give reelle og væsentlige fordele i form af lavere omkostninger og hurtigere gennemførelse set i forhold til grøn brint og må ikke skabe afhængighed af den valgte kurs på lang sigt;

10. anser en omfattende og gennemsigtig bæredygtighedsklassifikation og -certificering af brint/e-brændstoffer for at være lige så nødvendig som en omfattende og obligatorisk anvendelse af de dermed forbundne certifikater. Kun ved brug af sofistikerede, klare og differentierede certifikater, som også giver mulighed for at skelne mellem blå og grøn brint, kan der udvikles et marked for grøn brint. Udvalget opfordrer Kommissionen til at engagere sig i processen vedrørende klassifikation af gas inden for rammerne af Det Europæiske Gasreguleringsforum (Madridforummet) og til hurtigt at fremsætte et forslag til et klassificerings- og certificeringssystem, der stemmer overens med den eksisterende lovgivning om dokumentation for vedvarende energi. Udvalget opfordrer i den henseende til, at der ses nærmere på mulighederne for en sammenlægning af de eksisterende parallelle systemer for henholdsvis oprindelsesgarantier (artikel 19 i direktivet om fremme af vedvarende energi II) og bæredygtighedscertifikater (artikel 25-31 i direktivet om fremme af vedvarende energi II). Kommissionen bør arbejde for at fremme den internationale udbredelse af det kommende europæiske system for certifikater/oprindelsesgarantier.

Regionernes særlige rolle

11. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at grøn brint giver mulighed for decentraliseret produktion og anvendelse og derfor kan være et element i en mere decentraliseret fremtidig energiforsyning som beskrevet i Kommissionens langsigtede strategi »En ren planet for alle«⁽⁷⁾, der støttes af RU⁽⁸⁾. Grøn brint kan fremme regional og lokal udvikling, idet væsentlige dele af værdikæden kan opbygges i regioner og kommuner og dermed have en positiv indvirkning på beskæftigelsen og SMV'er. Samtidig kan overskudsvarme fra fremstillingen af grøn brint anvendes i den lokale og regionale varmeforsyning, og brint, der produceres som biprodukt i visse processer, kan anvendes lokalt og regionalt i forbindelse med genvinding af brint;

⁽⁷⁾ COM(2018) 773 final.

⁽⁸⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Gennemførelse af Parisaftalen gennem innovativ og bæredygtig energiomstilling på regionalt og lokalt plan (EUT C 39 af 5.2.2020, s. 72), Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi (EUT C 404 af 29.11.2019, s. 58).

12. understreger udtrykkeligt, at de lokale og regionale myndigheder spiller en afgørende rolle for gennemførelsen af brintøkonomien. Mange lokale og regionale myndigheder er i færd med at udvikle brintstrategier, støtteprogrammer for grøn brint og konkrete projekter, f.eks. inden for rammerne af »European Hydrogen Valleys Partnership«⁽⁷⁾. Et detaljeret kendskab til lokale forhold, forbindelser til lokale aktører, overvågning af planlægnings- og tilladelsesprocesser og forskellige regionale og lokale incitamenter og finansieringsmuligheder, offentlige indkøb og kompetencer inden for erhvervsfaglige og almene uddannelser gør de lokale og regionale myndigheder til uundværlige aktører i udviklingen af markedet;

13. understreger, at regionerne kan spille en vigtig sammenkædende rolle i forbindelse med udviklingen af regionale strategier og støtteprogrammer for grøn brint, der tager sigte på en integreret udvikling af værdikæden for grøn brint. Den fysiske nærhed mellem produktion og anvendelse giver dem i første omgang mulighed for at opbygge regionale brintnet, der med tiden kan udvides. Den centraliserede brintproduktion i stor skala i industriklynger kan matches med en decentraliseret efterspørgsel fra industri, transportsektor og bygninger og bidrage til netbalancering omkring industriklynger på regionalt, nationalt eller internationalt niveau (sektorkobling). En beliggenhed tæt på en havn kan i den forbindelse være særlig attraktiv, da sådanne klynger på lang sigt har gunstige forudsætninger for importen af brint/e-brændstoffer. RU opfordrer kraftigt Kommissionen til at støtte udviklingen og gennemførelsen af sådanne regionale strategier og programmer for værdikæder og klynger for grøn brint.

Koordinering af markedsudviklingen

14. Det Europæiske Regionsudvalg minder om, at et marked for grøn brint ikke kan udvikles uden betydelige investeringer, herunder fra den private sektor. Disse vil kun blive iværksat, hvis der er tillid til markedets udvikling på længere sigt. Ambitiøse og bindende mål, en klar retlig ramme, en eksplicit strategi og en konkret køreplan for grøn brint kan bidrage til at opbygge tillid;

15. opfordrer Kommissionen til at formulere en vision for hele EU, navnlig for grøn brint i henholdsvis 2030 og 2050, i den bebudede EU-strategi for brint og opstille perspektiver for anvendelsen af grøn brint, grøn brints opstart på markedet og støtten til yderligere innovation under hensyntagen til anbefalingerne i denne udtalelse;

16. opfordrer Kommissionen til at forelægge en EU-strategi for brint med en integreret køreplan bestående af ikke-lovgivningsmæssige og lovgivningsmæssige foranstaltninger for udviklingen af en ren europæisk brintøkonomi og et indre marked for brint, der har fokus på grøn brint, og som bygger på anbefalingerne fra denne udtalelse og anbefalingerne fra det strategiske forum for vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse. EU's brintstrategi bør omfatte ambitiøse mål for produktionskapaciteten for grøn brint, der bygger på en analyse af produktionspotentialet i de enkelte regioner, og fremme en systematisk udvidelse af brintproduktion og -anvendelse gennem etableringen af relevante værdikæder. Strategien bør bidrage til en EU-dækkende koordinering af udviklingen af udbud, efterspørgsel og infrastruktur samt koordinering af reguleringsaktiviteter og støtte på EU-plan, hos medlemsstaterne og hos de lokale og regionale myndigheder. Der bør i særlig grad tages hensyn til regionernes sammenkædende rolle ved opskalering af produktionen og anvendelsen af grøn brint inden for rammerne af energi- og råstofomstillingen;

17. anser udviklingen af en grøn brintøkonomi for at være afgørende for den europæiske grønne pagts mål om en bæredygtig industripolitik og påpeger, at det er nødvendigt at opskalere elektrolyseteknologien til gigawatt-størrelse, så grøn brint bliver konkurrencedygtig. Elektrolysefremstilling i EU's medlemsstater skaber nye muligheder (beskæftigelsespotentiale) og et internationalt eksportpotentiale. Udvalget opfordrer kraftigt Kommissionen til at støtte disse muligheder og understreger betydningen af, at de europæiske regioner — sammen med industrien — inddrages i udviklingen af tværsektorielle brintværdikæder, der forbinder udbud, infrastruktur og efterspørgsel. Inden for rammerne af gennemførelsen af den nye industristrategi for Europa⁽⁸⁾ opfordrer udvalget Kommissionen til at fremme foregangsmarkeder for teknologier og systemer for grøn brint og deres bidrag til klimaneutral produktion inden for især stål-, cement- og kemiindustrien. Udvalget opfordrer til, at den bebudede EU strategi for ren stål hurtigst muligt vedtages af Kommissionen med fokus på brugen af grøn brint;

⁽⁷⁾ Inden for rammerne af platformen for intelligent specialisering (S3P).

⁽⁸⁾ COM(2020) 102 final.

18. bifalder udtrykkeligt etableringen af en europæisk alliance for ren brint som bebudet i den nye industristrategi. Udvalget opfordrer til, at denne oprettes så hurtigt som muligt med fokus på grøn brint, samt at alliancen gennem koordinering og udveksling af viden og erfaring bidrager til, at EU kan indtage en førerposition inden for denne nøgleteknologi. Udvalget opfordrer til, at den af Kommissionen bebudede inddragelse af regioner og SMV'er i alliancen gennemføres på konsekvent vis;

19. gør opmærksom på, at den øgede integration af sektorer gennem anvendelse af de samme energikilder kræver en mere systemisk tilgang til sektorerne. Udvalget understreger, at Kommissionens bebudede strategi for et integreret energisystem og Kommissionens brintstrategi⁽⁹⁾ skal fokusere på grøn brints systemiske betydning sammenlignet med andre energiformer til sektorintegration som elektricitet, gas fra vedvarende kilder og e-brændstoffer i fremtidens energi- og økonomisystem og præsentere gennemførelsesmetoder, der gavner systemet. Kommissionen skal bane vejen for en systemfremmende gennemførelse og redegøre for, hvordan tilpassede og nye markedsregler hurtigt kan resultere i et velfungerende brintmarked, som på den ene side skaber mulighed for en dynamisk udvikling af brintproduktion og -anvendelse, og som på den anden side er velintegreret med el- og gaskæderne.

Gunstig rammeloavgivning og udvikling af infrastruktur i forbindelse med den europæiske grønne pagt

20. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at en stadig større brug af vedvarende energi inden for elektricitetsproduktion udgør fundamentet for udviklingen af markedet for grøn brint i Europa. Som følge af EU's skærpede klimamål for 2030 opfordrer udvalget til en revision af direktivet om vedvarende energi II, hvor navnlig EU-målet for andelen af energi fra vedvarende energikilder i det endelige bruttoenergiforbrug skal hæves tilsvarende. Udvalget tilskynder medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at opstille ambitiøse mål for udbygningen af vedvarende energi såsom vind- og solenergi. Udvalget forventer, at Kommissionens bebudede strategi for havvindkraft vil skabe fremdrift i denne sektor, bl.a. ved at finansiere innovative projekter for offshore-produktion af grøn brint;

21. anbefaler, at Kommissionen undersøger, om direktivet om vedvarende energi II og de delegerede retsakter skaber tilstrækkeligt med incitamenter til anvendelse af e-brændstoffer baseret på industrielle CO₂-emissioner og CO₂-opsamling og -anvendelse (CCU) i en overgangsfase. Det skal sikres, at der ikke forekommer en dobbelttælling af reduktionen af drivhusgasemissioner, og det skal undgås, at e-brændstoffer i fuldt omfang tælles med som »vedvarende«;

22. opfordrer endvidere til en hurtig udarbejdelse af delegerede retsakter i henhold til direktivet om vedvarende energi II for at præcisere klassificeringen af elnet til brintproduktion (artikel 27 i direktivet om vedvarende energi II) og minimumskraverne til reduktion af drivhusgasemissioner for syntetiske brændstoffer (artikel 25 i direktivet om vedvarende energi II);

23. fremhæver, at der ved brug af elnet til brintproduktion bør sikres en for nettet og systemet hensigtsmæssig elektrolyse (efterspørgselsstyring). Udvalget opfordrer til, at der i EU's brintstrategi og brintstrategier på nationalt og regionalt plan indarbejdes planer for etablering af yderligere grøn elproduktionskapacitet til elektrolysen;

24. gør opmærksom på, at internaliseringen af eksterne omkostninger skaber lige konkurrencevilkår for de forskellige energikilder og styrker de økonomiske incitamenter til at anvende grøn brint. Udvalget støtter derfor en gennemgribende revision af energibeskatningsdirektivet med det formål at bringe energibeskatningen i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt og lade brint og e-brændstoffer være omfattet af direktivets anvendelsesområde. Udvalget tilskynder medlemsstaterne til at udnytte de allerede eksisterende muligheder for grønne skatter og anvende supplerede indtægter til at reducere afgifterne på elektricitet med lav CO₂-udledning;

25. fremhæver, at EU's emissionshandelssystem (EU ETS) skaber vigtige incitamenter til reduktion af drivhusgasemissioner i energiintensive industrier (f.eks. kemikalier og stål), hvor grøn brint skaber en vigtig mulighed for dekarbonisering. Revisionen af emissionshandelsdirektivet bør tage hensyn til de nye klimamål for 2030, f.eks. ved at øge den lineære reduktionsfaktor. Investeringsikkerheden kunne øges betragteligt, hvis EU's emissionshandelssystem suppleres med en minimumspris;

26. støtter udviklingen af en hensigtsmæssig WTO-kompatibel CO₂-grænsetilpasningsmekanisme⁽¹⁰⁾ for produkter med højt kulstofindhold, der importeres fra tredjelande, og som er udsat for stærk international konkurrence. Et sådant system kombineret med et justeret EU-emissionshandelssystem kunne skabe incitamenter til anvendelse af grøn brint i energiintensive industrier;

⁽⁹⁾ Se Kommissionens køreplan — Ares(2020)2722353.

⁽¹⁰⁾ Se den indledende konsekvensanalyse Ares(2020)1350037.

27. opfordrer Kommissionen til at revidere forordningen om den transeuropæiske energiinfrastruktur (TEN-E)⁽¹¹⁾ og EU-reglerne for det europæiske gasmarked, først og fremmest EU's gasdirektiv 2009/73/EF⁽¹²⁾, på en måde, der muliggør en dynamisk udvikling af en grøn brintøkonomi og transport af brint i hele EU. Dette omfatter f.eks. definitionen af ensartede og klare standarder (f.eks. den tilladte andel af brint i naturgasnettet), en tilpasning af reglerne for vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse efter TEN-E, en koordineret planlægning af el- og gasinfrastruktur, en ny anvendelse af eksisterende gasinfrastruktur samt opstilling af klare regler for tilførsel af certificeret brint fra vedvarende energikilder til naturgasnettet. Det er ligeledes nødvendigt at udvikle reguleringsgrundlaget for offentlige brintnet, så der sikres ikkediskriminerende adgang til nettet. Regionsudvalget gør opmærksom på, at udvikling og udbygning af særlige brintnet er en vigtig forudsætning for, at brint er tilgængelig for de prioriterede anvendelser i ren form, i de tilfælde hvor det ikke kan forventes, at der vil findes alternativer til brint i nær fremtid;

28. mener, at revisionen af forordningen om det transeuropæiske transportnet (TEN-T) bør lægge langt større vægt på lavemissionsfremdriftsteknologier til lastbiler, busser og fartøjer til sejlads på indre vandveje såsom brændselsceller og elektriske motorer med køreledninger samt andre former for energi, der opfylder kravene om bæredygtighed og reduktion af drivhusgasemissioner. Opbygningen af den relevante infrastruktur, i første omgang langs hovednetkorridorerne, er en forudsætning for udbredelsen af disse teknologier. Connecting Europe-faciliteten (CEF) bør yde tilstrækkelig finansiering til dette formål. Revisionen af direktivet om infrastruktur for alternative brændstoffer giver mulighed for at fastsætte specifikke krav til tætheden af netværket af brinttankstationer i medlemsstaterne;

29. opfordrer Kommissionen til at gøre det muligt at støtte etableringen af rørledningsinfrastruktur til transport af brint (opførelse af nye rørledninger eller opgradering af eksisterende gasrørledninger) og at etablere lagringsinfrastruktur. Udvalget fremhæver, at udvikling og finansiering af en grænseoverskridende infrastruktur for brint mellem industriklynger skaber økonomiske muligheder. Samarbejde med andre sektorer, der har brug for ny energiinfrastruktur, anbefales på grund af den fysiske planlægning og omkostningseffektiviteten;

30. opfordrer Kommissionen til, at den som led i sin bebudede strategi for bæredygtig og intelligent mobilitet prioriterer brugen af grøn brint og e-brændstoffer som et supplement til elektrisk mobilitet inden for tung godstransport, offentlig personbefordring, skibsfart og lufttransport. Dette kræver en klar og pålidelig køreplan og en europæisk retlig ramme, der giver mulighed for at tilskynde til anvendelse af lavemissionskøretøjer inden for de eksisterende vejafgiftsordninger.

Støtte gennem finansielle og lovgivningsmæssige foranstaltninger og statsstøtte

31. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at udviklingen af en grøn brintøkonomi, navnlig udvidelsen af produktionen, skal støttes med offentlige midler, idet grøn brint i øjeblikket ikke er økonomisk rentabel. Udvalget påpeger, at revisionen af retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi bør bevare eller udvide råderummet for støtteinstrumenter, så det bliver muligt at stimulere udviklingen af markedet i en tidlig fase;

32. minder om, at både investerings- og elektricitetsomkostninger er relevante omkostningskomponenter ved produktionen af grøn brint. I princippet står både udbuds- og efterspørgselsfremmende instrumenter til rådighed for at fremme produktionen af grøn brint, som alt afhængigt af deres udformning kan have de samme virkninger. Investeringsstilskud samt afregningspræmier er mulige instrumenter på udbudssiden. Udvalget understreger, at erfaringerne inden for elsektoren har vist, at garanterede indtægter i en vis periode kan gøre det muligt at øge produktionskapaciteten. For at skabe et konkurrencemæssigt pres kan både afregningspræmier samt investeringsstilskud dog sendes i udbud fra starten;

33. fremhæver, at lovgivningsmæssige foranstaltninger kan skabe efterspørgsel efter grøn brint i visse sektorer og på visse anvendelsesområder, hvilket igen stimulerer produktionsudvidelsen. Mål for reduktion af drivhusgasemissioner i de relevante sektorer kan i kombination med instrumenter som obligatoriske blandingskvoter (f.eks. luft- og søtransport), drivhusgasreduktionskvoter for brændstofdistributører eller CO₂-grænseværdier for køretøjsflåder (f.eks. for lastbiler, busser

⁽¹¹⁾ Se den indledende konsekvensanalyse Ares(2020)2487772.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94).

eller fartøjer til sejlads på indre vandveje) skabe en pålidelig efterspørgsel efter grøn brint og e-brændstoffer. I den forbindelse opfordrer udvalget medlemsstaterne til at anvende det eksisterende retlige råderum til fremme af grøn brint/e-brændstoffer, når de gennemfører RED II. Sådanne Carbon Contracts for Difference, CCfD kan være et alternativ ved anvendelser, der allerede i dag kræver store mængder brint. Disse kontrakter kompenserer for forskellen mellem brugernes faktiske omkostninger til undgåelse af drivhusgasemissioner og den nuværende kulstofpris;

34. påpeger, at offentlige indkøb også kan skabe en håndgribelig og forudsigelig efterspørgsel. Her kan lokale og regionale myndigheder spille en vigtig rolle, da kommunernes og kommunale virksomheders vognparker (til f.eks. renholdelse af gader, bortskaffelse af affald, lokal offentlig transport og taxier) i stigende grad bliver interessante i forbindelse med anvendelsen af grøn brint og andre klimaneutrale fremdriftsteknologier;

35. bifalder initiativerne til etablering af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse (Important Projects of Common European Interest, IPCEI) for grøn brint. Udvalget tilskynder Kommissionen til at skabe den retlige ramme for IPCEI-projekter for grøn brint og medlemsstaterne til efterfølgende at gøre brug af denne for dermed at bane vejen for storstilede demonstrationsprojekter. Der bør lægges særlig vægt på at skabe synergi mellem de forskellige vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse vedrørende brint for at forhindre en ond cirkel i forbindelse med udviklingen af værdikæden for grøn brint;

36. efterlyser en øget støtte til demonstrationsprojekter inden for grøn brint gennem den innovationsfond og moderniseringsfond, der finansieres af EU's emissionshandelssystem, og målrettet støtte til grøn brint gennem InvestEU-programmet. I den kommende støtteperiode tilskynder udvalget medlemsstater og regioner til at benytte de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene), herunder Interreg, til at udvikle og styrke regionale og lokale samt tværregionale brintklynger. Udvalget understreger nødvendigheden af at skabe synergier mellem denne støtte, IPCEI, CEF og forskningsstøtten på alle niveauer;

37. glæder sig over den nye finansieringspolitik, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) har vedtaget i energisektoren, herunder udformningen af nye finansieringsmetoder under InnovFin-rådgivningsprogrammet. Udvalget efterlyser i den forbindelse en betydelig støtte fra EIB til grøn brint ved hjælp af finansieringsløsninger, der også gavner SMV'er og de lokale og regionale myndigheder, herunder deres erhvervsfremmende banker;

38. mener, at en kvikskranke (One-stop-shop) på EU-plan i høj grad ville kunne lette adgangen til projektf finansiering for virksomheder, herunder SMV'er, og for regioner og byer;

39. anbefaler, at medlemsstaterne i tæt samarbejde med de lokale og regionale myndigheder eller deres nationale og regionale sammenslutninger supplerer EU's finansiering med nationale programmer møntet på større demonstrationsprojekter og Living Labs samt nationale netværk og erfaringsudveksling mellem brintregioner;

40. fremhæver, at der er behov for langsigtede signaler for at styre den private sektors finansielle strømme og kapitalstrømme i retning af investeringer i en grøn omstilling med en grøn brintøkonomi, herunder til gavn for innovative SMV'er. Udvalget forventer i den henseende støtte fra Kommissionen i den bebudede strategi for bæredygtig finansiering.

Forskning og innovation

41. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at forskning og innovation også spiller en afgørende rolle i forbindelse med den omfattende igangsætning af produktion og anvendelse af grøn brint. Indsatsen skal sigte mod at reducere omkostningerne i alle dele af værdikæden og forbedre anlæggenes regulerbarhed, effektivitet og levetid. Udvalget anbefaler derfor, at der eksplicit fokuseres på grøn brint i Horisont Europa-programmet, herunder i dets »Green Deal Missions«, SET-planen og Det Europæiske Innovationsråd (EIC);

42. bifalder Kommissionens forslag om at oprette et europæisk partnerskab for ren brint inden for rammerne af Horisont Europa som opfølgning på fællesforetagendet for brændselsceller og brint⁽¹³⁾. Udvalget anbefaler at øge bevillingsrammen for partnerskabet samt forbedre dets mekanisme og struktur i forhold til fællesforetagendet med behørigt hensyn til de lokale og regionale myndigheders særlige betydning, så der kan ydes støtte til flere demonstrationsprojekter

⁽¹³⁾ Se den indledende konsekvensanalyse Ares(2019)4972390.

for grøn brint i EU, bl.a. inden for rammerne af European Hydrogen Valleys Partnership. Udvalget understreger, at en bedre udveksling af viden og erfaringer mellem regionerne, EU-institutionerne, medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder, men også mellem virksomheder, skal være et vigtigt mål for partnerskabet;

43. tilskynder medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til som led i deres kompetencer inden for videregående uddannelse og erhvervsuddannelse at fremme uddannelsen af kvalificerede fagfolk og forskere i hele værdikæden for grøn brint. De bør desuden etablere og forbedre relevante rådgivningstjenester, navnlig for SMV'er. Udvalget opfordrer Kommissionen til at støtte denne indsats, navnlig inden for rammerne af den nye europæiske pagt for færdigheder og det europæiske uddannelsesområde, der bebudes i den nye industristrategi for Europa ⁽¹⁴⁾.

Den internationale dimension

44. Det Europæiske Regionsudvalg gør opmærksom på, at en betydelig del af efterspørgslen efter brint/e-brændstoffer på lang sigt sandsynligvis vil blive dækket af import fra regioner med meget gode vedvarende ressourcer. I den forbindelse må der dog ikke slækkes på bæredygtighedskriterierne for importeret brint/e-brændstoffer. Udvalget anbefaler, at der i den efterspurgte køreplan for grøn brint tages højde for produktionen af grøn brint/e-brændstoffer i tredjelande og transporten til EU. Derudover opfordrer udvalget også Kommissionen til tidligt i forløbet at etablere et samarbejde med potentielle eksportlande, men også med andre importlande (f.eks. Japan) for at støtte en koordineret udvikling af en ren international brintøkonomi, der fokuserer på grøn brint. Dette bør suppleres af en styrkelse af relevante internationale initiativer, såsom brintinitiativet under ministermøderne om ren energi og »Mission Innovation«. Ligesom det er tilfældet i European Hydrogen Valleys-partnerskabet bør de lokale og regionale myndigheder også inddrages her.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽¹⁴⁾ COM(2020) 102 final.

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove

(2020/C 324/08)

Ordfører: Roby BIWER (LU/PES), medlem af kommunalbestyrelsen i Bettembourg, Luxembourg

Basisdokument: Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove

COM(2019) 352 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over Kommissionens tilsagn om at intensivere bestræbelserne på at beskytte og genoprette verdens skove, men beklager det begrænsede anvendelsesområde for de fremsatte forslag;
2. anerkender Den Europæiske Unions indsats i de sidste årtier for at øge skovdækningen, bl.a. med udvidede skovrejsningsprogrammer og takket være streng skovlovgivning i medlemsstaterne, som sikrer genplantning samt naturlig genvækst. Udvalget er imidlertid bekymret over den alarmerende grad af skovforringelse på verdensplan, navnlig hvad angår primærskove, der omfatter både uberørte og forvaltede skove⁽¹⁾;
3. understreger primærskoves betydning som vigtige »hot spots« for biodiversitet, der leverer økosystemydelser, som bidrager til menneskers sundhed (lægemidler, ernæring, lægeplanter) og social inklusion (mental sundhed, fremme af beskæftigelsen i landdistrikter, økoturisme osv.). De spiller desuden en vigtig rolle med hensyn til at beskytte miljøet mod ørkendannelse, oversvømmelser, forringelse af den hydrogeologiske struktur, jorderosion, ekstreme vejrforhold, tab af nedbør, luftforurening osv. Udvalget anerkender, at bæredygtigt forvaltede og menneskeskabte skove og modne naturskove bidrager til at beskytte og bevare biodiversiteten;
4. anerkender, at skovrydning er et meget komplekst fænomen, der har forskellige årsager, hvor en voksende global befolknings efterspørgsel efter fødevarer, foder, bioenergi, træ og andre råvarer er den vigtigste. Udvalget fremhæver, at skovrydning er den næststørste kilde til menneskeskabte drivhusgasemissioner og en væsentlig årsag til tab af biodiversitet⁽²⁾;
5. understreger, at forebyggelse af skovtab kan have mange fordele for mennesker og økosystemer, herunder bevaring af biodiversitet, reduktion af drivhusgasemissioner gennem kulstofabsorption — en af de mest effektive foranstaltninger til modvirkning af klimaændringer — levering af økosystemydelser, der kan fremme bæredygtig vækst, samt en ny skovbioøkonomi, der tager udgangspunkt i en rationel og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne;
6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stille forslag om lovgivningsmæssige foranstaltninger og komme med henstillinger, der er skræddersyet til at imødekomme nationale, regionale og lokale specifikke forskelle, om effektivt at bekæmpe alle former for skovrydning og forringelse af de oprindelige skovøkosystemer, der fungerer som lagre af kulstof og biodiversitet, samtidig med at der afsættes passende finansiering;
7. understreger, at genetablering af skov, især i Europas mest afskovede regioner, fortsat er en af de mest effektive strategier til tilpasning til og modvirkning af klimaændringerne. I den henseende kan udvidelse af skovlandbrugssystemer ved at plante træer på og omkring dyrkede arealer og græsningsarealer få stadig større betydning;

⁽¹⁾ <https://www.cbd.int/forest/definitions.shtml>.

⁽²⁾ <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0959378018314365#fig0005>.

8. efterlyser politikkoherens, så indsats, mål og resultater i de enkelte politikker afpasses efter hinanden. Den nye fælles landbrugspolitik, EU's internationale forpligtelser, den europæiske biodiversitetsstrategi 2030, 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling, Parisaftalen om klimaændringer, EU's handelspolitik og den europæiske grønne pagt bør indgå i en omfattende bæredygtighedsstrategi, der opstiller klare mål og gennemførelsesforanstaltninger.

Prioritet 1: At reducere EU-forbrugets jordfodaftryk samt garantere forbruget af produkter fra skovrydningsfri forsyningskæder i EU

9. Det Europæiske Regionsudvalg fremhæver, at EU bør garantere et forbrug af produkter fra skovrydningsfri forsyningskæder i tredjelande som et centralt element i indsatsen for at beskytte og genoprette verdens skove. Udvalget opfordrer EU til at give forbrugerne en central plads i denne indsats, så de kan påvirke markeder, der er afhængige af den problematiske omlægning af primærskove til dyrkning af almindeligt anvendte produkter som kaffe, kakao og palmeolie samt til husdyravl;

10. henleder opmærksomheden på alvorlige krænkelse af menneskerettighederne og ødelæggelse af miljøet i forskellige forsyningskæder (f.eks. sojabønner, palmeolie, sukker, kakao, oksekød, råmaterialer til biobrændstoffer og biobrændsel) og understreger, at frivillige initiativer iværksat af den private og finansielle sektor hidtil ikke har været tilstrækkelige til at standse og vende tendensen til global skovrydning. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at gøre det obligatorisk at overholde due diligence-standarder for miljø og menneskerettigheder⁽³⁾;

11. gør opmærksom på, at skovbrande er en af de alvorligste trusler mod bevarelsen af skovøkosystemer i mange EU-medlemsstater og -regioner. Det er helt afgørende, at de lokale og regionale myndigheder som dem, der står i frontlinjen, får bedre muligheder for at øge deres modstandsdygtighed over for katastrofer. Inddæmning af katastrofer gennem tiltag i lokalsamfundet er den hurtigste og mest effektive metode til at begrænse skader forårsaget af skovbrande;

12. opfordrer Kommissionen til at træffe en række foranstaltninger, der skal tilskynde forbrugerne til at vælge, fremme og anvende mere bæredygtige produkter, herunder men ikke begrænset til etablering af specifikke EU-certificeringsordninger for skovrydningsfrie produkter, der indarbejder de allerede eksisterende certificeringsordninger for skovbaserede produkter, som omfatter både skovforvaltning og forsyningskæde⁽⁴⁾, i en mere omfattende vurdering, der også kan anvendes for ikke-skovbaserede produkter. Denne vurdering bør omfatte bæredygtig skovforvaltning, skovforvaltnings- og produktionssystemer, som bygger på en reduceret anvendelse af naturressourcer (f.eks. vand), kemiske stoffer (f.eks. pesticider) og energi (f.eks. fossile brændstoffer og energi fra ikkevedvarende kilder i almindelighed), skovrydningsfrie aspekter ved fremstillingen af ikke-skovbaserede produkter, fremme af produkter med et mindre transportfodaftryk (f.eks. lokale mærker, CO₂-fodaftryk) samt livscyklusvurderinger af produkter for at måle deres miljøindvirkning og gøre det muligt at sammenligne deres miljøpræstationer;

13. opfordrer Kommissionen til at intensivere bestræbelserne på at bekæmpe ulovlig skovhugst gennem en fuldstændig og effektiv gennemførelse af EU's FLEGT-handlingsplan (retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet) for 2018-2022, navnlig ved at styrke gennemførelsen af EU's tømmerforordning;

14. opfordrer Kommissionen til at forbedre kommunikationen og promoveringen af produkter fra bæredygtigt skovbrug over for kunderne ved at udvikle et særligt mærke, der angiver skovrydningsraten for et produkt og forbedre de allerede eksisterende europæiske databaser/informationssystemer (f.eks. miljømærkedatabasen) ved at integrere skovrydningsfrie produkter, som skal være lette at genkende;

15. opfordrer Kommissionen til at indføre procedurer til kontrol af nøjagtigheden af de oplysninger og vurderinger, der indsamles i det europæiske informationssystem og dermed øge tilliden til oplysningerne, hvilket bør omfatte strenge sporbarhedskrav, der garanterer produkternes oprindelse, og stærkere overvågnings- og håndhævelsessystemer, der skal bidrage til at forhindre svindel og forkert mærkning af produkter. Udvalget foreslår, at der overvejes andre indkøbsstrategier,

⁽³⁾ Due diligence i forbindelse med menneskerettigheder forstås generelt som de måder, hvorpå virksomheder kan afdække, forebygge, afbøde og tage ansvar for de negative indvirkninger på menneskerettighederne, der opstår i tilknytning til deres aktiviteter eller forretningsforbindelser. <https://corporatejustice.org/priorities/13-human-rights-due-diligence>.

⁽⁴⁾ F.eks. Forest Stewardship Council® (FSC®), Programme for the Endorsement of Forest Certification TM (PEFCTM), m.m.

særligt i lande med et stort omfang af skovrydning og en lav grad af certificering og/eller et stort omfang af ulovlig skovhugst, f.eks. en forpligtelse til at fremlægge dokumentation for, at produkterne er indkøbt bæredygtigt, herunder dokumentation for handelen med materialer mellem aktørerne og information om indkøbspolitikkerne blandt alle parter i forsyningskæden;

16. opfordrer kraftigt alle EU-institutioner og -agenturer til at gå foran med et godt eksempel ved at ændre deres adfærd, indkøb og rammekontrakter og anvende produkter fra bæredygtigt skovbrug. Udvalget opfordrer desuden sine medarbejdere og medlemmer til at kompensere for deres CO₂-emissioner i tilknytning til RU-relaterede flyvninger ved at yde finansiel støtte til bæredygtige skovbrugsprojekter;

17. fremhæver, at offentlige indkøb, der tegner sig for ca. 14 % af EU's BNP, udgør en potentielt stærk løftestang til at sikre mere bæredygtige indkøb, når der indgås aftaler om køb af bygge- og anlægsarbejder, varer og tjenesteydelser med virksomheder. I den forbindelse kan indførelsen af et forbud mod offentlige indkøb af produkter, der er et resultat af skovrydning, inden for rammerne af direktiv 2014/24/EU om offentlige udbud have en positiv indvirkning på anvendelsen af skovrydningsfrie produkter;

18. påpeger, at incitamenter, der tilskynder forbrugerne til at ændre adfærd i retning af en sundere plantebaseret kost med et højt indtag af frugt og grønt (der bør være certificeret som skovrydningsfri), og som dermed reducerer det globale kødforbrug, kan fremme og bevare borgernes og planetens sundhed i overensstemmelse med C40-erklæringen »Good Food Cities«⁽⁹⁾. Denne forandring bør afspejle anbefalingerne i fra jord til bord-strategien, der handler om at fremme et forbrugsmønster, der så vidt muligt er lokalt og bæredygtigt i forhold til såvel miljøet som menneskers sundhed;

19. tilskynder Kommissionen til at finde synergier og forbindelser til igangværende projekter og initiativer, der handler om etablering af skov i byer og bynære områder og økologiske korridorer på subnationalt, nationalt og europæisk plan og uden for Europa. Udvalget påpeger, at disse initiativer har mange miljømæssige og sociale fordele (økosystemydelser) for de mennesker, som bor i de forbundne byer, herunder renere luft, regulering af vandgennemstrømningen, beskyttelse af jordbunden mod erosion forårsaget af vand og luft, genopretning af nedbrudte arealer, øget modstandsdygtighed overfor naturkatastrofer og klimaændringer, lavere dagtemperaturer i sommerperioden, produktion af fødevarer, større biodiversitet i byområderne, bedre fysisk og mental sundhed, højere ejendomsværdier osv.;

20. opfordrer til, at de europæiske borgere og lokale og regionale myndigheder, kommercielle aktører og interessenter, der sælger deres produkter på det europæiske marked (f.eks. multinationale selskaber), inddrages i disse aktiviteter. Udvalget fremhæver sidstnævntes rolle i beskyttelsen af skovene og behovet for at skabe øget gennemsigtighed i deres virksomhedsrapportering om sociale og miljømæssige ansvarsområder (i overensstemmelse med direktiv 2014/95/EU).

Prioritet 2: At samarbejde med producentlandene om at mindske presset på skovene og sikre en »skovrydningsfri garanti« for EU's udviklingssamarbejde og prioritet 3: At styrke det internationale samarbejde om at standse skovrydning og skovforringelse og støtte skovgenopretning

21. Det Europæiske Regionsudvalg henleder opmærksomheden på, at skovrydning hovedsagelig foregår i lande uden for EU. Det meste af det træ, der produceres i disse lande, forbruges lokalt, men alligevel er anvendelsen af træcertificering fortsat lav, fordi omkostningerne ved at opnå certificering er for høje, særligt for smålandbrugere, som også konkurrerer mod billigere traditionelt eller endda ulovligt fældet træ. Tilsvarende bør der være et særligt fokus på, hvordan man kan certificere skovbaserede produkter, f.eks. naturgummi, der produceres af et stort antal smålandbrugere;

22. efterlyser bedre miljøuddannelse i udviklingslande med primærskove, som et vigtigt element i indsatsen for at øge bevidstheden om betydningen af deres egne miljøressourcer. Udvalget påpeger, at det kan have mange fordele at involvere borgerne direkte i disse miljøuddannelsesinitiativer, herunder:

a) større viden om betydningen af de økosystemydelser, som bæredygtigt forvaltede skove og primærskove leverer til samfundet

⁽⁹⁾ I henhold til C40-erklæringen »Good Food Cities« giver byer tilsagn om at tilpasse fødevarerindkøbspolitikkerne til kostvaner, der fremmer planetens sundhed, dvs. de indkøbte fødevarer bør ideelt set stamme fra økologisk landbrug og støtte en generel stigning i forbruget af sunde plantebaserede fødevarer i vores byer, ved at man går bort fra usunde kostvaner, der ikke er bæredygtige https://www.c40.org/press_releases/good-food-cities.

- b) anerkendelse af de talrige direkte og indirekte fordele ved bæredygtig skovforvaltning
- c) en større chance for at sikre gode resultater af lokale tiltag til at begrænse skovrydning og skovforringelse og flere muligheder for at omdanne beskyttelse til bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og dermed bidrage til grønne job og grøn vækst m.m. til gavn for lokalbefolkningen;

23. påpeger, at Kommissionen bør overveje muligheden for at foreslå primærskove som UNESCO-kulturarvssteder for at beskytte dem mod skovrydning og øge chancerne for at sætte fokus på deres beskyttelse i offentligheden;

24. fremhæver, at biodiversitet sammen med multifunktionalitet er et centralt tema, der skal tages højde for i drøftelserne om EU's politiske rammer for skovbrug. Udvalget påpeger, at hver eneste skovrydning, hvorved der fjernes primærskov eller moden naturskov, er forbundet med et tab af biodiversitet, som er typisk for skove og vanskeligt at råde bod på, fordi området vil være stærkt nedbrudt;

25. hilser den nye biodiversitetsstrategi for 2030 omfattende hele EU velkommen, da den højner ambitionsniveauet for EU's fremme af tiltag til at standse tabet af biodiversitet og forringelsen af økosystemer i hele Europa og gør EU førende i verden med hensyn til at tackle den globale biodiversitetskrise, f.eks. ved at etablere beskyttede områder omfattende mindst 30 % af arealet, indføre juridisk bindende EU-mål for naturgenopretning og skrappe beskyttelse af primærskove og urskove, anvende bæredygtig forvaltning af sekundære skove⁽⁶⁾, genoprette forringede økosystemer på land ved at genoprette skove, jord og vådområder og skabe grønne områder i byerne;

26. opfordrer til, at der gøres langt mere for at opfylde målene vedrørende skovbrug i EU's nye biodiversitetsstrategi for 2030, og at man bliver enige om en ambitiøs global politisk ramme for biodiversitet, som skal vedtages på den kommende 15. partskonference under konventionen om den biologiske mangfoldighed (FN's CBD COP 15), også på grundlag af en evaluering af gennemførelsen af strategien frem mod 2020;

27. insisterer på, at handelsaftaler vurderes i forhold til målet om at reducere drivhusgasemissioner og baseres på bæredygtig udvikling. Udvalget opfordrer til, at kapitlerne om bæredygtig skovforvaltning og bekæmpelse af skovrydning styrkes, og til at skovrydning medtages i miljøkonsekvensanalyser. Da afskovningen i Amazonasområdet i Brasilien har nået et rekordstort omfang med en stigning på 84 % i regnskovsbrande⁽⁷⁾, opfordrer udvalget EU og medlemsstaterne til at suspendere ratificeringen af EU/Mercosur, så længe Brasiliens regering ikke gør noget for at vende udviklingen;

28. efterlyser et større bidrag fra et aktivt, tilpasningsparat og deltagerbaseret skovbrug i EU's skovbrugsstrategi for tiden efter 2020, når det handler om at bevare og styrke biodiversiteten, så de fordele, der er forbundet med biodiversitet og økosystemydelser kan udnyttes fuldt ud. Alle disse aktiviteter og bestræbelser bør bidrage til og fremme en mere ambitiøs global politik for biodiversitet, hvor Europa er klar til at påtage sig et ansvarligt lederskab.

Prioritet 4: At omkanalisere midler hen imod en mere bæredygtig arealanvendelse og prioritet 5: At fremme tilgængeligheden og kvaliteten af samt adgangen til oplysninger om skove og råvareforsyningskæder. Støtte forskning og innovation

29. Det Europæiske Regionsudvalg understreger, at de foranstaltninger, som Kommissionen har truffet for at beskytte og genoprette skovene i EU og globalt, skal formidles bredt til de europæiske borgere for at øge støtten til og effektiviteten af disse foranstaltninger;

30. opfordrer Kommissionen til at etablere en europæisk database, der indsamler oplysninger om igangværende og tidligere projekter mellem EU og tredjelande og bilaterale projekter mellem EU-medlemsstater og tredjelande med det formål at vurdere deres indvirkning på verdens skove. Udvalget understreger betydningen af de lokale og regionale myndigheders inddragelse i gennemførelsen af disse projekter;

⁽⁶⁾ <https://www.cbd.int/forest/definitions.shtml>.

⁽⁷⁾ Brasiliens nationale institut for rumforskning 2019.

31. opfordrer indtrængende EU til at iværksætte en strategi for »Industrialisering, digitalisering og dekarbonisering« (I2D) til fremme af økologiske erstatningsmaterialer baseret på træ, hvis oprindelse og CO₂-fodaftryk, forbrugerne informeres om, og som tilskynder til certificering af produkter, som »ikke bidrager til skovrydning«, og dermed fremmer disse materials anvendelse i sektorer som byggeri, tekstiler, kemiske produkter og emballageindustrien;
32. opfordrer EU til at videreudvikle forsknings- og overvågningsprogrammer som Copernicus, det europæiske jordobservationssystem og andre overvågningsprogrammer, der skal føre tilsyn med råvareforsyningskæden for at kunne identificere og tidligt advare om produkter, der har forårsaget skovrydning eller miljøforringelse i produktionsfasen;
33. opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette et europæisk skovagentur i lyset af vigtigheden af at beskytte og genoprette verdens skove.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

III

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

RU'S 139. PLENARFORSAMLING VIA INTERACTIO (HYBRIDMØDE), 30.6.2020-2.7.2020

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Tjenesteydelsespakken: en ajourført holdning fra Europas lokale og regionale myndigheder

(2020/C 324/09)

Ordfører:	Jean-Luc VANRAES (BE/Renew Europe), medlem af kommunalbestyrelsen i Uccle
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et europæisk e-tjenesteydelseskort og dertil knyttede administrative faciliteter COM(2016) 824 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de retlige og operationelle rammer for det europæiske e-tjenesteydelseskort indført ved forordning ...[ESC Regulation] COM(2016) 823 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv COM(2016) 822 final Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 2006/123/EF og forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked COM(2016) 821 final Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om anbefalinger til reformer af reguleringen af liberale erhverv COM(2016) 820 final

POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

Vigtigheden af en omgående fuldførelse af det indre marked for tjenesteydelser

1. Det Europæiske Regionsudvalg anerkender, at det indre marked er et af de vigtigste resultater af EU's politik, og at det udgør grundlaget for konkurrencedygtigheden, velstanden og forbrugernes velfærd i Europa. Udvalget understreger, at et velfungerende indre marked også bidrager til at fremme den økonomiske vækst, innovationen og beskæftigelsen på regionalt og lokalt plan, og at et bedre fungerende indre marked, herunder for tjenesteydelser, er til fordel for de regionale og lokale myndigheder som vigtige offentlige indkøbere;
2. erkender, at det indre marked stadig ikke er færdigudviklet, og at der fortsat er betydelige hindringer. Udvalget understreger, at det kræver et større engagement fra de institutionelle aktører på alle myndighedsniveauer at få gennemført og uddybet det indre marked, og at især medlemsstaterne har et stort ansvar for at sikre en effektiv gennemførelse;
3. understreger, at politikforslag vedrørende det indre marked kan have store regionale og lokale konsekvenser, som bør analyseres omhyggeligt. Territoriale konsekvensanalyser kan være en hjælp til at foretage en grundig og afvejet vurdering af den mulige indvirkning af lovforslag, da de omfatter en lang række aspekter, og de er af afgørende betydning for mange regioner, som ikke deltager direkte i lovgivningsprocessen, men dog gennemfører lovgivningen. RU gentager, at det er parat til at bidrage med sin ekspertise til disse analyser;
4. opfordrer til, at gennemførelsen af det indre marked så vidt muligt foregår med respekt for principperne om lokalt selvstyre. Udvalget minder om, at den europæiske konvention om lokalt selvstyre ⁽¹⁾ anerkender lokale myndigheder som en af de bærende søjler i ethvert demokratisk styre, at beskyttelse og styrkelse af det lokale selvstyre er et vigtigt bidrag til skabelsen af et Europa, der er baseret på principperne om demokrati og decentralisering af magten, og at dette indebærer, at de lokale myndigheder har vide rammer for selvbestemmelse inden for deres ansvarsområder, og med hensyn til hvordan og med hvilke midler disse ansvarsområder og de dertil krævede ressourcer forvaltes;
5. mener, at man bør overveje en mere decentral tilgang til gennemførelsen af det indre marked, således at ansvaret for tilsynet og kontrollen med den korrekte anvendelse af EU-lovgivningen decentraliseres og varetages af agenturer i medlemsstaterne i stil med den decentrale tilgang til anvendelsen af EU's konkurrenceregler. Udvalget mener, at en sådan decentral tilgang dels vil kunne bidrage til at nedbringe den administrative byrde på alle niveauer, dels øge medlemsstaternes følelse af medansvar for det indre marked, hvilket er helt afgørende for, at det bliver velfungerende;
6. påpeger, at mange af de største tilbageværende økonomiske hindringer vedrører tjenesteydelser;
7. understreger, at tjenesteydelser er en vigtig del af den europæiske økonomi, idet de tegner sig for omkring 70 % af både BNP og beskæftigelsen ⁽²⁾, men påpeger, at sektoren i EU er præget af en langsom produktivitetsvækst, svag konkurrence og en stor mangfoldighed af servicesektorer med forskellige karakteristika. Udvalget bemærker, at handelen med tjenesteydelser i EU kun svarer til en tredjedel af handelen med varer i EU og ikke viser tegn på at indhente efterslæbet;
8. understreger, at uberettigede hindringer for levering af tjenesteydelser over grænserne, som i det væsentlige skyldes forskellige nationale regler og procedurer, er en af de væsentligste årsager til sektorens dårlige resultater, og at tjenesteudbydere og kunderne ville få flere muligheder for at udnytte det indre markedes fulde potentiale, hvis disse hindringer blev fjernet. Udvalget understreger desuden, at yderligere tiltag bør baseres på tjenesteudbydernes dokumenterede behov, at den store mangfoldighed af servicesektorer kan kræve en mere sektorspecifik tilgang, og at regionale og lokale myndigheder kan spille en vigtig rolle med hensyn til at løse de problemer, der opstår;
9. understreger, at tjenesteydelser er et vigtigt mellemprodukt i økonomien som en del af de globale værdikæder, og at konkurrencedygtige tjenesteydelser, især forretningstjenesteydelser, har afgørende betydning for produktiviteten og omkostningskonkurrenceevnen i andre sektorer som f.eks. fremstillingssektoren, hvilket er helt afgørende for de regionale og lokale økonomier;

⁽¹⁾ Europarådet, 1985.

⁽²⁾ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Single Market Performance Report 2019, SWD(2019) 444 final.

10. påpeger, at det er ti år siden, at tjenesteydelsesdirektivet trådte i kraft, men at det endnu ikke til fulde er blevet udnyttet til at forbedre den frie bevægelighed for tjenesteydelser, og at tjenesteudbydere inden for en række servicesektorer stadig støder på en lang række hindringer, når de forsøger at etablere sig i en anden medlemsstat eller levere tjenesteydelser midlertidigt på tværs af grænserne. Udvalget bemærker, at det skønnes, at en fjernelse af hindringerne for grænseoverskridende handel med og investeringer i tjenesteydelser inden for de rammer, som allerede er fastsat i tjenesteydelsesdirektivet, vil kunne øge EU's BNP med 1,7 %;

11. konstaterer, at kun ét af Kommissionens lovforslag i tjenesteydelsespakken er blevet vedtaget, nemlig direktivet om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv. Endvidere konstaterer det, at lovforslaget om et europæisk e-tjenesteydelseskort er blevet bremsat i lovgivningsprocessen, og at det går meget langsomt med forslaget til direktiv om en meddelelsesprocedure for tilladelsesordninger og krav vedrørende tjenesteydelser;

12. opfordrer Kommissionen til at foretage en analyse af de mest almindelige forretnings- og erhvervsaktiviteter i hver medlemsstat, som allerede kan drage fordel af det gældende tjenesteydelsesdirektiv, således at der hurtigst muligt kan udarbejdes en udtømmende liste over unødvendige omkostninger og flaskehalse for iværksættere. Udvalget opfordrer også Kommissionen til hurtigst muligt at udarbejde en henstilling indeholdende en standardmodel for kontaktpunkter som omhandlet i direktivets artikel 6, således at medlemsstaterne kan følge en fælles model, der gør det så let som muligt for tjenesteudbydere at anvende dem på deres eget sprog. Dette er allerede tilfældet for tekniske forskrifter, hvor sagerne behandles effektivt og med lave oversættelsesomkostninger;

13. bemærker, at Domstolens afgørelse i Visser Vastgoed-sagen⁽³⁾ kan have betydelige virkninger for de lokale og regionale myndigheder, og mener, at EU-lovgivningen bør tage hånd om dette, og at forslaget til direktiv om en meddelelsesprocedure er den rigtige ramme herfor;

14. mener, at virkningerne af Visser Vastgoed-sagen ikke nødvendigvis vil være begrænset til en meddelelsespligt vedrørende arealudnyttelsen til detailhandelstjenester i lokalplaner, men potentielt kan være mere vidtrækkende;

15. anerkender, at et velfungerende indre marked er vigtigt for grænseregioner, og opfatter EU's instrumenter for grænseoverskridende samarbejde såsom EGTs'er⁽⁴⁾ som nyttige i den henseende.

Det europæiske e-tjenesteydelseskort

16. Det Europæiske Regionsudvalg konstaterer, at Europa-Parlamentet har afvist Kommissionens forslag om et e-tjenesteydelseskort og opfordret til, at Kommissionen trækker forslaget tilbage. Udvalget bemærker derudover, at Rådet ikke har kunnet nå frem til en fælles holdning om forslaget, og minder om, at det for at støtte virksomheder, der tilbyder grænseoverskridende tjenesteydelser, er nødvendigt at gennemføre foranstaltningerne i det nuværende direktiv om tjenesteydelser, såsom de enkelte kontaktpunkter, på korrekt vis;

17. minder medlovgiverne om, at den oprindelige ide med e-tjenesteydelseskortet, som forslaget ikke realiserede, var, at det skulle være mindre administrativt besværligt og forbundet med færre omkostninger for udbydere af tjenesteydelser over grænserne, især for SMV'er, at opfylde de administrative formaliteter;

18. påpeger, at hvis e-tjenesteydelseskortet ikke indføres, vil omkostningerne til opfyldelse af de administrative formaliteter stadig være de samme for udbydere af tjenesteydelser på tværs af grænserne, og at meningen med e-tjenesteydelseskortet var at halvere disse omkostninger, hvilket ville have været til stor fordel for SMV'er;

19. gør derfor opmærksom på, at der er behov for væsentlige fremskridt i retning mod at forenkle administrationen for tjenesteudbydere og mindske de unødige omkostninger, de stadig skal afholde. Udvalget påpeger imidlertid, at den lovgivningsmæssige, tekniske og administrative byrde ved at indføre e-tjenesteydelseskortet skal stå i et rimeligt forhold til de forventede fordele for de lokale og regionale myndigheder;

⁽³⁾ Fælles sager C-360/15 og C-31/16, afgjort den 30. januar 2018.

⁽⁴⁾ Den europæiske gruppe for territorialt samarbejde.

20. minder medlovgiverne om, at det af tjenesteydelsesdirektivet fremgår, at medlemsstaterne ikke må stille overlappende krav, dvs. krav, som svarer til krav, tjenesteudbyderen allerede har opfyldt i en anden medlemsstat. Udvalget bemærker imidlertid, at håndhævelsen heraf stadig er mangelfuld i praksis, og at tjenesteudbydere derfor ofte mødes af samme krav som nationale virksomheder, til trods for at de allerede har opfyldt tilsvarende eller lignende krav i deres egen medlemsstat;

21. minder medlovgiverne om, at kompleksiteten af samarbejdet mellem de nationale myndigheder og den deraf følgende administrative byrde, som den foreslåede procedure for e-tjenesteydelseskortet ville medføre, var blandt de vigtigste årsager til, at der ikke blev opnået et kompromis i forhandlingerne om dette spørgsmål. Udvalget opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at koncentrere sig om enkle og klare regler for samarbejde mellem myndighederne i dens fremtidige forslag;

22. fremhæver, at de store forskelle i retlig form og krav til ejerforhold i medlemsstaterne også udgør en hindring for etableringsfriheden inden for forretningsservice-sektoren;

23. bemærker endvidere, at tjenesteudbydere har store vanskeligheder med at tegne den lovpligtige erhvervsansvars-forsikring, når de ønsker at tilbyde deres tjenester i en anden medlemsstat;

24. fremhæver ligeledes, at der i den nationale sektorspecifikke lovgivning ikke altid foretages den nødvendige sondring mellem krav til tjenesteudbydere, der ønsker at etablere virksomhed, og tjenesteudbydere, der midlertidigt ønsker at levere tjenester over grænserne, hvilket fører til usikkerhed og uforholdsmæssige reguleringsmæssige krav til udbydere af tjenester over grænserne;

25. beklager, at de ovennævnte hindringer ikke er blevet fjernet, men stadig er en af årsagerne til den begrænsede integration af tjenesteydelser i det indre marked inden for den ramme, som allerede udgøres af tjenesteydelsesdirektivet;

26. opfordrer derfor kraftigt de øvrige institutioner til at finde et fælles grundlag for at tackle de problemer, som lovforslaget om e-tjenesteydelser skulle løse, og dermed bane vej for en bedre gennemførelse på grundlag af tjenesteydelsesdirektivet;

27. er klar over, at medlemsstaterne ser forskelligt på kravene til udvælgelse af tjenesteudbydere til at deltage i udbud, hvilket kan være en hindring for det indre marked. Derfor bør potentialet i EU-instrumenter udnyttes til så vidt muligt at ensrette disse tilgange;

28. gør opmærksom på tjenesteydelsesdirektivets bestemmelser rettet mod at øge aktiviteterne over grænserne og udvikle et egentligt indre marked for tjenesteydelser ved at skabe større overensstemmelse mellem reglerne for liberale erhverv på EU-niveau og opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag til initiativer, der tilskynder branche-organisationerne på EU-niveau til at udnytte disse muligheder til at fremme den frie bevægelighed for tjenesteudbydere;

29. understreger betydningen af tjenesteydelsesdirektivet og dets bidrag til den frie bevægelighed for tjenesteydelser i det indre marked. Udvalget fremhæver samtidig, at virksomheder, navnlig SMV'er og offentlige myndigheder, står over for mange udfordringer, når de anvender direktivets regler.

Meddelelsesprocedure

30. Det Europæiske Regionsudvalg noterer sig Domstolens afgørelse i Visser Vastgoed-sagen og den juridiske usikkerhed, den kan medføre for de lokale og regionale myndigheder⁽⁵⁾, navnlig hvad angår meddelelsespligten. Desuden er det ikke kun detailtjenester og arealanvendelse, men også andre af de lokale og regionale myndigheders reguleringsaktiviteter, der kan blive berørt;

⁽⁵⁾ Der er over 95 000 kommuner i EU med enorme forskelle i størrelse og kapacitet. I princippet kan der i Tyskland og Østrig samlet set være op til 250 000 lokalplaner, der er omfattet af tjenesteydelsesdirektivet og meddelelsespligten (Foreløbig rapport af 15. januar 2020 om et studie bestilt af RU om konsekvenserne for de lokale og regionale myndigheder af meddelelsesdirektivet i lyset af Domstolens afgørelse fra januar 2018).

31. ser en mulighed for, at forbedringen af meddelelsesproceduren i tjenesteydelsespakken kan bruges til at tackle de spørgsmål, som Domstolens afgørelse har affødt, og opfordrer medlovgiverne til, at de under de igangværende forhandlinger om meddelelsesproceduren koncentrerer kræfterne om at finde løsninger, som også garanterer den nødvendige retssikkerhed under proceduren;
32. understreger, at mange lokale og regionale myndigheder skal tackle kapacitets- og ressourcemæssige udfordringer for at kunne klare den administrative byrde forbundet med den nuværende lovbestemte meddelelsespligt, der følger af Domstolens afgørelse, og at der under en ny meddelelsesprocedure bør tages højde for dette, således at den administrative byrde mindskes så meget som muligt;
33. peger på behovet for at finde den rette balance mellem den indsats, som meddelelsespligten fordrer, og merværdien af at nå tjenesteydelsesdirektivets mål, idet man skal huske på, at de fleste lokale og regionale regler har ubetydelig indvirkning på det indre marked og sandsynligvis opfylder kravene i tjenesteydelsesdirektivet;
34. fremhæver, at en ny meddelelsesprocedure ikke bør medføre forsinkelser i vedtagelsen af lokal og regional regulering, da forsinkelser af den art påvirker alle berørte parter negativt og hæmmer den økonomiske aktivitet og investeringerne (i f.eks. detailsektoren og den deraf følgende ejendomsudvikling);
35. opfordrer til tilstrækkelig åbenhed og vilje til dialog fra Kommissionens side i forbindelse med den nye meddelelsesprocedure, især under den del af proceduren, hvor Kommissionen vurderer, om lokal eller regional regulering er i overensstemmelse med tjenesteydelsesdirektivet;
36. insisterer på, at der er behov for at gennemføre tjenesteydelsesdirektivet effektivt, og foreslår derfor, at Kommissionen fremlægger et sæt kvantitative og/eller kvalitative kriterier for vurderingen af, hvilken type lokal og regional regulering der kan undtages fra meddelelsespligten i henhold til tjenesteydelsesdirektivet, dog må denne undtagelse ikke hindre gennemførelsen af tjenesteydelsesdirektivet;
37. foreslår, at Kommissionen undersøger, om gennemførelsen på visse områder, bl.a. meddelelsespligten, kan decentraliseres og knyttes sammen med kvantitative og/eller kvalitative kriterier, da dette kunne sikre en mere effektiv gennemførelse og en mere nøjagtig vurdering af den regionale og lokale offentlige interesse, og dermed ville principperne om lokalt selvstyre og nærhed være overholdt;
38. fremhæver vigtigheden af principperne om ikkeforskelsbehandling, proportionalitet og offentlig interesse som anvendt i tjenesteydelsesdirektivet og understreger hvad angår lokal og regional regulering, at regler vedrørende arealudvikling og -udnyttelse og by- og regionalplanlægning i henhold til betragtning 9 er udtrykkeligt undtaget fra tjenesteydelsesdirektivets anvendelsesområde.

Bruxelles, den 1. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Den europæiske klimalov: rammerne for at opnå klimaneutralitet

(2020/C 324/10)

Ordfører:	Juan Manuel MORENO BONILLA (ES/EPP), ministerpræsident for regionen Andalusien
Basisdokument:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) COM(2020) 80 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Anbefalet ændring 1

Betragtning 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(5) Unionens og medlemsstaternes klimaindsats har til formål at beskytte mennesker og planeten, velfærd, velstand, sundhed, fødevarsystemerne, økosystemernes integritet og biodiversiteten mod truslen fra klimaændringer inden for rammerne af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og med henblik på at opfylde målene i Parisaftalen, maksimere velstanden inden for klodens begrænsninger og mindske samfundets sårbarhed over for klimaændringer.	(5) Unionens, medlemsstaternes og de lokale og regionale myndigheders klimaindsats har til formål at beskytte mennesker og planeten, velfærd, velstand, sundhed, fødevarsystemerne, økosystemernes integritet og biodiversiteten mod truslen fra klimaændringer inden for rammerne af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og med henblik på at opfylde målene i Parisaftalen, maksimere velstanden inden for klodens begrænsninger og mindske samfundets sårbarhed over for klimaændringer.

Begrundelse

Den lokale og regionale indsats er afgørende for at nå målet om klimaneutralitet, hvilket anerkendes i Parisaftalen, og de lokale og regionale myndigheders foranstaltninger stemmer fuldt og helt overens med de mål, der er opstillet i betragtningen. Det vil derfor være en forsømmelse ikke at inddrage dem.

Anbefalet ændring 2

Betragtning 14

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(14) Tilpasning er et nøgleelement i den langsigtede globale indsats over for klimaændringer. Medlemsstaterne og Unionen bør derfor forbedre deres tilpasningskapacitet, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer som fastsat i artikel 7 i Parisaftalen og maksimere de gensidige fordele i samspillet med andre miljøpolitikker og anden miljølovgivning. Medlemsstaterne bør vedtage omfattende nationale tilpasningsstrategier og -planer.	(14) Tilpasning er et nøgleelement i den langsigtede globale indsats over for klimaændringer. Medlemsstaterne og Unionen bør derfor forbedre deres tilpasningskapacitet, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer som fastsat i artikel 7 i Parisaftalen og maksimere de gensidige fordele i samspillet med andre miljøpolitikker og anden miljølovgivning. Medlemsstaterne bør vedtage omfattende nationale tilpasningsstrategier og -planer, der tager højde for den økonomiske, sociale og geografiske mangfoldighed i de europæiske regioner og for de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi.

Begrundelse

Territoriale faktorer spiller en afgørende rolle, når der skal træffes det rigtige valg mellem politikker, der skal styrke modstandsdygtigheden og tilpasningsbestrebelse. Geografiske, klimatiske, sociale og økonomiske overvejelser er vigtige for at kunne vurdere sårbarheden, håndtere risiciene og identificere de fremtidige scenarier for klimavariablerne. Udformningen af prognoseværktøjer, der kan anvendes i forbindelse med tilpasningen og til at styrke modstandsdygtigheden, og som kan tilpasses de forskellige regionale og lokale forhold, vil være et vigtigt skridt fremad i udviklingen af disse strategier.

Anbefalet ændring 3

Betragtning 17

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(17) Kommissionen bebudede i sin meddelelse »Den europæiske grønne pagt« sin hensigt om at foretage en vurdering og fremsætte forslag med henblik på at øge Unionens mål for reduktionen af drivhusgasemissioner i 2030 for at sikre dette reduktionsmåls overensstemmelse med målet om klimaneutralitet senest i 2050. I samme meddelelse understregede Kommissionen, at alle EU-politikker bør bidrage til målet om klimaneutralitet, og at alle sektorer bør løfte deres del af opgaven. Senest i september 2020 bør Kommissionen på grundlag af en omfattende konsekvensanalyse og under hensyntagen til sin analyse af de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som forelægges Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹⁾, foretage en gennemgang af Unionens 2030-mål for klimaet og undersøge mulighederne for et nyt 2030-mål på 50 til 55 % reduktion af emissionerne sammenlignet med niveauerne i 1990. Såfremt den finder det nødvendigt at ændre Unionens mål for 2030, bør den fremsætte forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af denne forordning i relevant omfang. Derudover bør Kommissionen senest den 30. juni 2021 vurdere, hvordan EU-lovgivningen til gennemførelse af dette mål bør ændres med henblik på at opnå emissionsreduktioner på 50 til 55 % sammenlignet med 1990. ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).	(17) Kommissionen bebudede i sin meddelelse »Den europæiske grønne pagt« sin hensigt om at foretage en vurdering og fremsætte forslag med henblik på at øge Unionens mål for reduktionen af drivhusgasemissioner i 2030 for at sikre dette reduktionsmåls overensstemmelse med målet om klimaneutralitet senest i 2050. I samme meddelelse understregede Kommissionen, at alle EU-politikker bør bidrage til målet om klimaneutralitet, og at alle sektorer bør løfte deres del af opgaven. Så hurtigt som muligt og senest i begyndelsen af september 2020 bør Kommissionen på grundlag af en omfattende konsekvensanalyse og under hensyntagen til sin analyse af de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som forelægges Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹⁾, foretage en gennemgang af Unionens 2030-mål for klimaet og undersøge mulighederne for et nyt 2030-mål på mindst 55 % reduktion af emissionerne sammenlignet med niveauerne i 1990. Såfremt den finder det nødvendigt at ændre Unionens mål for 2030, bør den fremsætte forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af denne forordning i relevant omfang. Derudover bør Kommissionen senest den 30. juni 2021 vurdere, hvordan EU-lovgivningen til gennemførelse af dette mål bør ændres med henblik på at opnå emissionsreduktioner på mindst 55 % sammenlignet med 1990. ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

Begrundelse

Hvis vi ønsker, at en EU-genopretningsplan er grøn, og at de investeringer, der foretages nu, fører i retning af en indfrielse af 2030-målene og i sidste ende 2050-målene, skal konsekvensanalysen af de lovgivningsmæssige rammer for 2030 være ambitiøs og offentliggøres så hurtigt som muligt.

Anbefalet ændring 4

Betragtning 18

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(18) For at sikre, at Unionen og medlemsstaterne fortsat er på rette vej til at nå målet om klimaneutralitet og opnå fremskridt med hensyn til tilpasning, bør Kommissionen regelmæssigt vurdere fremskridtene. Hvis de kollektive fremskridt, som medlemsstaterne gør med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, er utilstrækkelige, eller Unionens foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden eller mindske sårbarheden, bør Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne. Kommissionen bør også regelmæssigt vurdere relevante nationale foranstaltninger og fremsætte henstillinger, såfremt den konstaterer, at en medlemsstats foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer.	(18) For at sikre, at Unionen og medlemsstaterne fortsat er på rette vej til at nå målet om klimaneutralitet og opnå fremskridt med hensyn til tilpasning, bør Kommissionen regelmæssigt måle og vurdere fremskridtene og stille alle relevante data til rådighed for offentligheden. Hvis de kollektive fremskridt, som medlemsstaterne gør med hensyn til at nå målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, er utilstrækkelige (målene opfyldes ikke til tiden eller i det nødvendige omfang), eller Unionens foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet senest i 2050 eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden eller mindske sårbarheden, bør Kommissionen træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne. Kommissionen bør også regelmæssigt vurdere relevante nationale foranstaltninger og fremsætte henstillinger, såfremt den konstaterer, at en medlemsstats foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer.

Begrundelse

En effektiv overvågning af fremskridtene kan øge synligheden, gennemsigtigheden og følelsen af medansvar for bestræbelserne på at opnå klimaneutralitet. Derfor bør de indsamlede data være tilgængelige til enhver tid og ikke kun i de regelmæssige rapporter. Der bør nævnes en konkret tidshorisont for opfyldelse af målene.

Anbefalet ændring 5

Betragtning 20

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(20) Eftersom borgerne spiller en vigtig rolle i at fremme omstillingen til klimaneutralitet, bør der gøres en indsats for at fremme et stærkt offentligt og socialt engagement i klimaindsatsen. Kommissionen bør derfor søge at samarbejde med alle dele af samfundet og sætte dem i stand til at træffe foranstaltninger , der fører henimod et klimaneutralt samfund, herunder ved at lancere en europæisk klimapagt.	(20) Eftersom borgerne spiller en vigtig rolle i at fremme omstillingen til klimaneutralitet, bør der gøres en indsats for at fremme et stærkt offentligt og socialt engagement i klimaindsatsen. Kommissionen bør derfor søge at samarbejde med alle dele af samfundet med det formål at styrke tovejssamarbejde, informationsudveksling og en fælles indsats for bevidstgørelse , der fører henimod et klimaneutralt samfund, herunder ved at lancere en europæisk klimapagt som et innovativt forvaltningsredskab for at inddrage lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundet og borgerne i almindelighed .

Begrundelse

Realiseringen af et klimaneutralt og klimarobust samfund skal bygge på udveksling af information og social bevidstgørelse. Styrkelsen af disse instrumenter er en opgave, hvor Kommissionen kan gå forrest i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af sine offentlige politikker, i det omfang der er tale om tværgående tiltag. De foreslåede tiltag hører derimod under de sektorspecifikke foranstaltninger, som de nationale, regionale og lokale myndigheder i givet fald vil gennemføre.

Anbefalet ændring 6

Betragtning 21

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
(21) For at sikre forudsigelighed for og tillid blandt alle økonomiske aktører, herunder virksomheder, arbejdstagere, investorer og forbrugere, og sikre en uigenkaldelig omstilling til klimaneutralitet og en gradvis reduktion over tid samt for at bidrage til vurderingen af sammenhængen mellem foranstaltninger og fremskridt i forhold til målet om klimaneutralitet bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med henblik på at fastlægge en kurs for opnåelse af drivhusgasneutralitet senest 2050. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den institutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.	(21) For at sikre forudsigelighed for og tillid blandt alle økonomiske aktører, herunder virksomheder, arbejdstagere, investorer og forbrugere, og sikre en uigenkaldelig omstilling til klimaneutralitet og en gradvis reduktion over tid samt for at bidrage til vurderingen af sammenhængen mellem foranstaltninger og fremskridt i forhold til målet om klimaneutralitet foreslår Kommissionen en kurs for opnåelse af drivhusgasneutralitet senest 2050. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af sit forslag gennemfører relevante høringer, især på ekspertniveau og med myndighederne i medlemsstaterne herunder de regionale og lokale myndigheder.

Begrundelse

Fjerne enhver reference til, at kursen fastlægges på grundlag af delegerede retsakter. Kommissionen bør blot foreslå en kurs og evaluere fremskridtene.

Anbefalet ændring 7

Artikel 2, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på henholdsvis EU-plan og nationalt plan til at sikre, at man kollektivt når det i stk. 1 fastsatte mål om klimaneutralitet, under hensyntagen til vigtigheden af at fremme retfærdighed og solidaritet mellem medlemsstaterne.	De relevante EU-institutioner og medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger på henholdsvis EU-plan og nationalt plan til at sikre, at man kollektivt gennemfører det i stk. 1 fastsatte mål om klimaneutralitet i EU's byer og regioner , under hensyntagen til vigtigheden af at fremme retfærdighed og solidaritet mellem medlemsstaterne.

Begrundelse

Ansvar for gennemførelsen af klimalogivningen ligger hovedsageligt hos EU's byer og regioner. Det synes derfor nødvendigt at ændre ordlyden.

Anbefalet ændring 8

Artikel 2, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Senest i september 2020 foretager Kommissionen i lyset af det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet en gennemgang af Unionens 2030-mål for klimaet, jf. artikel 2, stk. 11, i forordning (EU) 2018/1999, og den undersøger mulighederne for et nyt 2030-mål for emissionsreduktionerne på 50 til 55 % sammenlignet med 1990. Hvis Kommissionen anser det for nødvendigt at ændre dette mål, fremsætter den forslag til Europa-Parlamentet og Rådet i det omfang, det er relevant.	Så hurtigt som muligt og senest i begyndelsen af september 2020 foretager Kommissionen i lyset af det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet en gennemgang af Unionens 2030-mål for klimaet, jf. artikel 2, stk. 11, i forordning (EU) 2018/1999, og den undersøger mulighederne for et nyt 2030-mål for emissionsreduktionerne på mindst 55 % sammenlignet med 1990. Hvis Kommissionen anser det for nødvendigt at ændre dette mål, fremsætter den forslag til Europa-Parlamentet og Rådet i det omfang, det er relevant.

Begrundelse

Ændringsforslaget følger samme logik som ændringsforslaget vedrørende betragtning 17.

Anbefalet ændring 9

Artikel 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kursen med henblik på at opnå klimaneutralitet	Kursen med henblik på at opnå klimaneutralitet
1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge en kurs frem til 2050 på EU-plan for at nå det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet. Senest seks måneder efter hver af de globale statusopgørelser, som er omhandlet i artikel 14 i Parisaftalen, foretager Kommissionen en gennemgang af kursen .	1. Kommissionen får til opgave at foreslå ændringer til denne forordning ved at foreslå en kurs frem til 2050 på EU-plan for at nå det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet. Senest seks måneder efter hver af de globale statusopgørelser, som er omhandlet i artikel 14 i Parisaftalen, foretager Kommissionen en evaluering af de fremskridt, der er blevet gjort i retning af indfrielsen af målsætningen om klimaneutralitet .
2. Kursen tager sit udgangspunkt i Unionens 2030-mål for klimaet, jf. artikel 2, stk. 3.	2. Kursen tager sit udgangspunkt i Unionens 2030-mål for klimaet, jf. artikel 2, stk. 3.
3. Når Kommissionen fastlægger en kurs i overensstemmelse med stk. 1, tager den hensyn til følgende:	3. Når Kommissionen foreslår en kurs i overensstemmelse med stk. 1, tager den hensyn til følgende:

Begrundelse

Fjerne enhver reference til, at kursen fastlægges på grundlag af delegerede retsakter. Kommissionen bør blot foreslå en kurs og evaluere fremskridtene.

Anbefalet ændring 10

Artikel 3, stk. 3), litra e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
e) retfærdighed og solidaritet mellem og i medlemsstaterne	e) retfærdighed og solidaritet mellem og i medlemsstaterne under fuld hensyntagen til EU's territoriale samhørighed

Begrundelse

De kriterier, der skal bane vejen for klimaneutralitet, skal utvetydigt tage hensyn til EU's regionale samhørighed.

Anbefalet ændring 11

Artikel 3, stk. 3, litra k) og l), nyt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	k) tilsagnet om at udvise globalt lederskab inden for klimaneutralitet
	l) vurderinger af CO₂-fodaftrykket, vandfodaftrykket og biodiversitetsfodaftrykket i handelsforbindelser med tredjelande samt EU's forpligtelser i henhold til relevante internationale traktater.

Begrundelse

Den Europæiske Union er fast besluttet på at spille en fremtrædende og indflydelsesrig rolle på internationalt plan og gå forrest i den grønne, retfærdige og solidariske omstilling, som stater og regioner skal gennemføre for at nå målet om klimaneutralitet inden 2050 uden at lade nogen i stikken. I betragtning af karakteren og den globale dimension af klimaændringerne og deres socioøkonomiske virkninger, som ikke lader sig standse af grænser, er dette en mulighed for at indarbejde Den Europæiske Unions intentioner i lovgivningen og arbejde for, at alle dens politikker og foranstaltninger møntet på klimaneutralitet inddrager de lande og regioner uden for EU, som Unionen har forbindelser med, så de efterlever samme principper som dem, der ligger til grund for denne forordning.

Desuden bør Den Europæiske Union tage hensyn til CO₂-fodafttrykket og vandfodafttrykket for produkter, der importeres fra tredjelande, idet dette ikke blot vil bidrage til at styrke konkurrenceevnen for vores økonomi, men også styrke EU's førende rolle inden for klimaneutralitet ved hjælp af kravet om globale standarder.

Anbefalet ændring 12

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører tilpasningsstrategier og -planer, som skal indeholde omfattende rammer for risikohåndtering, der bygger på robuste klima- og sårbarhedsreferencescenarier og fremskridtsvurderinger.	2. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører tilpasningsstrategier og -planer, som skal indeholde omfattende rammer for risikohåndtering, der bygger på robuste klima- og sårbarhedsreferencescenarier og fremskridtsvurderinger. <i>Medlemsstaterne sikrer, at det regionale og lokale perspektiv og fjernområders perspektiv integreres i udarbejdelsen og gennemførelsen af deres tilpasningsstrategier og -planer.</i>

Begrundelse

Klimaændringernes konsekvenser er ulige fordelt mellem de forskellige områder, idet effekten afhænger af en lang række faktorer. Klimaændringernes indvirkning er forskellig alt efter geografisk placering, den socioøkonomiske situation og kort sagt af risikoniveau, eksponeringsgrad og sårbarhed.

Derfor er det nødvendigt at sondre mellem regionale eller sågar lokale niveauer, når risiciene i tilknytning til klimaændringernes effekt vurderes på grundlag af geografiske og samfundsøkonomiske faktorer. På trods af klimaproblematikkens globale karakter bør tilpasningen derfor ske på grundlag af det enkelte områdes karakteristika og afhængigt af klimaændringernes specifikke følgevirkninger og omfang. Dette udelukker ikke, at disse politikker kan udvikles inden for rammerne af forpligtende fælles strategier, der udarbejdes på et højere niveau.

Anbefalet ændring 13

Artikel 5, stk. 2a, nyt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	2a. Den i stk. 1 omhandlede vurdering og den i stk. 2 omhandlede gennemgang foretages på grundlag af et fælles EU-informationssystem, der er tilgængeligt for offentligheden, og som integrerer de oplysninger, der leveres af de forskellige involverede aktører, som bidrager til at nå målet om klimaneutralitet og fremme tilpasningen. Der fastsættes krav, som garanterer standardisering og ensartethed i oplysningerne, så det sikres, at der er tale om data som er brugervenlige, tilgængelige, interoperable og videreanvendelige. Systemet udnytter de muligheder, som digitaliseringen og de nye teknologier giver.

Begrundelse

For at tilskynde samfundet som helhed til at deltage i opfyldelsen af målene i den europæiske klimalov er det vigtigt, at den indeholder nøjagtige oplysninger af høj kvalitet, der kan danne grundlag for beslutningstagning og fastlæggelse af hensigtsmæssige politikker og foranstaltninger. Det er derfor nødvendigt at definere bedste praksis for indsamling og formidling af information og standardisere og harmonisere behandlingen af denne. Det er også nødvendigt at etablere et system til løbende forbedring af denne information og udnytte de nye teknologiers potentiale til at lette udvekslingen af data mellem de involverede aktører med henblik på at udnytte synergier og optimere brugen af ressourcer.

Anbefalet ændring 14

Artikel 5, stk. 3

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
3. Hvis Kommissionen på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 1 og 2, konstaterer, at EU-foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, eller at fremskridtene i retning af enten målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, er utilstrækkelige, træffer den de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne samtidig med gennemgangen af den i artikel 3, stk. 1, omhandlede kurs.	3. Hvis Kommissionen på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, og den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, konstaterer, at EU-foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med det i artikel 2, stk. 1, fastsatte mål om klimaneutralitet eller er utilstrækkelige til at sikre fremskridt med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, eller at fremskridtene i retning af enten målet om klimaneutralitet eller med hensyn til tilpasning, jf. artikel 4, er utilstrækkelige, træffer den de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med traktaterne samtidig med gennemgangen af den i artikel 3, stk. 1, omhandlede kurs.

Begrundelse

Større sammenhæng i teksten med nøjagtige henvisninger til samme artikel med udgangspunkt i formålet med de nævnte stykker.

Anbefalet ændring 15

Artikel 6, stk. 2a, nyt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	2a. <i>Det i artikel 5, stk. 2a, omhandlede informations-system skal indeholde en oversigt over strategier, foranstaltninger og bedste praksis med det formål at fremme overensstemmelsen mellem medlemsstaternes foranstaltninger og Kommissionens henstillinger.</i>

Begrundelse

For at gøre det så enkelt som muligt for medlemsstaterne at følge Kommissionens henstillinger, anses det for nødvendigt, at de får adgang til nøjagtige oplysninger af høj kvalitet, der kan danne grundlag for beslutningstagning og fastlæggelse af hensigtsmæssige politikker og foranstaltninger. Videngrundlaget skal øges, formidlingen af innovative initiativer og strategier bør forbedres, og EU bør fremme udvekslingen af bedste praksis med henblik på at styrke solidariteten mellem medlemsstaterne, udnytte synergier og optimere brugen af ressourcer.

Anbefalet ændring 16

Artikel 7, stk. 1, litra f), nyt

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	f) <i>supplerende oplysninger fra lokale og regionale myndigheder om fremskridt og territoriale konsekvenser.</i>

Begrundelse

I betragtning af den afgørende rolle, som Europas regioner og byer vil spille i gennemførelsen af de forskellige politikker, der falder ind under klimalovens rammer, er det nødvendigt at tage hensyn til deres synspunkter i forbindelse med kursændringer på vejen mod klimaneutralitet.

Anbefalet ændring 17

Artikel 7, stk. 1, litra e)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
e) eventuelle supplerende oplysninger om miljømæssigt bæredygtige investeringer fra Unionens og medlemsstaternes side, herunder, under forudsætning af tilgængelighed, investeringer i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/... [klassificeringsforordningen].	e) eventuelle supplerende oplysninger om miljømæssigt bæredygtige investeringer fra Unionens, medlemsstaternes og de regionale og lokale myndigheders side, herunder, under forudsætning af tilgængelighed, investeringer i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/... [klassificeringsforordningen].

Begrundelse

Selv om deres investeringer er mindre end Unionens og medlemsstaternes investeringer, vil det sikre fuld respekt for Den Europæiske Unions territoriale mangfoldighed i forbindelse med kursændringer på vejen mod klimaneutralitet, hvis der tages højde for de lokale og regionale myndigheders investeringer. Desuden fokuserer Europas regioner og byer ofte på innovation på bæredygtighedsområdet, hvilket der bør tages behørigt højde for ved fastsættelsen af ambitiøse mål for fremtiden.

Anbefalet ændring 18

Artikel 8

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen søger at samarbejde med alle dele af samfundet og sætte dem i stand til at træffe foranstaltninger, der fører hen imod et klimaneutralt samfund. Kommissionen fremmer en inklusiv og tilgængelig proces på alle niveauer, herunder på nationalt, regionalt og lokalt plan, og med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, borgerne og civilsamfundet med henblik på udveksling af bedste praksis og for at identificere foranstaltninger, der kan bidrage til at nå målene i denne forordning. Derudover kan Kommissionen også trække på de klima- og energidialoger på flere niveauer, som medlemsstaterne har etableret i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2018/1999.	Kommissionen søger at samarbejde med alle dele af samfundet og sætte dem i stand til at træffe brede foranstaltninger, der fører hen imod et klimaneutralt samfund. Kommissionen fremmer en inklusiv og tilgængelig proces på alle niveauer, herunder på nationalt, regionalt og lokalt plan, og med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, borgerne og civilsamfundet med henblik på udveksling af bedste praksis og for at identificere foranstaltninger, der kan bidrage til at nå målene i denne forordning. Navnlig bør Kommissionen som led i genopretningen efter covid-19-krisen tage udgangspunkt i og støtte den direkte forbindelse mellem borgere, lokale virksomheder og deres lokale og regionale myndigheder, eftersom tilvejebringelsen af et klimasikret samfund og sikringen af lokalbefolkningernes støtte vil afhænge af denne forbindelse. Derudover kan Kommissionen også trække på de klima- og energidialoger på flere niveauer, som medlemsstaterne har etableret i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) 2018/1999, samt på aktiviteterne som led i klimapagten.

Begrundelse

Realiseringen af et klimaneutralt og klimarobust samfund skal bygge på udveksling af information og social bevidstgørelse. Styrkelsen af disse instrumenter er en opgave, hvor Kommissionen kan gå forrest i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af sine offentlige politikker, i det omfang der er tale om tværgående tiltag. De foreslåede tiltag hører derimod under de sektorspecifikke foranstaltninger, som de nationale, regionale og lokale myndigheder i givet fald vil gennemføre. Der er brug for en grøn genopretning. For at kunne virkeliggøre denne skal EU's borgere og virksomheder imidlertid tilslutte sig denne ambition. Lokale og regionale myndigheder har her en central rolle at spille.

Anbefalet ændring 19

Artikel 9

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Udøvelse af de delegerede beføjelser	
1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 1, tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser. 2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra ... [OP: date of entry into force of this Regulation]. 3. Den i artikel 3, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft. 4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016. 5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom. 6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.	

Begrundelse

Kommissionens anvendelse af delegerede retsakter til at gennemgå målene er uforenelig med artikel 290 i TEUF.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg bemærker, at den grønne europæiske pagt er et af EU's flagskibsinitiativer, men understreger, at den nyligt offentliggjorte vækststrategi for det europæiske projekt og den nyligt offentliggjorte meddelelse fra Kommissionen om EU's budget, styrker genopretningsplanen og sikrer en hurtig og fuldstændig genopretning efter den aktuelle sundhedskrise og økonomiske krise. Udvalget understreger, at den grønne pagts vigtigste formål bør være en omstilling til klimaneutralitet senest i 2050, samtidig med at den stimulerer en hurtig og bæredygtig økonomisk genopretning, og udvalget anerkender, at omstillingen medfører nye muligheder for Europa og dets borgere i retning af et mere modstandsdygtigt samfund og en mere robust økonomi;

2. støtter forankringen af EU's langsigtede mål om klimaneutralitet ved hjælp af en passende retligt forpligtende målsætning som et nødvendigt skridt, der kan lede det europæiske projekt i retning af irreversibel klimaneutralitet i 2050. Dette tilsagn er nødvendigt for at konsolidere Den Europæiske Unions position som førende i verden inden for klimainsatsen og som ambassadør for fastholdelsen af de store ambitioner om nettodrivhusgasemissioner på nul og for vigtigheden af at øge optagelsen af drivhusgasser. Samtidig ønsker EU at opbygge tillid hos sine borgere, virksomheder og civilsamfundet og dermed sikre en inklusiv og samordnet indsats. I denne sammenhæng vil det også være vigtigt allerede nu at overveje politikken efter 2050, hvor det er sandsynligt, at der fortsat vil være brug for et varigt system af negative emissioner. Det er i denne forbindelse ligeledes vigtigt at udvikle begrebet klimaretfærdighed på tværs af generationerne og tage højde for det i den igangværende og fremtidige beslutningstagning;

3. påpeger, at den aktuelle sundhedskrise blot understreger behovet for en omstilling til større bæredygtighed og modstandsdygtighed i såvel samfund som økonomi, idet det kan have alvorlige konsekvenser på globalt plan, hvis vi fortsat ignorerer klimaændringerne. Udvalget understreger, at omstillingen bør være retfærdig, gradvis og permanent, da ikkebæredygtige løsninger på kort sigt kan gøre større skade end gavn på vejen mod klimaneutralitet;

4. understreger, at den europæiske klimalov også bør sikre, at de foranstaltninger, der iværksættes for at opnå nettodrivhusgasemissioner på nul, styrker og ikke svækker andre prioriterede miljømål som f.eks. beskyttelse af biodiversitet og forvaltning af beskyttede områder;

5. opfordrer Kommissionen til at se på, hvilken virkning Det Forenede Kongeriges udtræden af EU har for indfrielsen af målsætningen om klimaneutralitet og delmål i denne forbindelse. Udvalget minder om, at Det Forenede Kongerige i øjeblikket er EU's næststørste CO₂-udleder med allerede fastsatte og planlagte reduktioner et godt stykke over EU-gennemsnittet og en retligt forpligtende national klimamålsætning på ca. 57 % i 2030 ⁽¹⁾;

6. minder om den nyligt vedtagne erklæring om »Lokale og regionale myndigheder som aktører i EU's reaktion på covid-19-krisen« og behovet for, at den europæiske grønne pagt indtager en central plads i EU's genopretningsplan, således at krisen forvandles til en mulighed for hurtigt at tackle klimaændringerne og styrke EU's økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;

7. anser det for nødvendigt at inddrage alle relevante subnationale myndigheder i udformningen af de nationale energi- og klimaplaner og langsigtede nationale politikker gennem en egentlig deltagesbaseret flerniveaudialog med udgangspunkt i regionale og lokale erfaringer. Udvalget er derfor enig i, at klima- og energidialogerne på flere niveauer bør indgå i rammerne for EU's klimalovgivning, men understreger behovet for en mere systematisk tilgang til inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder i disse processer vedrørende omstillingen til klimaneutralitet, ikke blot i EU's beslutningsproces, men også i internationale forhandlinger. Udvalget gentager opfordringen til medlemsstaterne og

⁽¹⁾ Climate Neutrality as Long-term Strategy: The EU's Net Zero Target and Its Consequences for Member States, O. Geden, F. Schenuit, august 2019.

Kommissionen om, at der oprettes en permanent platform for energidialog på flere niveauer ⁽²⁾, der kan støtte den aktive inddragelse af de lokale og regionale myndigheder, civilsamlingsorganisationer, erhvervsliv og andre relevante interessenter i forvaltningen af omstillingen på energiområdet;

8. understreger, at initiativer, der fremmer bottom-up feedback og støtter udvekslingen af information samt læring på græsrodsniveau, bør anses for at have uvurderlig betydning for den europæiske grønne pagts resultater, idet det er yderst vigtigt at inddrage borgerne, hvis der skal opnås væsentlige fremskridt i retning af klimaneutralitet. Udvalget foreslår i den forbindelse, at den europæiske klimapagt integreres i den europæiske klimalov, og mener, at pagten bør udvikles som et innovativt forvaltningsinstrument for tovejskommunikation, samarbejde og informationsudveksling på tværs af niveauer, sektorer og territorier med henblik på at forbedre effektiviteten og legitimiteten af EU's klimapolitik. Udvalget understreger, at en passende inddragelse af civilsamfundet og andre interessenter ikke kun gør det mere sandsynligt, at politikkerne bliver accepteret, men også ansporer til en bred og gennemsigtig måling af fremskridtene, hvilket således resulterer i, at borgere og organisationer på stedet får en forståelse for, at de kan yde et vigtigt bidrag til omstillingsprocessen;

9. minder om, at en universalløsning ikke er hensigtsmæssig i kampen mod klimaændringer og understreger mangfoldigheden i Europas regioner med hensyn til klima, miljø, landskaber, mobilitet og den økonomiske og sociale struktur. Udvalget bemærker, at den europæiske klimalov danner den reguleringsmæssige ramme, der vil orientere de enkelte politikker i retning af klimamålsætningen, og at dens succes vil være stærkt afhængig af lokale og regionale myndigheder, og fremhæver desuden, at de lokale og regionale myndigheder, som det niveau, der er tættest på borgerne, spiller en vigtig rolle i styringen af decentraliseret energiproduktion gennem egetforbrug, decentraliseret produktion og intelligente net, fremme af det rette investeringsklima og kobling mellem energi- og klimapolitikker og de foranstaltninger, der træffes på områderne boliger, energifattigdom og transport;

10. understreger, at den europæiske klimalov, som den centrale søjle i den europæiske grønne pagt, og rammeloven om klimaneutralitet, bør sikre, at alle EU-foranstaltninger overholder princippet om ikke at gøre skade. I overensstemmelse med princippet om aktiv nærhed bør klimaloven desuden fuldt ud respektere alle myndighedsniveauer som partnere i den europæiske beslutningsproces og ikke som interessenter;

11. opfordrer til, at principielle afgørelser om opfyldelse af klimamålene ikke træffes i form af delegerede retsakter, idet de regionale og lokale myndigheders medbestemmelsesret i så fald vil blive indskrænket. I den forbindelse anser Regionsudvalget det for en principiel afgørelse at fastlægge den kurs, der vil være afgørende for at opnå klimaneutralitet;

12. fastholder, at det for at opfylde målene i den europæiske klimalov er vigtigt, at den indeholder nøjagtige oplysninger af høj kvalitet, der kan danne grundlag for beslutningstagning og fastlæggelse af hensigtsmæssige politikker og foranstaltninger. Konsekvenserne af klimaændringer slår igennem på territorielt niveau og påvirker regioner og kommuner direkte. De enkelte staters offentlige forvaltninger har ansvaret for at udarbejde og fremsende de nationale opgørelser. Med henblik på at forbedre kvaliteten af målingerne er det vigtigt, at metoderne udvikles i samspil mellem EU, medlemsstaterne og det lokale og regionale niveau, så kommunerne og regionerne kan udarbejde deres opgørelser efter de samme kriterier baseret på en territorial tilgang. Sådanne oplysninger vil gøre det muligt at udpege specifikke scenarier for drivhusgasemissioner, som der kan udarbejdes handlingsplaner for tilpasset de socioøkonomiske og miljømæssige forhold i den enkelte region samt konkrete sektorspecifikke mål. Desuden giver en overvågning fra et regionalt og lokalt perspektiv mulighed for en bedre analyse af enhver afvigelse fra den kurs, der er defineret i planerne, samt af de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe disse afvigelser;

13. bekræfter, at en effektiv overvågning af fremskridtene kan øge synligheden, gennemsigtigheden og følelsen af medansvar for bestræbelserne på at opnå klimaneutralitet. For at denne effekt kan slå igennem er det vigtigt, at data til overvågning af fremskridt i forbindelse med den europæiske klimalov indsamles på regionalt og ikke nationalt plan, i det omfang det er formålstjenligt. Udvalget foreslår, at de indsamlede data løbende gøres tilgængelige for offentligheden på enkel vis og ikke kun gennem regelmæssig rapportering, idet inddragelsen af interessenter i overvågningsprocessen kan vise sig at blive et væsentligt element i fastholdelsen af en realistisk og for borgerne acceptabel kurs mod målet om klimaneutralitet i 2050;

⁽²⁾ RU har udtrykt dette synspunkt i flere udtalelser: »Forvaltning af energiunionen og ren energi« af Bruno Hranic; »En ren planet for alle — En europæisk strategisk og langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi« af Michele Emiliano; »Et europæisk og globalt perspektiv for klimaforvaltningen efter 2020 — et bidrag til UNFCCC COP24« af Andrew Varah Cooper og RU's resolution om den grønne pagt vedtaget i december 2019.

14. fastholder, at forordningen om forvaltning bør indeholde bestemmelser, der sikrer, at de nationalt bestemte bidrag (NDC) inkluderer en opdeling af regionalt og lokalt bestemte bidrag for at anerkende de subnationale myndigheders rolle i opfyldelsen af internationale klimaforpligtelser: »Et europæisk og globalt perspektiv for klimaforvaltningen efter 2020 — et bidrag til UNFCCC COP24« af Andrew Varah Cooper;

15. understreger, at inddragelsen af lokale og regionale mål ikke blot ville øge gennemsigtigheden og forbedre kvaliteten og detaljeringsgraden i den overordnede overvågning af fremskridtene, men også i høj grad være til gavn for samarbejdet og synergierne mellem alle forvaltningsniveauer i forbindelse med både foranstaltninger og budgetbevillinger. Dette ville i høj grad mindske risikoen for individuelle politikker inden for rammerne af den europæiske klimalov, der potentielt kan skade den regionale samhørighed i Europa;

16. understreger, at en skræddersyet direkte tildeling af midler til regionalt og lokalt tilpassede foranstaltninger i overensstemmelse med målene for disse niveauer ikke kun vil have en stor indvirkning på økonomien, det vil også resultere i, at lokalsamfundenes involvering i deltagelsesstrukturerne styrkes;

17. foreslår, at konklusionerne af vurderingen af de nationale foranstaltninger sammen med rapporten om status over energiunionen også omfatter et lokalt og regionalt kapitel for at skabe større gennemsigtighed og præcision i bestræbelserne på at overvåge fremskridt i hele Den Europæiske Union. Regionsudvalget tilbyder sin støtte til udarbejdelsen af et sådant kapitel;

18. gentager sin opfordring til, at der oprettes et europæisk observatorium for klimaneutralitet, der kan bidrage til at opfylde de nationale rapporteringsforpligtelser inden for rammerne af forvaltningen af energiunionen. Dette observatorium bør gøre det muligt på en uafhængig og offentlig måde at identificere den aktuelle videnskabelige viden om klimaændringer og de forskellige scenarier for at begrænse dem og stille den til rådighed for beslutningstagere og den brede offentlighed. Observatoriet bør i kombination med en ny revision af EU's kompetencer i henhold til EU-oversigten over kvalifikationer bistå med kortlægning og overvågning af de europæiske områders særlige karakteristika og sårbarheder med henblik på at forhindre, at omstillingsprocessen afvises. Den europæiske grønne pagt er den nye vækststrategi for EU og bør være en grundpille for EU's bæredygtige genopretningsstrategi efter covid-19-pandemien. Det er derfor vigtigt for en fremtidssikret politikudformning som en stabil og voksende økonomi og for et retfærdigt samfund, at gennemførelsen af politikker kombineres med udvikling af kompetencer;

19. understreger, at effektiviteten af offentlighedens deltagelse ikke kun afhænger af indsamlingen af oplysninger fra alle dele af samfundet, men også af, at offentligheden får tilstrækkelige oplysninger om effekten af deres bidrag. Bæredygtige løsninger kræver samarbejde mellem interessenter, ikke kun i driften og vedligeholdelsen af systemerne, men også i beslutningsprocessen. Derfor er en offentlig deltagelse, der kun fokuserer på envejskommunikation, ikke tilstrækkelig til at fremme en adfærdsændring;

20. slår til lyd for, at der anvendes vedvarende energi til at opfylde klimamålene. Regionsudvalget mener ikke, at atomenergi er en bæredygtig fremtidsteknologi, og udvalget går ikke ind for øget anvendelse af denne energiform;

21. minder om, at de lokale og regionale myndigheder i Europa udgør en del af EU's rige, mangfoldige og demokratiske forvaltningsstruktur og bør behandles derefter. Udvalget understreger i den forbindelse, at inddragelsen af de lokale og regionale myndigheder ikke bør anses for at være en underkategori af offentlighedens deltagelse, og at denne inddragelse ikke bør være begrænset til bestemte delprocesser, men bør gøre det muligt for de lokale og regionale myndigheder at yde et systematisk bidrag gennem hele den politiske proces, herunder til gennemgang og vurdering af eksisterende lovgivende organer. RU minder i den forbindelse om, at Parisaftalen anerkender den vigtige rolle, som forvaltning på flere myndighedsniveauer spiller i klimapolitikken, og behovet for et samarbejde med regioner og byer, og minder om, at parterne i artikel 2 i Parisaftalen har forpligtet sig til at tilpasse de offentlige og private kapitalstrømme i overensstemmelse med målene i aftalen og en klimarobust udvikling. Klimaloven har til formål at skabe grundlaget for en omfattende tilpasning af kapitalstrømmene til målene i Parisaftalen på EU- og nationalt plan ved hjælp af eksisterende og nye rapporterings- og tilsynsprocesser.

22. minder om de betydelige problemer forbundet med atomenergi hvad angår bæredygtigheden deraf (både med hensyn til råstofferne og det uløste problem med radioaktivt affald), og anbefaler derfor, at man for at opfylde klimamålene, i overensstemmelse med artikel 194 i TEUF hovedsageligt gør brug af vedvarende energi fremfor at øge brugen af atomenergi.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Fonden for Retfærdig Omstilling

(2020/C 324/11)

Hovedordfører:	Vojko OBERSNEL (HR/PES), medlem af den lokale forvaltning i Rijeka kommune
Basisdokumenter:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling COM(2020) 22 final Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa COM(2020) 23 final Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling COM(2020) 460 final

I. ANBEFALEDE ÆNDRINGER

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling

COM(2020) 22 final

Anbefalet ændring 1

Betragtning 13

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
For at sikre fleksibilitet i programmeringen af FRO-midlerne under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst bør det være muligt at udarbejde et selvstændigt FRO-program eller at programmere FRO-midler i én eller flere særlige prioriteter inden for et program, der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) eller Samhørighedsfonden. I overensstemmelse med artikel 21a i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] bør midler fra FRO styrkes med supplerende finansiering fra EFRU og ESF+. De respektive beløb, der overføres fra EFRU og ESF+, bør være i overensstemmelse med den type operationer, der er fastsat i de territoriale planer for retfærdig omstilling.	For at sikre fleksibilitet i programmeringen af FRO-midlerne under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst bør det være muligt at udarbejde et selvstændigt FRO-program eller at programmere FRO-midler i én eller flere særlige prioriteter inden for et program, der støttes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) eller Samhørighedsfonden. I overensstemmelse med artikel 21a i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] kunne midler fra FRO styrkes med supplerende finansiering fra EFRU og ESF+. De respektive beløb, der overføres fra EFRU og ESF+, bør være i overensstemmelse med den type operationer, der er fastsat i de territoriale planer for retfærdig omstilling.

Begrundelse

Fonden for Retfærdig Omstilling er et politisk forslag som kun bør supplere det eksisterende samhørighedsbudget. De fleste af de aktiviteter, som FRO ifølge forslaget skal støtte (artikel 4), ville i praksis allerede kunne finansieres under de politiske målsætninger 1 og 2 gennem EFRU og ESF+.

Anbefalet ændring 2

Artikel 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
I overensstemmelse med artikel [4, stk. 1], andet afsnit, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] skal FRO bidrage til den specifikke målsætning om at »give regioner og mennesker mulighed for at håndtere de sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af omstillingen til en klimaneutral økonomi«.	I overensstemmelse med artikel [4, stk. 1], andet afsnit, i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] skal FRO bidrage til den specifikke målsætning om at »give regioner og mennesker mulighed for at håndtere de sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af omstillingen til en klimaneutral økonomi« i tråd med målene i Parisaftalen, EU's mål om klimaneutralitet inden 2050 og reduktionsmålene for 2030.

Begrundelse

Fondens mål bør henvise klart til målene i Parisaftalen, EU's mål om klimaneutralitet inden 2050 og reduktionsmålene for 2030.

Anbefalet ændring 3

Artikel 3, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. FRO skal støtte målet om investeringer i beskæftigelse og vækst i alle medlemsstater.	1. FRO skal finansiere de sociale, socioøkonomiske og miljømæssige virkninger af omstillingen i de berørte regioner eller aktiviteter.

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 4

Artikel 4, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
2. I henhold til stk. 1 må FRO kun støtte følgende aktiviteter:	2. I henhold til stk. 1 skal FRO støtte følgende aktiviteter:
a) produktive investeringer i SMV'er, herunder nystartede virksomheder, som fører til økonomisk diversificering og omstilling	a) produktive og bæredygtige investeringer i SMV'er, herunder nystartede virksomheder, som fører til økonomisk diversificering og omstilling
b) investeringer i etablering af nye virksomheder, herunder gennem virksomhedskuvøser og konsulenttjenester	b) investeringer i etablering af nye virksomheder, der er relevante for omstillingen til bæredygtig udvikling , herunder gennem virksomhedskuvøser og konsulenttjenester

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) investeringer i forsknings- og innovationsaktiviteter og fremme af overførsel af avancerede teknologier	c) investeringer i bæredygtige forsknings- og innovationsaktiviteter og fremme af overførsel af avancerede teknologier
d) investeringer i anvendelse af teknologi og infrastrukturer til økonomisk overkommelig ren energi, nedbringelse af drivhusgasemissioner, energieffektivitet og vedvarende energi	d) investeringer i anvendelse af teknologi og sociale infrastrukturer til økonomisk overkommelig ren, sikker og bæredygtig energi, nedbringelse af drivhusgasemissioner, energieffektivitet og vedvarende energi
e) investeringer i digitalisering og digital konnektivitet	e) investeringer, som støtter gennemførelsen af EU-direktiv 2018/2001 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (artikel 15, stk. 3), EU-direktiv 2010/31 om bygningers energimæssige ydeevne (artikel 9 og 11) og EU-direktiv 2012/27 om energieffektivitet (artikel 14, stk. 4)
f) investeringer i projekter vedrørende regenerering og dekontaminering af anlæg, landskabsretablering og nye anvendelser	f) investeringer i digitalisering og digital konnektivitet
g) investeringer i forbedring af den cirkulære økonomi, herunder gennem affaldsforebyggelse, reduktion, ressourceeffektivitet, genbrug, reparation og genanvendelse	g) investeringer i projekter vedrørende regenerering og dekontaminering af anlæg, landskabsretablering og nye anvendelser i overensstemmelse med princippet om, at »forureneren betaler«, som defineret i artikel 2, stk. 122, i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108
h) opkvalificering og omskoling af arbejdstagere	h) investeringer i forbedring af den cirkulære økonomi, herunder gennem affaldsforebyggelse, reduktion, ressourceeffektivitet, genbrug, reparation og genanvendelse
i) hjælp til jobsøgning for jobsøgende	i) opkvalificering og omskoling af arbejdsstyrken
j) aktiv inklusion af jobsøgende	j) hjælp til jobsøgning for jobsøgende
k) teknisk bistand.	k) aktiv inklusion af jobsøgende
	l) andre specifikke aktiviteter — som aftalt mellem de relevante lokale og regionale myndigheder i det pågældende område, medlemsstaten og Kommissionen — som er i tråd med lokale udviklingsstrategier og bidrager til omstillingen til en kulstofneutral EU-økonomi inden 2050
	m) teknisk bistand.

Begrundelse

- Alle investeringer i miljøbeskyttelse bør overholde reglen om, at omkostningerne ved forureningsbekæmpelse bæres af den part, der har forårsaget forureningen.
- Opkvalificering og omskoling bør ikke begrænses til arbejdstagere, men bør også omfatte uddannelse af arbejdsløse, jobsøgende osv. til beskæftigelse inden for den grønne økonomi.
- Der skal være større fleksibilitet i forbindelse med udvælgelsen af projekter, der skal støttes, forudsat at de lokale og regionale myndigheder i det pågældende område, medlemsstaten og Kommissionen er enige.

Anbefalet ændring 5

Artikel 5, litra a)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
a) dekommissionering eller opførelse af atomkraftværker	a) dekommissionering, opførelse af eller enhver anden form for investering i atomkraftværker

Begrundelse

Giver sig selv.

Anbefalet ændring 6

Artikel 5, litra d)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
d) investeringer i forbindelse med produktion, forarbejdning, distribution, lagring eller forbrænding af fossile brændstoffer	d) investeringer i forbindelse med udvinding , produktion, forarbejdning, distribution, lagring eller forbrænding af fossile brændstoffer, herunder åbning af nye kulminer

Begrundelse

FRO bør ikke støtte åbning eller genåbning af kulminer, men denne begrænsning bør ikke udvides til at omfatte andre typer minevirksomhed (metalminer, industrimineralminer, stenbrud, osv.), da det er en økonomisk aktivitet, som skaber langsigtet beskæftigelse af høj kvalitet.

Anbefalet ændring 7

Nyt afsnit indsættes i slutningen af artikel 5

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Der ydes ikke støtte til operationer i NUTS 3-regioner, hvor der er planer om at åbne nye kul-, brunkuls- eller olieskiferminer eller nye tørveudvindingsområder eller om at genåbne midlertidigt nedlukkede kul-, brunkuls- eller olieskiferminer eller tørveudvindingsområder i løbet af programmets løbetid og på grundlag af en territorial plan for retfærdig omstilling.

Begrundelse

Formålet med støtten er at bistå regionerne i deres omstilling til en kulstofneutral økonomi, hvilket ikke omfatter åbning af nye miner og/eller områder til tørveudvinding og genåbning af eksisterende miner/områder.

Anbefalet ændring 8

Artikel 6, stk. 1, andet afsnit

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
Kommissionen godkender kun et program, hvor identificeringen af de territorier, der påvirkes mest negativt af omstillingsprocessen, og som er indeholdt i den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling, er behørigt begrundet, og hvor den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling er i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale energi- og klimaplan.	Kommissionen godkender kun et program, hvor identificeringen af de territorier, der påvirkes mest negativt af omstillingsprocessen, og som er indeholdt i den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling, er behørigt begrundet, og hvor den relevante territoriale plan for retfærdig omstilling indeholder en forpligtelse til at arbejde for at nå målene i Parisaftalen, EU's mål om klimaneutralitet inden 2050 og 2030-reduktionsmålene og er i overensstemmelse med de territoriale strategier, der er omhandlet i artikel [23] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser] , den pågældende medlemsstats nationale energi- og klimaplan og den europæiske søjle for sociale rettigheder .

Anbefalet ændring 9

Artikel 6, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
FRO-prioriteten eller -prioriteterne omfatter de FRO-midler, der udgøres af hele eller dele af tildelingen fra FRO til medlemsstaterne, og de midler, der er overført i overensstemmelse med artikel [21a] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]. De samlede midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO-prioriteten, skal mindst svare til halvanden gang størrelsen af støtten fra FRO til denne prioritet, men må ikke overstige tre gange dette beløb .	FRO-prioriteten eller -prioriteterne omfatter de FRO-midler, der udgøres af hele eller dele af tildelingen fra FRO til medlemsstaterne, og de midler, som forvaltningsmyndighederne kan beslutte at overføre i overensstemmelse med artikel [21a] i forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]. Midlerne fra EFRU og ESF+, der skal overføres til FRO-prioriteten, må ikke overstige halvanden gange størrelsen af støtten fra FRO til denne prioritet.

Begrundelse

Medlemsstaterne bør have større fleksibilitet til at beslutte, hvilke beløb der skal overføres fra EFRU og ESF+ til FRO. Dette vil desuden begrænse eventuelle frigørelser i tilfælde af lav absorptionskapacitet i de mest berørte områder.

Anbefalet ændring 10

Nyt afsnit indsættes i slutningen af artikel 6, stk. 2

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Kommissionen godkender kun overførsler af midler fra EFRU og ESF+ til FRO-prioriteten, såfremt den samlede overførsel ikke overstiger 20 % af det operationelle programs oprindelige EFRU- og ESF+-bevillinger (beregnet pr. fond).

Begrundelse

Lovteksten afstemmes med forordningens begrundelse.

Anbefalet ændring 11

Artikel 7, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
1. Medlemsstaterne skal sammen med de relevante myndigheder fra de pågældende territorier udarbejde en eller flere territoriale planer for retfærdig omstilling, som dækker et eller flere berørte territorier, der svarer til niveau 3 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (»NUTS 3-regioner«) som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 868/2014, eller dele heraf, i overensstemmelse med modellen i bilag II. Disse territorier er dem, der påvirkes mest negativt ud fra de økonomiske og sociale virkninger som følge af omstillingen, navnlig hvad angår forventede tab af arbejdspladser i produktion og anvendelse af fossile brændstoffer og behovet for omlægning af produktionsprocesserne for industrianlæg med den højeste drivhusgasintensitet.	1. Medlemsstaterne skal sammen med de relevante myndigheder fra de pågældende territorier udarbejde en eller flere territoriale planer for retfærdig omstilling, som dækker et eller flere berørte territorier, der svarer til niveau 2 i den fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder (»NUTS 2-regioner«) som fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 868/2014, eller dele heraf, i overensstemmelse med modellen i bilag II. Disse territorier er dem, der påvirkes mest negativt ud fra de økonomiske og sociale virkninger som følge af omstillingen, navnlig hvad angår forventede tab af arbejdspladser i produktion og anvendelse af fossile brændstoffer og behovet for omlægning af produktionsprocesserne for industrianlæg med den højeste drivhusgasintensitet.

Begrundelse

Negative afsmittende virkninger af omstillingen vil ikke være begrænset til NUTS 3-områder, men vil højst sandsynligt også påvirke de omkringliggende områder. Af denne grund og med henblik på at forenkle forvaltningen forekommer det mere hensigtsmæssigt at koncentrere støtten om NUTS 2-områder.

Anbefalet ændring 12

Artikel 7, stk. 2, litra b) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	b) en klar forpligtelse til en socialt retfærdig og rimelig grøn omstilling i forbindelse med gennemførelsen af Parisaftalen

Begrundelse

Territoriale planer for retfærdig omstilling bør kun godkendes, hvis de indeholder en klar forpligtelse til at nå målene i Parisaftalen som påpeget af Det Europæiske Råd den 18. oktober 2019.

Anbefalet ændring 13

Artikel 7, stk. 2, litra c) (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	c) en klar forpligtelse til at nå målet om et klimaneutralt EU inden 2050 og EU's reduktionsmål inden 2030

Begrundelse

Territoriale planer for retfærdig omstilling bør kun godkendes, hvis de indeholder en klar forpligtelse med hensyn til målet om at opnå et klimaneutralt EU inden 2050 og EU's reduktionsmål inden 2030 som påpeget af Det Europæiske Råd den 12. december 2019.

Anbefalet ændring 14

Artikel 7, stk. 2, litra c)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
c) en vurdering af de omstillingsudfordringer, som de mest negativt påvirkede territorier står over for, herunder de sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af omstillingen til en klimaneutral økonomi, med angivelse af det potentielle antal af berørte job og tabte arbejdspladser, udviklingsbehov og målsætninger, der skal nås inden 2030, i forbindelse med omstillingen eller lukningen af drivhusgasintensive aktiviteter i disse territorier	c) en vurdering af de omstillingsudfordringer, som de mest negativt påvirkede territorier står over for, herunder de sociale, økonomiske og miljømæssige virkninger af omstillingen til en klimaneutral økonomi, med angivelse af det potentielle antal af berørte job og tabte arbejdspladser, udviklingsbehov og målsætninger, der skal nås inden 2030, i forbindelse med omstillingen eller lukningen af drivhusgasintensive aktiviteter i disse territorier, samt en vurdering af de negative afsmittende virkninger af omstillingen i de omkringliggende områder

Begrundelse

Alle eventuelle negative afsmittende virkninger bør vurderes omhyggeligt i de territoriale planer for retfærdig omstilling.

Anbefalet ændring 15

Artikel 7, stk. 2, litra f)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
f) en beskrivelse af de forvaltningsmekanismer, der består af partnerskabsaftalerne, de planlagte overvågnings- og evalueringsforanstaltninger og de ansvarlige organer	f) en beskrivelse af de forvaltningsmekanismer, der består af partnerskabsaftalerne, de planlagte overvågnings- og evalueringsforanstaltninger og de ansvarlige organer, hvis disse afviger fra de elementer, der allerede er beskrevet i programmet som defineret i bilag V til forordning (EU) [den nye forordning om fælles bestemmelser]. De lokale og regionale myndigheder skal inddrages fuldt ud i alle aspekter heraf

Begrundelse

Som en forenkende foranstaltning bør der kun indsendes oplysninger, der afviger fra de elementer, der allerede er beskrevet i programmet, i henhold til »modellen for programmer, der modtager støtte fra EFRU (målet om investeringer i beskæftigelse og vækst), ESF+, FRO, Samhørighedsfonden og EHFF — artikel 16, stk. 3« (bilag V til forordningen om fælles bestemmelser). Derudover skal de lokale og regionale myndigheder anses som integrerede interesserede parter i denne proces.

Anbefalet ændring 16

Artikel 7, stk. 2, litra h)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
h) hvis der ydes støtte til produktive investeringer i andre virksomheder end SMV'er, en udtømmende liste over sådanne operationer og virksomheder og en begrundelse for nødvendigheden af en sådan støtte ved hjælp af en mangelanalyse, der viser, at det forventede tab af arbejdspladser vil overstige det forventede antal job, der skabes uden investeringen	h) hvis der ydes støtte til produktive og bæredygtige investeringer i andre virksomheder end SMV'er, en begrundelse for nødvendigheden af en sådan støtte ved hjælp af en mangelanalyse, der viser, at det forventede tab af arbejdspladser vil overstige det forventede antal job, der skabes uden investeringen

Begrundelse

Det lader til at være vanskeligt at opstille en udtømmende liste over operationer og virksomheder (større virksomheder) i FRO's programmeringsfase, hvilket kan føre til forsinkelser helt fra begyndelsen af programmeringsperioden. En sådan tilgang er desuden i direkte modstrid med forenklingsbestræbelserne, hvilket bl.a. førte til, at der blev givet afkald på særskilte procedurer for større projekter i henhold til artikel 100-103 i den nuværende forordning om fælles bestemmelser.

Anbefalet ændring 17

Artikel 7, stk. 2, litra i)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
i) hvis der ydes støtte til investeringer med henblik på at opnå en reduktion af drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, en udtømmende liste over operationer, der skal støttes, og en begrundelse for, at de bidrager til omstillingen til en klimaneutral økonomi og medfører en væsentlig reduktion af drivhusgasemissioner, der ligger langt under de relevante benchmarks, der er fastsat for gratistildeling i henhold til direktiv 2003/87/EF, og forudsat at de er nødvendige for at beskytte et betydeligt antal arbejdspladser	i) hvis der ydes støtte til investeringer med henblik på at opnå en reduktion af drivhusgasemissioner fra de aktiviteter, der er opført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, en begrundelse for, at de operationer, der skal støttes , bidrager til omstillingen til en klimaneutral økonomi og medfører en væsentlig reduktion af drivhusgasemissioner, der ligger langt under de relevante benchmarks, der er fastsat for gratistildeling i henhold til direktiv 2003/87/EF, og forudsat at de er nødvendige for at beskytte et betydeligt antal arbejdspladser

Begrundelse

Det lader til at være vanskeligt at opstille en udtømmende liste over operationer i FRO's programmeringsfase, hvilket kan føre til forsinkelser helt fra begyndelsen af programmeringsperioden.

Anbefalet ændring 18

Artikel 8a [ny]

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	Artikel 8a 1. Der skal oprettes en platform for retfærdig omstilling (i det følgende benævnt »platformen«), under tilsyn og direkte forvaltning af Kommissionen, for derved at muliggøre en bilateral og multilateral udveksling af erfaringer og bedste praksis på tværs af alle berørte sektorer. 2. Platformen skal bestå af to dele: a) tekniske arbejdsgrupper, der tager fat på konkrete udfordringer i de berørte regioner og fremmer udveksling af erfaringer og bedste praksis med hensyn til udarbejdelse af territoriale planer for retfærdig omstilling og individuelle operationer. De tekniske arbejdsgrupper, som bør omfatte lokale og regionale myndigheder, nedsættes i overensstemmelse med FRO's operationelle behov og under hensyntagen til de støttede operationers sektorspecifikke dækning. De tekniske arbejdsgrupper arbejder tæt sammen med InvestEU-rådgivningsplatformen, der er oprettet i henhold til artikel 20 i forordning (EU) [nyt InvestEU-program], og de relevante tjenestegrene i Den Europæiske Investeringsbank for at sikre, at de lokale og regionale myndigheder har den nødvendige tekniske og praktiske viden til at få adgang til de midler, der er tilgængelige via InvestEU-programmet og EIB b) et årligt forum for regioner under retfærdig omstilling (i det følgende benævnt »forummet«), som tilrettelægges i samarbejde med Det Europæiske Regionsudvalg. Forummet skal gøre det muligt at koordinere de politiske retningslinjer og deres omsætning til operationelle aktiviteter i de tekniske arbejdsgrupper. 3. Kommissionen fastlægger de nærmere regler for platformens forvaltning, sammensætning, drift og budget. Der skal sikres en ligelig deltagelse af alle forvaltningsniveauer. 4. Platformens driftsomkostninger dækkes af ressourcerne til teknisk bistand i henhold til artikel 3, stk. 2, tredje afsnit.

Begrundelse

De praktiske bestemmelser om oprettelsen af platformen for retfærdig omstilling bør tilføjes for at skabe større klarhed om dens mål og drift.

Anbefalet ændring 19

Artikel 10, stk. 4

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.	4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, og gennemfører høringer af interessenterne i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl- og Migrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for grænseforvaltning og visa

COM(2020) 23 final

Anbefalet ændring 20

Artikel 21a, stk. 1

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
De midler, der er til rådighed for FRO under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, jf. artikel [3] i forordning (EU) [FRO-forordningen], suppleres med midler fra EFRU, ESF+ eller en kombination heraf i den regionskategori, hvor det pågældende territorium er beliggende. De samlede midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO, skal være mindst halvanden gang størrelsen af FRO-støtten, men højst tre gange størrelsen af denne støtte. De midler, der overføres fra enten EFRU eller ESF+, må under ingen omstændigheder overstige 20 % af den respektive EFRU- og ESF+-tildeling til den pågældende medlemsstat. (...)	De midler, der er til rådighed for FRO under målet om investeringer i beskæftigelse og vækst, jf. artikel [3] i forordning (EU) [FRO forordningen], suppleres med en frivillig overførsel af midler fra EFRU, ESF+ eller en kombination heraf i den regionskategori, hvor det pågældende territorium er beliggende. De samlede midler fra EFRU og ESF+, der overføres til FRO, skal være på mindst halvdelen af FRO-støtten, men højst halvanden gange størrelsen af denne støtte. De midler, der overføres fra enten EFRU eller ESF+, må under ingen omstændigheder overstige 20 % af den respektive EFRU- og ESF+-tildeling til den pågældende medlemsstat. (...)

Begrundelse

Medlemsstaterne bør have større fleksibilitet til at beslutte, hvilke beløb der skal overføres fra EFRU og ESF+ til FRO. Dette vil begrænse eventuelle frigørelser i tilfælde af lav absorptionskapacitet i de mest berørte områder.

Anbefalet ændring 21

Artikel 59, stk. 3a (nyt)

Kommissionens forslag	RU's ændringsforslag
	3a. <i>I forbindelse med operationer, der støttes af FRO i overensstemmelse med forordning (EU) [FRO-forordningen], skal støtten fra FRO tilbagebetales, hvis der inden for ti år efter den endelige betaling til den støttemodtagende medlemsstat åbnes en ny mine til udvinding af kul, brunkul eller olieskifer eller et nyt område til tørveudvinding, eller hvis en midlertidigt lukket mine til udvinding af kul, brunkul eller olieskifer eller et midlertidigt lukket område til tørveudvinding genåbnes i det område, hvor støtten fra FRO blev brugt.</i>

Begrundelse

Formålet med støtten er at bistå regionerne i deres omstilling til en kulstofneutral økonomi, hvilket ikke omfatter åbning af nye miner og/eller områder til tørveudvinding og genåbning af midlertidigt lukkede miner/områder.

II. POLITISKE ANBEFALINGER

DET EUROPÆISKE REGIONSUDVALG

1. Det Europæiske Regionsudvalg glæder sig over oprettelsen af Fonden for Retfærdig Omstilling, som vil være et vigtigt redskab til at støtte de regioner, der er mest berørt af omstillingen til klimaneutralitet;
2. bifalder, at forslaget til Fonden for Retfærdig Omstilling tager højde for nogle af RU's vigtigste anbefalinger fremsat i udtalelsen om socioøkonomisk strukturomstilling af kulregioner i Europa ⁽¹⁾;
3. glæder sig over, at fonden vil yde støtte til alle medlemsstater, men dog kun være målrettet de mest berørte regioner. For at koncentrere og effektivisere fonden og for at fastsætte minimumsstøtteintensiteten, bør kun befolkningen i de berørte regioner medregnes;
4. glæder sig over de foreslåede 11 270 459 000 EUR i bevillinger (i løbende priser) til Fonden for Retfærdig Omstilling fra den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 samt de ekstra 32 803 000 000 EUR (i løbende priser) fra det europæiske genopretningsinstrument som et massivt skub til at opfylde målet med Fonden for Retfærdig Omstilling. Udvalget bemærker med bekymring, at tallene i løbende priser kan føre til mindre gennemsigthed og sammenlignelighed af bevillingerne mellem udgiftsområderne i FFR, og opfordrer Rådet til at lade dette beløb indgå som reelle supplerende bevillinger i forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2021-2027;
5. bemærker med bekymring, at de ekstra midler, der finansieres under det europæiske genopretningsprogram, og som fører til yderligere forpligtelser i årene 2021-2024, vil lægge et ekstremt pres på forvaltningsmyndighederne og de endelige modtagere for at de forbereder, gennemfører og udnytter næsten 75 % af den samlede bevilling inden for de første fire år af den nye programmeringsperiode;
6. glæder sig over Kommissionens initiativ til at supplere omstillingen til en klimaneutral, klimafølsom og økologisk bæredygtig økonomi inden 2050 med målrettede foranstaltninger og til at støtte de områder, der er mest berørt af omstillingen til klimaneutralitet på en særlig måde og med yderligere ressourcer. Udvalget understreger, at disse yderligere midler ikke under nogen omstændigheder må tages fra budgettet til samhørighedspolitikken. Udvalget fremhæver, at den vigtigste prioritet fortsat må være at sikre et solidt budget til samhørighedspolitikken for at støtte klimaindsatsen på territorielt plan;

⁽¹⁾ Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse — Socioøkonomisk strukturomstilling af kulregioner i Europa (EUT C 39 af 5.2.2020, s. 58).

7. opfordrer Kommissionen til at placere den nye Fond for Retfærdig Omstilling under udgiftsområde 2 (Samhørighed og værdier) i FFR for 2021-2027 frem for under udgiftsområde 3 (Naturressourcer og miljø) og afviser på ny de foreslåede nedskæringer i samhørighedspolitikken. Udvalget minder om, at RU har opfordret til, at enhver national medfinansiering fra ESI-fondene ikke indgår i beregningerne af stabilitets- og vækstpagten. Udvalget mener, at det samme bør gøre sig gældende for Fonden for Retfærdig Omstilling;
8. fremhæver de særlige vanskeligheder for regioner med en stor afhængighed af fossile brændstoffer med isolerede energisystemer, såsom regionerne i den yderste periferi. Energimiksets udvikling i relation til området, vand, affald og energi er afgørende for energistrategien i retning mod en kulstofneutral økonomi;
9. noterer sig Kommissionens justerede skøn om, at de tre søjler i mekanismen for retfærdig omstilling vil føre til investeringer for 150 mia. EUR inden 2030. RU er dog alligevel betænkeligt ved den forventede løftestangseffekt og gennemførligheden af private investeringer i visse af de mulige projekter;
10. anmoder om, at der ikke ydes bevillinger fra FRO eller mekanismen for en retfærdig omstilling til investeringer i NUTS 3-regioner, hvor der er givet offentlig tilladelse til åbning af en ny kul-, brunkul- eller olieskifermine eller af et tørveudvindingsområde eller genåbning af en midlertidig nedlukket kul-, brunkul- eller olieskifermine eller tørveudvindingsområde;
11. glæder sig over, at udbetaling af offentlige lån bør begrænses til projekter, der fører til målbare resultater ved at tage sociale, økonomiske eller miljømæssige udfordringer op efter overgangen til en klimaneutral økonomi;
12. påpeger, at lokale og regionale myndigheder også er nødt til at finansiere projekter i processen hen imod en klimaneutral økonomi, som ikke genererer en tilstrækkelig strøm af egne indtægter, og for hvilke de ikke modtager støtte fra andre EU-programmer. Udvalget glæder sig i den forbindelse over forslaget om en regulering af lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for en retfærdig omstilling, som støtter offentlige enheder i deres investeringsbehov som følge af de overgangsproblemer, der er beskrevet i planerne for retfærdig omstilling;
13. noterer sig den store forskel i de europæiske lokale og regionale myndigheders erfaringer med at benytte EIB's finansieringsmekanismer. For at sikre en vellykket gennemførelse af den tredje søjle i mekanismen for retfærdig omstilling opfordrer udvalget derfor Kommissionen til at sikre, at de respektive medlemsstater yder tilstrækkelig praktisk og teknisk bistand til de lokale og regionale myndigheder, som ønsker at benytte de respektive EIB-finansieringsmekanismer;
14. noterer sig tilpasningen af omfanget af støtten under Fonden for Retfærdig Omstilling, EFRU og ESF+, idet størstedelen af de aktiviteter, der støttes af Fonden for Retfærdig Omstilling også kan finansieres inden for rammerne af EFRU og ESF+;
15. er bekymret over den forsinkelse, som FRO kan medføre for gennemførelsen af de primære programmer under samhørighedspolitikken. RU udtrykker ligeledes bekymring over den kompleksitet og det bureaukrati, som forvaltningen af denne nye fond kan medføre for forvaltningen af de primære programmer under samhørighedspolitikken;
16. finder det beklageligt, at Kommissionens forslag sigter mod at etablere programmer på NUTS 3-niveau i stedet for på NUTS 2-niveau, hvor de primære programmer under samhørighedspolitikken gennemføres. Det forslag er i modstrid med begrebet funktionelle områder, som ikke nødvendigvis svarer til de administrative NUTS 3-områder. RU understreger, at det kun bør være nødvendigt med én tilsvarende territorial plan på NUTS 2-niveau;
17. opfordrer til, at omfanget af støtten under Fonden for Retfærdig Omstilling udvides, således at de lokale og regionale myndigheder efter aftale med Kommissionen og medlemsstaterne kan inkludere yderligere støtteberettigede projekter i deres territoriale planer for retfærdig omstilling. RU opfordrer endvidere til, at arbejdsløshed, og navnlig ungdomsarbejdsløshed, medregnes som en væsentlig indikator for fordelingen af de midler, der afsættes til fonden;
18. opfordrer til stor inddragelse af lokale og regionale interessenter i udarbejdelsen af de territoriale planer for retfærdig omstilling, idet forvaltningen af FRO vil være delt, og fordi ressourcerne under EFRU og ESF+ er tæt forbundet med FRO-støtten;
19. opfordrer Kommissionen til at komme med yderligere vejledning om, hvordan den vil hjælpe forvaltningsmyndighederne og regionerne med at udarbejde deres territoriale planer for retfærdig omstilling, da der stadig kan foretages væsentlige ændringer af forslaget til FRO-forordningen, herunder bilagene dertil. RU advarer mod yderligere forsinkelser i udarbejdelsen af de programmer, hvor FRO-støtten er betinget af EFRU- og ESF+-støtte på grund af kravet om godkendelse af territoriale planer for retfærdig omstilling;

20. understreger, at de berørte områder ikke bør være forpligtet til i deres territoriale planer for retfærdig omstilling at fremlægge udtømmende lister over de virksomheder og/eller operationer, de potentielt vil yde støtte til, da det vil kunne forsinke vedtagelsen af planerne og føre til unødvendige administrative byrder for forvaltningsmyndighederne. RU påpeger i den forbindelse, at man i Kommissionens forslag til den nye forordning om fælles bestemmelser har udeladt en bestemmelse om en separat procedure for vedtagelsen af store projekter, og at en sådan liste over støttemodtagere og/eller operationer ville kunne ændre denne situation igen;

21. opfordrer til, at der fastsættes et loft over overførslerne til FRO på 20 % af det operationelle programs oprindelige EFRU- og ESF+-bevillinger. RU foreslår at give forvaltningsmyndighederne mere fleksibilitet ved frivilligt at foretage overførsler i henhold til artikel 6, stk. 2, i udkastet til forordning med et maksimumbeløb på op til 1,5 gange omfanget af støtten under FRO og udelukkende med de involverede lokale og regionale myndigheders samtykke;

22. understreger betydningen af at undgå unødvendige administrative byrder ved klart at planlægge en forudgående konsekvensanalyse af ordningen for programmering og overvågning af FRO;

23. bemærker, at investeringsprioriteterne for FRO vil blive beskrevet i de respektive landerapporter, som led i processen med det europæiske semester. Udvalget understreger, at regionerne formelt set endnu ikke er inddraget i denne proces, og mener, at de lokale og regionale myndigheder bør tildeles en stærkere rolle med henblik på at opfylde målene for FRO;

24. glæder sig over, at forordningen definerer de specifikke elementer, som de territoriale planer for retfærdig omstilling skal indeholde. RU opfordrer Kommissionen til at tilføje en klar forpligtelse til at arbejde for at nå målene i Parisaftalen og EU's mål om klimaneutralitet inden 2050 og reduktionsmålene for 2030 til disse elementer;

25. understreger, at platformen for kulregioner under omstilling oprindeligt blev oprettet som en platform med fokus på de kulmineregioner, hvor kulmineaktiviteterne stadig finder sted, og at anvendelsesområdet for initiativet efter planen skulle udvides til alle kulstofintensive regioner på det efterfølgende trin. RU understreger, at regionerne under omstilling vil løbe ind i lignende hindringer, og at den nye platform derfor bør yde rådgivning, hjælpe forvaltningsmyndighederne og støttemodtagerne med deres projektidéer og den praktiske gennemførelse af dem samt fungere som et forum for udveksling af god praksis;

26. glæder sig i den forbindelse over etableringen af platformen for retfærdig omstilling, som bør bygge på de positive erfaringer med de kulstofintensive regioner og andre regioner, som har formået at gå væk fra fossile brændstoffer og over til rene energikilder. RU understreger, at denne platform bør sikre, at alle relevante tjenestegrene i Kommissionen samt EIB arbejder tæt sammen om at tackle de strukturelle ændringer i de berørte regioner. RU forpligter sig til at indgå tæt i driften af platformen for retfærdig omstilling, i særdeleshed ved at afholde et årligt forum for regioner under retfærdig omstilling i samarbejde med Kommissionen;

27. understreger, at EU's statsstøttere regler skal give mulighed for fleksibilitet, når støtteberettigede regioner under omstilling ønsker at tiltrække private investeringer. RU opfordrer på ny Kommissionen til i forbindelse med udarbejdelsen af de nye retningslinjer også at tage hensyn til de problemer, der er forbundet med strukturændringer i de berørte regioner, og at sørge for, at disse regioner har den nødvendige fleksibilitet til at gennemføre deres projekter på en socialt og økonomisk forsvarlig måde;

28. fremhæver, at støtten under Fonden for Retfærdig Omstilling til produktive investeringer i andre virksomheder end SMV'er ikke bør være begrænset til de områder, der er berettiget til statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 3, litra a) og c), i TEUF efter de eksisterende statsstøttere regler. Statsstøttere reglerne bør i stedet give alle de områder, som modtager støtte under Fonden for Retfærdig Omstilling, mulighed for effektivt at imødegå truslen fra tab af arbejdspladser på et tidligt tidspunkt. Denne mulighed bør også sikres ved at tilpasse den generelle gruppefritagelsesforordning i overensstemmelse hermed;

29. understreger, at de områder, som er mest berørt af omstillingen til en klimaneutral økonomi, bør få mulighed for aktivt at imødegå de forbundne strukturelle ændringer så tidligt som muligt. Det Europæiske Regionsudvalg mener derfor, at de fremtidige justeringer af statsstøttere reglerne, f.eks. gennem nye retningslinjer fra Kommissionen på basis af artikel 107, stk. 3, litra b) eller c), i TEUF, bør sikre, at støtten tillades uanset det støtteberettigede områdes status i henhold til de eksisterende regler;

30. anerkender, at strategier for intelligent specialisering spiller en rolle som et af de vigtigste værktøjer til gennemførelsen af den nye FRO;

31. understreger, at Det Europæiske Regionsudvalg har gennemført en spørgeundersøgelse for at analysere, hvilke ændringer af statsstøttereglerne der er behov for i forbindelse med de strukturelle forandringer i Europas kulregioner⁽²⁾. Udvalget fremhæver, at resultaterne understreger, at omstillingsprocessen bør understøttes af statsstøtte for at tiltrække virksomheder, hvilket kunne modvirke tab af arbejdspladser og tab inden for værdiskabelse, og at statsstøttereglerne bør give mulighed for mere fleksibilitet, særligt med hensyn til investeringerne i energiinfrastruktur, energieffektivitet, energirelaterede investeringer og vedvarende energi;

32. glæder sig over, at lovgivningsforslaget bygger på den samhørighedsorienterede artikel 175 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og mener, at forslaget klart redegør for den europæiske merværdi deraf, og at det er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Bruxelles, den 2. juli 2020.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Formand for
Det Europæiske Regionsudvalg*

⁽²⁾ <https://cor.europa.eu/da/news/Pages/report-coal.aspx>.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA